

ΣΧΟΛΙΟΝ ΤΟ
ΠΑΥΛΙΝΟΝ
ΚΑΛΟ ΜΗΔ
ΕΥΒΑΝΤΑΙ

STANISLAVS

ΑΓΑΘΟΝ ΟΥ
ΤΟ ΜΗ ΑΔΙ-
ΚΕΙΝ ΑΛΛΑ
ΤΟ ΜΗ ΕΘΕ-
ΛΕΙΝ.

GRÆSIVS

T. 10. 6
5. 6

518
I. 10. 8

L. 30.

SOPHOCLIS TRAGICI
ATAX FLAGELLIFER.

CALLIMACHI CYRENAEI HYMNI
in Iouem & Apollinem.

Ioannis Lonicero interprete.

GENETLIACON DIVO VILHELMO
iuniori Cattorum principi sacrum, Ioanne
Lonicero autore.

L. I.

p. 70.

I
52. b.

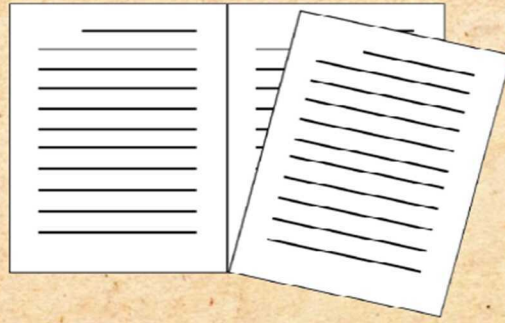
L 52

~~EX OFFICINA HERVA~~
EX OFFICINA HERVA
GIANA ANNO M. D. XXXIII
MENSE AVGVSTO.

g.

20
19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1
0

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

W woluminie kolejno współprawne sygnatury:

SD 768 II

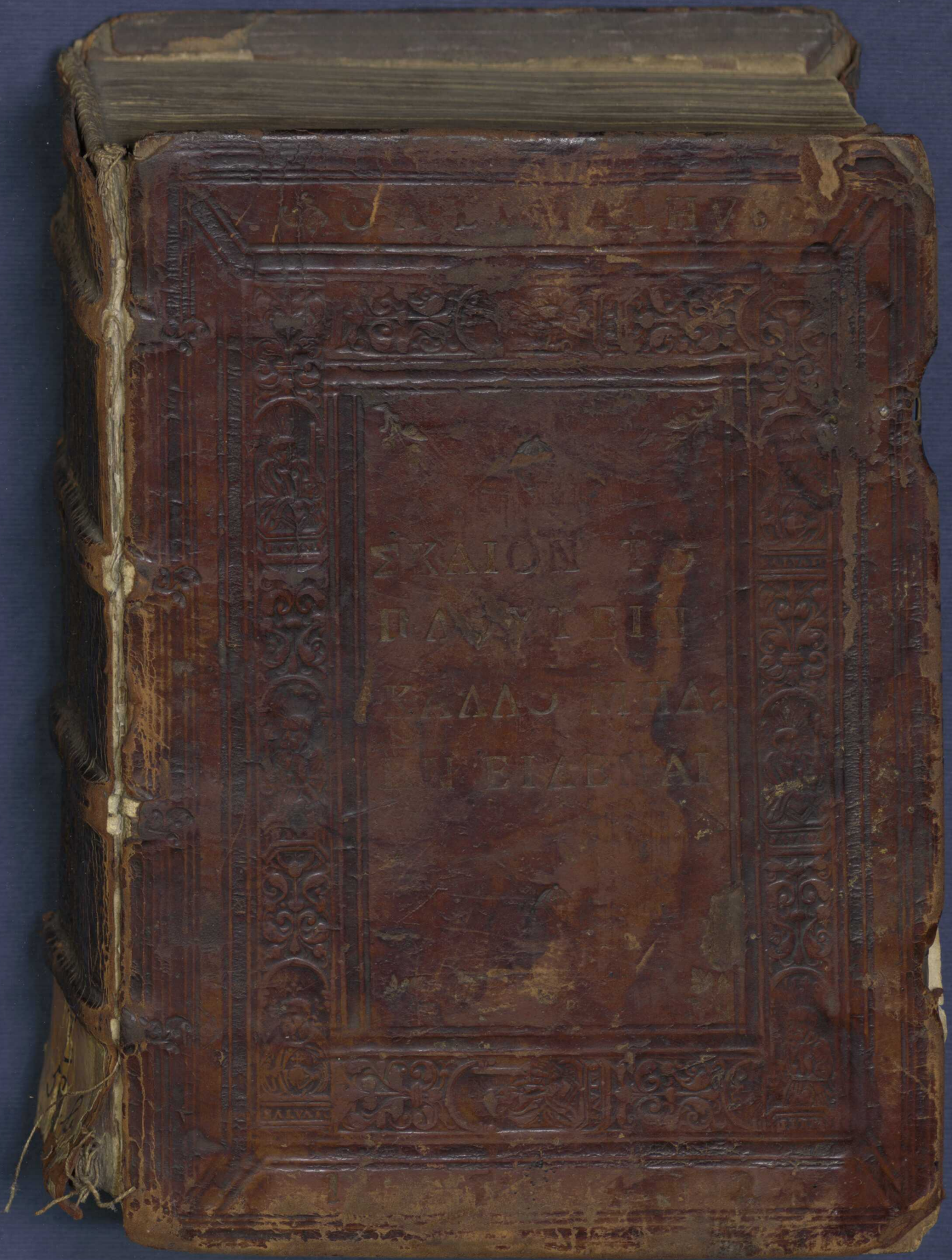
SD 769 II

SD 770 II

SD 771 II

SD 772 II

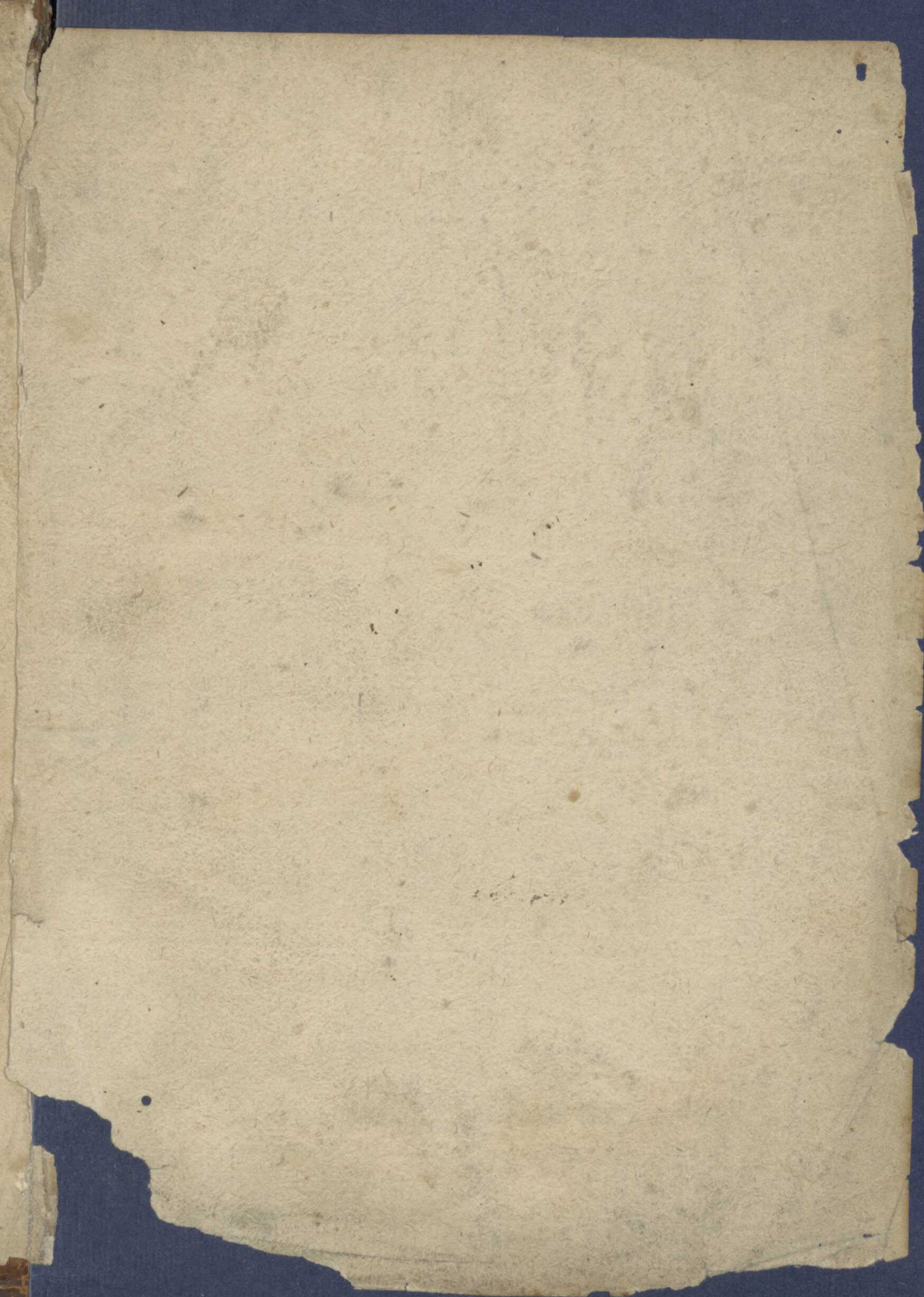
SD 773 II

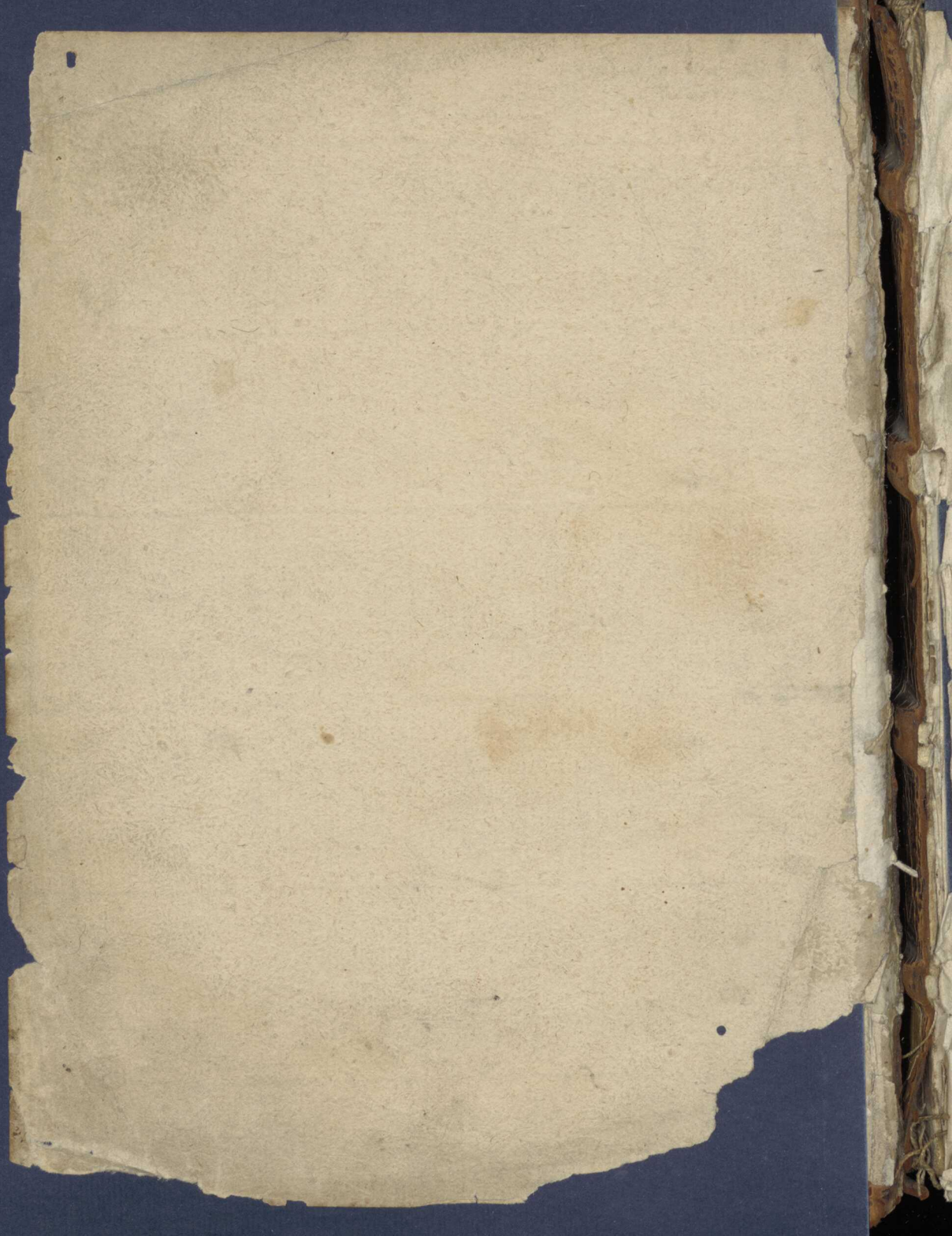

ΣΧΟΛΙΟΝ ΕΙΣ
ΡΑΝΥΤΙΩΝ
ΚΑΛΩΣ ΜΕΤΑ
ΠΡΟΛΟΓΟΥΣ

Dar Kuratorjum Okr. Szk. Poznańskiego.
Z księgozbioru Gimm. im. Marji Magdaleny w Poznaniu.
1930.

L. 3^a

SOPHOCLIS TRAGICI
AIAX FLAGELLIFER.

CALLIMACHI CYRENAEI HYMNI
in Iouem & Apollinem.

Ioannis Lonicero interprete.

GENETLIACON DIVO VILHELMO
iuniori Cantorum principi factum, Ioanne
Lonicero autore.

T. I.

p. 70.

I
52. b.

L 52

~~EX OFFICINA HERVA~~
EX OFFICINA HERV
GIANA ANNO M. D. XXXIII
MENSE AVGVSTO.

g.

EPISTOLA

REVERENDO IN CHRISTO PATRI, ET
 illustri principi, domino Ioanni Comiti ab Hennenberg.
 Ecclesie Fuldenfis Abbati, diuæ Augustæ Archicancellario,
 Abbatumq; ordinis S. Benedicti per Germania & Galliam
 primati, Ioannes Lonicerus *ἰω̄αν̄νης λονικερῦς*.

Vibus literæ & bona studia cordi sunt, ne illos
 ego impedio demirari soleo, illustri princeps,
 quin etiam uenerari & colere. Quod si quenq;
 optimatum atq; Heroum Musarum amore ta-
 pi animaduerto, eum præ innumeris aliis iner-
 tibus, cœlesti numine inflammatum censeo, ut cœlestia do-
 na, hoc est indytas Musas & literas complectatur. Neq; secus
 esse ulla ratione, mea quidē sententia, potest. Qui enim non
 commune iter hostium bonoru studiorum ingreditur ho-
 die quisquam, ni diuina prouidētia retrahatur? Adeo enim
 bonæ disciplinæ nostris tēporibus cōtemptræ iacent, ut con-
 temptiores eas Germania uix unquā uiderit, tot diffidiis atq;
 sectis etiam amosorum hominū illas pessundantibus. Stem-
 mate & imaginibus clari, quid quæso aliud hodie curant,
 quàm fastum, quàm ingluuiem, quàm rapinam, q̄ uolu-
 ptates corporis: Paucissimi profecto sunt, qui uirtutem, qui
 pietatem ac bona studia excolāt. Adeo ut iamdiu omnes in
 uniuersum literæ, explosæ, eiectæ, & ad Zigambri usq; in su-
 lam relegatæ, è Germaina essent, n̄i proceres citra literas ho-
 norem suum tueri non possent. Hinc est quod utcunq; præ-
 claras adeoq; uere liberales disciplinas tolerare uideantur. At-
 qui cadentibus bonarū artium hostibus, iuuent Musæ, spi-
 ritumq; ducent superis bene fortunātibus, Charites. Proin-
 de quum tua illustri clementia, inclyte princeps, literarum
 amatrix deprædicetur, euidentis symbolum est, spiritum dei
 bonum in te esse, cuius duntaxat ad preciosissimos huiusmodi
 thesauros accendaris. Verum he tua illustri clementia, qui
 mihi

S. D.
 768. n̄

1261163 (n)

1984. 1200

DEDICATORIA.

mibi hoc perspectū sit, secum in animo cogitet, isthuc etiam breuibus exponam. Bonarū est literarū professor in Gymnasio illustrissimi principis nostri, cui nomen, Nicolao Asclepio, uir & bonus & eruditus, mibi cum peculiari cōsuetudine, tum amicitia iunctus, is nuncq̄ nō optimā tuā clementiē mentionē facit neq̄ satis mihi eius bonā erga ingenuas literas propensionem, mentem, amorem, & affectū denarrare potest, illius certe præconia, quibus tuam reuerendam Cl. euehit, in causa fuerit, quare & ego T. R. C. sanctius uereret, & intimius suspicerem. Ex hoc igitur uirtus tua & imaginum splendor illustris princeps mihi innotuit. Verum enim qualis est ista audacia, ut cum tua clementia, ego tot uerba face te non erubuerim? Humanitas profecto tua, & mitis erga quo ū s affectus, quem ego in bonorum studiorum Meccenatibus uigere scio, me animauit. Quū enim te bonis studiis deditum, imō & ingenuis literis planè expolitum perenderem, ilico meū ratiocinatus sum. Humanus igitur est, measq̄ minime ægre feret ineptias. Quare quum Sophoclis Aiacenā me in latinam linguam transfusum publicare statuissem, tuam reuerendā clementiā, laboribus illis meis qualibuscunq̄ patronū selegi, fretus prædicatione, quā de tuis uirtutibus, & minime fucato in præclaras literas animo percepi. Boni principis officio functus fueris, si benigne cōplectare Sophoclis Aiacem, imō nostrum. Enituit Fuldense collegium doctissimis semper uiris, quā diu stetit sua ei auctoritas. In te uno clarissime uir eadē & uirtutū & literarum gloria, qualis in antecessoribus eluxit, adhuc effulget. Perge ergo tali animo bona studia prosequi, tū senties & nomen & famam tuam, ne dum hic, sed uel in futuro regno clariora fore. Quod Christus ita faxit. Tua R. clementia, laborem hunc meum, uel si mauis, munusculum, placido uultu precor suscipiat, ac licet tenue sit, non admodū tamen fortasse

I 52. b.

a 2 conte

contemnendum. Nam etſi ab inertibus talia parui æſtimen-
tur, arbitror tamen uel precioſis donis quadantenus confer-
ri poſſe, nō mea hæc, ſed eruditorū ſcripta. Prophanum di-
ces autorem eſſe Sophoclem, argumentū non adeo pium.
Eſto, quid tum? Sæpe in prophanis etiam dona ſpiritus pa-
taleti peruidentur. Hunc ad modum hac in tragœdia, ple-
raq; ſunt digna certe, quæ alta mente conſyderetur. Ut enim
inventionem, inſignes argumentis interſparſas & chrias &
gnomas omittam, hoc præcipue conſeruandum, Tragœ-
diam hanc hortari iuuentutem ad pietatem, ad cultum Dei,
& parentum reuerentiam. Ad hæc præclara Tecmeſſæ ἀποφo-
πῆῖ haud leuiter intuenta, qua muliercula iſta honeſtiſſimis
argumentis & uehementiſſimis affectibus, ab inſtituto ma-
lo reuocare cōtendit Aiacem ſuum, poſtea reſponſio Aiacis
ad hanc ἀποτροπήν. Poſtremo pulcherrima illa contentio
Teucti, Menelai, Agamemnonis & Vlyſſis principū, ſuper
Aiacis funeratione. Verum hæc in ipſa Tragœdia ſeſe
offerent. Tuam uero R. clementiā, illuſtris prin-
ceps Chriſtus Ieſus æternum beet. Marpurg,
gi, ex Collegio Pomerii M. D.

XXXIII. Pridie Cal.

Apriles.

ARGVMENTVM HVIVS TRAGOEDIAE.

Vum post fata Achillis, Græcis imperatoribus uideret, ut potior uirtute, rebusq; gestis, Achillis arma sibi uendicaret, Ajaxq; & Vlysses reliquis excellentiores uiderentur, Vlysses arma, iudicū sententia, obtinuit. Quam Ithaci principis uictoriā, Ajax adeo dolenter tulit, ut in rabiē adactus oues, armenta, adeoq; Græci exercitus prædam, noctu ferro perderet, Græcorum duces se iugulasse ratus. Atq; ibi præ cæteris eximium quendam arietem, quē putabat Vlysses esse, secum in castra retulit, flagrisq; cecidit, unde nomen huic Tragœdiæ Ajax flagellifer. Tamen si sint, qui de Aiæ morte etiam inscribant. Post sibi ipse restitutus, ac sane menti redditus, quū per sese admissa reputat, usque adeo pœnitentia ducitur, ut mortem sibi cōciscat, ac se suo telo traiciat. Contentio Aiæ & Vlyssis ex 13. Metamorpho. Ouid. huc pertinet.

PERSONAE FABVLAE.

Minerua.	Tecmessa.
Vlysses.	Nuncius.
Ajax.	Teucus.
Chorus Salaminiorum sociorū.	Menelaus.
	Agamemnon.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙΑΣ

ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ.

Ἀθην.

Εἰ μὲν ὦ πάτερ ἀγρίου Διὸς ἄρτιον Διὸς ἔκαστε
Γεῖραν τὴν ἑχθρῶν ἀρπάσαι θεράμενον,
καὶ νῦν ὑπὸ σκλωαῖς σε ναυλικαῖς ὄρω
λαίαντο, γῆθα τάξιμ' ἐχάτιω ἔχε

Γάλα κωχυγέτωτα, καὶ μετ' ὀμνον
Ἰχνη τ' ἀκείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδης
εἴτ' ἔνδον εἴτ' ἄν' ἔνδον. εὐδ' εὐδ' ἐκφείφθ'
Κνωὸς λαοκίρκης ὡς τις θύειντο βάσις.
Εὐδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρτα
στὰζων ἰσοδότη καὶ χέρας ξιφοκτόνος.
καὶ σ' οὐδὲν εἶσω τίσδ' ἐπαπείνειν πύλης
εὐτ' ἔργον ἴδῃν, γνέπειν δ' ὅτου χάριμ
σπυρίην ἔθου τίνδ', ὡς παρ' εἰδ' ἄρας μάθης.

Ὀδυσδός.

ὦ φθέγγε Ἀθάνας φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὡς εὐμαθὲς σου καὶν ἀποπῆος ἡς, ὁμῶς
φώνη μ' ἀκούω, καὶ ξυμπατάζω φρεσὶ,
Χαλκοδόμου κώδωντο ὡς τυροσλικῆς.
καὶ νῦν ἐπέγνωσ' εὐ μ' ἐπ' ἀνδρῶν δυομνηῶν
βάσιμ' κυκλοῦντ' Αἰώνη θεῶν σακεσφόρων.
Κείνον γὰρ, οὐδ' ἐν' ἄλλοι ἰχνηδὶα πάλαι.
Νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τίσδ' ἐπράγθ' ἄσιον που
εἴχ' ὑβραῖας, ἔπειθ' εἰργάσαι τάδ' ἐ.
Ἰσθμῶ γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα.
καὶ γὰρ θελοντὴς τῶδ' ἐπιζυγῶ πόνω.
εὐφραρμῆνας γὰρ ἀετῆρας εὐρίσκομεν
λείας ἀπείρας, καὶ κατ' ἠαρισμῆνας

Εκ χειρὸς,

7
SOPHOCLIS TRAGICI

AIA X FLAGELLIFER LATINVS

factus per ~~hanc~~ ~~in~~ ~~Locum~~ ~~hunc~~.

Iambici

Senarij.

Miner.

E conspicor semper puer Laertii
Prudentia dolum hostium praevertere.
Ad nauticum sic te uideo tentorium
Aiakis, hic ubi ultimum tenet locum
Seruare cuncta, pressa tum uestigia

Nuper, notare illius: uti probe scias
Sit intus ille uel secus. Pergis bene
Canis Lacenæ uelut odoræ gressibus.
Vir intus est enim, caput iam cui mader
Sudore, cæde cui uida rubent manus.
Nec est quod iniicias ad hanc tua lumina
Portam. mihi dicas modo quid assumpsetis
Operæ tibi. Nam cætera ex me singula
Pendantur, est quando me clam nihil quidem.

O uox Mineræ cœlitum carissimæ
Quàm te bene accipio, licet non assequar
Faciem meis mortalibus oculis tuam,
Vocem audio tamen, rapióq; pectore,
Tyrſenici sonantem ad instar tympani,
Quod ære compositū tarantara personat.
Hostilis at satis uides me gratia
Solum uagari Aiakis hic clypeiferi
Obseruo enim hunc, nec uspiam quenq; alterum.
Hoc nō stis impium patrans enim scelus
Nos est moratus, si modo is patrauerit,
Certi nihil tenemus ambigimus modo.
Huc contuli me sponte ut experirer hoc.
Prædam perisse nam pecudum uel funditus,

vlyss.

Manuq;

8 AIAX FLAGELLIFER.

Manūq; casas cum simul pastoribus,
 Eheu nimis uere deprendimus quidem.
 Penitusq; causam stragis huic quiduis dedit.
 Qui uiderat salientem eum mihi rettulit
 Per arua consperso recenter sanguine
 Mucrone solum, & indicauit. Protinus
 Confurgo uestigans, ibi tum quædam noto
 Partim obstupesco, nec pater fuerit quis hic.
 Optata sed uenis meis negociis
 Quondam ut tuo fouebat ipse numine,
 Sic & futuris consilio regor tuo.

Miner. Verum est Vlysses quod tua seruatrix eam
 Iam olim tuæ solertiæ præbens iter.

Vlyss. In tempore hoc laboris anne persequor?

Miner. Aiax quidem, nec hæsites, comisit hæc.

Vlyss. Quid impulit temerariam illius manum?

Miner. Achillis arma propter ira percitus.

Vlyss. Quid in pecus adeo impetu sæuo incidit?

Miner. In uos ratus ferrum manu dstringete.

Vlyss. Adeon in Argiuos ea destinauerat?

Miner. Perfeceratq; ni impedissem ego unica.

Vlyss. Quibus ausibus, qua mentis ista audacia?

Miner. Noctu dolofus solus in uos irruit.

Vlyss. Etiam astitit, uenitq; ad usq; terminum?

Miner. Imò ad geminas portas erat is exercitus.

Vlyss. Ecquì necis diræ tenuit auidam manum?

Miner. Retraxi ego hunc oculis acerba suggerens

Conamina immedicabilis dementiæ.

Et ad pecus refero, simul promiscuas

Præde bouum custodias uel integras.

Hic irruens oues trucidat & boues,

Stringens earum tergora, ambos autumans

ΑΙΑΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ.

Εκ χειρός αὐτοῖς ποιμνίου ἰδὲ ἀτάσ.
 Τὴν δ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις ἀπὶ τῶν νέμεσι.
 Καὶ μοί τις ὀπήσῃ αὐτῶν εἰσιδῶν μόνου
 Γηδῶντα πεδία σὺν νεοφράντων ξίφει,
 Φράζετέ, κἀδὴ λωσθῆν. σὺ δ' ἔως δ' ἐγὼ
 Κατ' ἔχοντο αἰέσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι
 Τὰ δ' ἐκπέπληγμα. κούκ' ἔχω μαθεῖν ὅπου.
 Καίρου δ' ἐφίηκε. πάντ' ἄν γὰρ τὰτ' οὖν παρὸς
 Τὰτ' εἰσέπτετα, σὺ κυβερνῶμαι χερεῖ.

Ἀθῆ. Εγνων ὁδ' υιοσὺ, καὶ πάλαι φύλαξ' ἔβλυ
 Ὅτ' σὺ πλοθύμως εἰς ὁδ' ἄν κωκυγία.
 ὁδ. Ἡ καὶ φίλη δειπνοῖα πῶς καιροῦ πονῶ;
 Ἀθῆ. Ὡς εἰμι ἀνδρὸς τῶδε τ' ἄργα ταῦτά σοι.
 ὁδ. Καὶ πῶς τὴν δυσλόγιον ὡς ἤφην χεῖρα;
 Ἀθῆ. Χολῶ βαρυνθεὶς τῶν ἀχιλλείων ὀπλων.
 ὁδ. Τί δὴ ταῦτα ποίμνας τὴν δ' ἐπεμπήσῃ βᾶσιμ;
 Ἀθῆ. Δοκῶν γὰρ ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνου.
 ὁδ. Ἡ δὲ τὸ βούλομ' ὡς ἐπ' ἀργείοις πόδι' ἴω;
 ἔθῃ. Καὶν δ' ἐπράξην, εἰ κατ' ἡμελῆσ' ἐγὼ.
 ὁδ. Γοῖαισι τόλμαις ταῖσδε, καὶ φρενῶν θρασεί;
 Ἀθῆ. Νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιον ὄρματόν μόνον.
 ὁδ. Ἡ καὶ πῶς ἐση, καπὶ τέρεμ' ἀφίκετο;
 Ἀθῆ. Καὶ δὴ ἴδθι δουσαῖς ἴω στραπυγίσιν πύλαις.
 ὁδ. Καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μεμῶσαν φόνου;
 ἔθῃ. Εγὼ σφ' ἀπέργω, δυσφόρου ἐπ' ὀμμασι
 Γνώμας βαλλούσα, φ' ἀνκήεσθαι χαράς.
 Καὶ πρόσθε ποίμνας ἐκτρέπω, συμμικτάτῃ,
 Λείας, ἀδίας αὖθις βουκόλων φρεσσηματα.
 Ενδ' εἰσπεσῶν, ἐκφρε πολυκερω φόνου
 Κύκλω βραχίλων, κἀδοκεῖ μὲν ἔδθ' ὅτε
 Δίους Ατρείδας αὐτόχρη κτείνην ἔχω

Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἐμπιπῶν, στρατιλατῶν.

Εγὼ δὲ φαίτωντ' ἀνδρα μανίαςιν νόοις,

ὠτρυνωρ, εἰς ἐβαλλον εἰς ἔρημ κενά.

Κἄπειτ' ἐπέδ' ἠ τριδ' ἑλάφησιν φάνε,

Τὲς ζῶντας αὖ δεισμοῖσι σιωδίστας βαῶν,

ποιμναστέ πύλας, εἰς δόμους κομίζεται,

ὧς ἀνδρας, κοῦχ ὡς ἀνέρωμ ἄχραν ἔχωμ.

Καὶ νῦν κερ' αἰκὲς σιωδίστας ἀμείζεται.

Δεῖξω δὲ καὶ σοι τήνδε πδειφανῆ νόον,

ὧς πᾶσιμ Ἀργείοισιμ εἰσιδῶμ, θροῖς.

Θαρσῶμ δὲ μιμνε, μηδὲ συμφορῶν διεχον,

Τὸμ ἀνδρ' ἐγὼ γ' ὀμμάτων ἀποστροφῆς

Αὐγὰς ἀπέεξω, σὴμ πρόσωπιμ εἰσιδέμ.

Ὅτ' ἔ, σε τῆμ τὰς ἀχμαλωτίδας χερας

δεισμοῖς ἀπδυσθῶντα, πρσομολεῖμ κελῶ.

Αἶαντα φωνῶ, σεῖχε δ' ὀμμάτων πάρο.

ὁδ. Τί δρᾶς Αθαῖνα, μηδισαμῶς σφ' ἔξω κάλφ.

ἀβή. Οὐ σὴγ' ἀνέξη, μηδὲ διδλιαν ἄρης;

ὁδ. Μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἄρκουμ ἀρκείτω μλίωμ.

ἀβή. Τί μὴ γήνηται; πρόδδην οὐκ ἀνὴρ ὁδ' ἰω;

ὁδ. Εχθρὸς γε τῶνδε τ' ἀνδρῶν, καὶ τανῶν ἔτι.

ἀβή. Οὐκοῦν γέλως ἦδισος εἰς ἐχθρὸς γελᾶμ.

ὁδ. Ἐμοὶ μὲν ἄρκει τῶντ' ἐν δόμοις μλίωμ.

ἀβή. Μεμῖνοντ' ἀνδρα, πδειφανῶς ὀκνεῖς ἰδέμ;

ὁδ. Φρονοῦντα γάρ νιν οὐ καὶ δ' ἐς ἰω ὄκνωμ.

ἀβή. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ πρῶντ' ἰδῆ πύλας.

ὁδ. Γῶς, εἰπὸρ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὄρα;

ἀβή. Εγὼ σκοτώσω Βλέφαρα καὶ διεδρηστέμ.

ὁδ. Γήνοιτο μλίτ' αὖ, πᾶν θεῶν τεχνομλίς.

ἀβή. Σίγα νῦν ἐσῶς, καὶ μλί ὡς κυρεῖς ἔχωμ

ὁδ. Μήνοιμ' αὖ, ἠβελωμ δ' αὖ ἐκτὸς αὖν τυχεῖμ;

ὁδ. ὁδ.

AIAX FLAGELLIFER

Aliàs Attridas ense uel transfigere

Aliàs alium, incidens exercitui, ducem.

At excitaui languidum uæfania

Virum, malis septis q̄ clausi erynnyos.

A cæde postea quieuit ubi furens

Boues ligatos & bidentes uinculis

Cunctas suam percallide tulit domum,

Hostes uelut non cornigerum haberet pecus,

Et nunc per Attegias ligatos uerberat.

Morbum sed insignem tibi demonstrauro

Cunctis ut Argiuis uidens hæc efferas.

Hominem sed audacter mane, nec anxius

Time, nam ego radios inhibebo luminum

Eius, tuam quo nesciat præsentiam

Ades, uoco te noster, huc captos qui agis

Punis q̄ nexibus ligatos, heus ueni,

Ajax ades, castris tuis modo exeas.

Vlys. Quid agis Minerua: ne uoces hominem foras.

Miner. Quid non files formidinem q̄ reicis?

Vlys. Non per Iouem. Sed intus ut maneat bonum.

Miner. Quid agis: quid est: pridem fuit non hic homo?

Vlys. Profecto ut est adhuc mihi hostis maximus.

Miner. Ridere nunc hostes tibi suauissimum.

Vlys. Satius at est domi manere eum mihi.

Miner. Virum furentem adeo intueri desides?

Vlys. At mentis ego non compotem unquam exhortui.

Miner. Sed te licet uel proximus non respicit.

Vlys. Melimpidis luminibus is non cerneret?

Miner. Claris ego admouebo nubes palpebris.

Vlys. Deo patante cuncta, confieri id queat.

Miner. Taciturnus hic stabis manens sic obuius.

Vlys. Manebon: at malim foris nunc degere

- Miner.* O noſtet heus Ajax ſecundo te uoco
Parum ne ſic ſociam ueteris me tuam:
- Aiax* Minerua ſalue, nata patris inclyta
Salue Iouis, oportune, ades nunc, aureis
Spoliis abibis compra prædæ gratia,
Tuo dedifti quàm mihi beneficio.
- Miner.* Recte locutus, interim illud explica.
Haſtam ſatis tinxti Pelasgum ſanguine:
- Ai.* Triumphus en ſuperbus, unde nil nego.
- Miner.* Pariter manum torſiſti in Atridas grauem:
- Ai.* Ludetur iis poſthac nec Ajax amplius.
- Miner.* Ergo perempti ſunt: ut ex te ſentio.
- Ai.* Sane perempti. Eant & arma mea auferant.
- Miner.* Eant. Quid at gnatus facit Laërtii:
Quid rerum agit: fugit manus fauet tuas:
- Ai.* Vbi ſit rogas laceranda mihi uulpecular:
- Miner.* Vlyſſem ego arbitror, tuus qui impoſtor eſt.
- Ai.* Suauiſſime, regina, uinſtus is domi
Sedet, ſuperſtitem uolo mihi longius.
- Miner.* Donec quid egeris, & feras plus commodi:
- Ai.* Donec columnæ adnexus is tentorii,
- Miner.* Miſerum quid adfliges adeo crudeliter:
- Ai.* Flagro cruentus terga, primum concidat.
- Miner.* Ne tam precor ferociter miſerum feri.
- Ai.* Valeas Minerua, aliis uolo negotiis
Adſis mihi poenam ſceleſtus hanc luet.
- Miner.* Poſtquam ſemel uolupe eſt tibi iſta perſequi,
Vtere manu, nil mitte, quiduis perſice.
- Ai.* Opus aggrediar, atq; illud ex te flagito
Semper tuam benigna talem opem feras.
- Miner.* Vides Vlyſſes quanta uis deum uiget.
Vito quis hoc aut beneuolentior fuit

- αβ. Ω οὐκός Αἴαυ, δίδυτ' ἄν σε πρὸσθελιῶ
 Τί βαίον οὐτὸς γντρεπυθι συμμάχου;
 αἴας. Ω χαῖρ' Αθῆνα, χαῖρε Διουγενὲς τέκνον.
 Ως εὐ πρῆξῃς, καί σε παγκύβις ἐγὼ
 Στίψω λαφύροις τῆς δ' ἐπ' ἄγρας χάριμ.
 αἴθνη. Καλῶς ἔλεξας, ἀλλ' ἐκείν' οἱ φράσθω
 Εβαψας ἔγχεος εὐ πρὸς ἀργείων στρατῶ;
 αἴ. Κόμπ' ἔπαρσι, κοῦκ ἀπὸνῶμαι τὸ μῆ.
 αἴθνη. Η καὶ πρὸς Ατρείδαισιμ ἤχμαλας χέρας
 αἴ. Ως οὐ ποτ' Αἴανθ' οἶδ' ἀτιμάσσ' ἐπι.
 αβ. Τεθνῶσιμ ἀνδρῶν, ὡς τὸ σὸμ ξιωῖν ἐγὼ.
 αἴ. Θανόντ' οὐκ ἴδ' η, τ' ἀμ' ἀφαιρείθωμ ὄπλα.
 αἴθνη. Εἴην, τί γάρ σθι πᾶσι ὅτι Λαιρτίς;
 Γῆσι τύχης ἐσηκνῆ, ἢ πρὸσθευγέ σεις;
 αἴ. Η τούπιτριπῆμ κίνασθ' ἔξερμ' ὄπασ;
 αἴθνη. Εγὼ γ' ὀδυσσεῖα τῶμ σὸμ γνῶσά τιμ λέγω.
 αἴ. Ηδλιςθ' ὦ δεισσοίνα δεισμότις ἔσω
 Θακῆ. θανῆμ γν' αὐτῶμ οὐ π' ἔσω θελιῶ.
 αἴθνη. Πρὸμ αὐτὸ δρᾶσθι; ἢ τι κερδαίνῃς πλῆου;
 αἴ. Πρὸμ αὐτὸ δειθείς πρὸς κίον ἐρκίς σέγης,
 αἴθνη. Τί δῆτα τῶμ δύσλωμ ἐργάσθι κειόμε;
 αἴ. Μάστιγι πρὸσθεμ νῶτα φοινιχθείς θάνη.
 αἴθνη. Μὴ δῆτα τῶμ δύσλωμ ὦδ' ἐγ' αἰκίση.
 αἴ. Χαίρεμ Αθῆνα, τ' ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι,
 Κείνος δέ, τί σε τήνδε, κοῦκ ἄλλω δ' ἴκλω.
 αἴθνη. Σὺ δ' οὐκ ἐπ' ἔδ' ἢ τῶμ φθις ἠδ' ἐ σι τὸ δρᾶν,
 Χρῶ χρεῖ. φείδθω μηδὲμ, ὦν τῶμ γνῶσῃς.
 αἴ. Χωρῶ πρὸς ἔργου. πῶτό σοι δ' ἐφίεμαι
 Τοιαυδ' αἴ μοι σύμμαχου πρῆξάναε.
 αἴθνη. Ορᾶς ὀδυσσοδὶ τῶμ θεῶμ ἰσχυμ ὄση;
 Τότε τίς αὐτὸ σοι δ' ἀνδρὸς ἢν πρὸνέστερ'

Ἡ δ' αὖν ἀμείνων εὐρέθη τὰ καίρια·

ἔειπεν· Ἐγὼ μὲν οὐδὲν οἶδ', ἐπικιτέρω δέ τι μὲν
 Δύσλωμον, ἐμπικὸν καὶ πῶρ ὄντα Δυσμηνῆ,
 Ὅθ' ἄνεκ' Ἀτρευσιατὴν ζῶντος κακῆ,
 οὐδὲν τὸ τότε μάλλον, ἢ τὸ μὲν σκοπῶμ

” Ὅρθ' ἄν' ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλην

” Εἰδὼλ' ὄλοιπ' Ἰωμῶν, ἢ κουφῆν σκίαν.

ἔειπεν· Τοιαῦτα κρινῶ ἐβρωῶν, ἔπειρο ποῦ
 μηδὲν ποτ' εἶπες αὐτὸς εἰς θεὸς ἐπ' ὅ,
 μηδὲ ὄγχιον ἄρης μηδὲν, εἰ τιν' ὅ πλείον
 Ἡ χεῖρ' βεῖβας, ἢ μάκρ' πλῆτος βάρη.

” Ὡς ἡμέρα κλίνειτ' ἀνάχθ' ἄλλω

” Ἀπαντὰ τ' ἀνθρώπων. ὅς δ' ἐσώφρονας
 Θεοὶ φιλοῦσι, καὶ συγῶσι ὅς κενός.

Χο. Τελαμώνι πάτερ, Ἰλάμφιρ' ἔντε
 Σαλαμῖν' ὅ ἔχω βάρηρον ἀγχιάλου
 Σε μὲν εὖ πρᾶσοντ', ἰπὸ χαιρῶ.
 Σε δ' ὅταν πληγὴ Διὸς, ἢ Ζαμηνῆς
 Λόγ' ὅ ἐκ Δαναῶν κακὸς θρῆς ἰπὸ βῆ.
 Μέγαν ὄκνον ἔχω, καὶ πεφάσθαιμα
 Γτλήης ὡς ὄμμα πελείας.

Ὡς καὶ Ἰλίου φθυμθρῆς νυκτός,

Μεγάλοι βορυβοὶ κατέχουσ' ἡμᾶς

Ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ γὰρ ἰππομανῆ

Λημῶν ἰπὸ βῆντ' ὀλέσαι Δαναῶν

Βοτὰ καὶ λείαν,

Ἡπὲρ δολιχῆπ' ἔτ' ἰπὸ λοιπῆ,

Κτείνοντ' ἄβωνι σιδήρω.

Τοιοῦσδε λόγους ψιδίχες πλάσων,

Ἐἰς ὅτ' αὖ φέρει πᾶσι μὲν Ὀδυσσεύς,

Καὶ σφάδρα πᾶσι, πῶς γὰρ σὲ νῦν

AIAX FLAGELLIFER.

In terquis aut unquam melior apparuit,
Rei qui faciat semper est quod publicæ.

Vlyf. Ego neminem noui. Tamen me permonet
Miser mihi sit hostis etsi acerrimus

Magna quod Ate p̄rperam constrictus est.

In hoc nihil considerans quod non meum

» Nos esse nam uideo nihil quàm uel mera

» Simulachra, qui spiramus, aut umbram leuem.

Miner. Ergo intuens huiusmodi ne contumax

» Aliquod loquaris uerbulum aduersum Deos.

» Cristas nec erigas, ubi uel robore

» Præstas manus, uel pondere ætis præuales.

» Sic mutat ipsa cuncta uel mortalibus

» Dies refert q̄. Jam bonos potissimum

» Amare dii solent, malos q̄ perdere.

Cho. Telamonia proles circumflua

Salaminos habens sedem maritimæ,

Tibi cuncta ob prospera lætor.

Sed plaga Ioue, aut tristior ore

Fluat ex Danaum fabula quando:

Angor mœtore, nimis stupeo

Trepidantis more columbæ.

Exacta sic etiam nocte

Magni strepitus tenuerunt nos,

Ignominia quadam: ceu futens

Pratum ingressus Danaum perderes

Parta & prædam.

Quæ Marte fuit capta relicta,

Mactares & cano ferro.

Talia murmura Vlysses format,

Cunctorum auribus instillans hæc,

Valde q̄ persuadet. Nam de te nunc

Anapestica
dimetra, &
pauca mono-
metra, inter-
sparsis Iam-
bicis mixtim.

12. AIAX FLAGELLIFER.

Vero non absona dicit, Et audiens
 Omnis recitantem hæc, lætabitur
 Impense mœroribus hic tuis,
 Iniurius, ac tua tristia ridens.

- .. Magnorum animos etenim flagrans
- .. Lædere, mox repperit arrigere
- .. Non segniter aureis qui cupiant.
- .. Sed blasphemans talia coram
- .. Vitibus haud persuadeat omnibus.
- .. Sic potiores inuidia impetit
- .. At parui sine magnorum manu
- .. Turris fragile assunt munimen,
- .. Mœnia nec seruare queunt diu.
- .. Modicus magnis additus optimus,
- .. Atq; minores confociati
- .. Maioribus insignia transigunt.
- .. At non fieri poterit, stolidi ut Istorũ technas intelligant,
- Quum tanto strepitu se insinuent.
- Neq; nos quicquam possumus hæc mala
- Prohibere tuũ citra tex opẽ. Qui quãdo oculos fugere tuos
- Aurum clangunt ueluti gentes,
- Rapidum formidantes uulturem,
- Sin ex improviso appareas
- Subito obstupuere quasi elingues.
- Atq; in Tauro colitur Iouis Filia celebris casta Diana,
- (Heu ditam famam Heu quæ generat
- Vitium mihi magnum)
- Armauit in greges armenti forteis
- Alicuius aut inutili uictoria, Diuitis aut spoliũ
- Fallens donis, aut ceruorum strage.
- Armatus aut quisquam, aut Gradius
- Pater ostendens belli dubii quandam speciem,

Sub

Εὐπίσια λέγει. καὶ πᾶς ὁ κλύω,
 Τὸ λέξαντ' ἄχαίρη μάλλον,
 Τοῖς βίαι ἄχεσι καθυβείζω.

- Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεῖς,
- Οὐκ αὖ ἀμάρτοι. ἤσ' δ' ἄν τις ἐμῶ
- Τοιαῦτα λέγων, οὐκ αὖ πείθοι.
- Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὀφθόνθ' ἔρπει.
- Καί τοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς,
- Σφαλεροῦ πύργου ξύμα πέλοντα.
- Μετὰ γὰρ μεγάλων βαιός, ἄρισ αὖ
- Καὶ μέγας ὄρθοιθ' ὑπὸ μικροτόρῳ
- Ἀλλ' οὐ δῶα τὸν εἶς ἀνοήτης
- Τότων γνώμας πρὸ δ' ἰδ' ἀσκήψῃ
- Υπὸ τοιῶτων ἀνδρῶν βορυβῆ.
- Χ' ἡμεῖς οὐδὲμ ἀγνομεν πρὸς ταῦ-
- Τ' ἀπαλέφαδαι, σὲ χωρὶς ἀνάξ.
- Ἀλλ' ὅτε γὰρ δ' ἠ' τὸ σου ὀμὲ ἀπεδραν,
- Γαταγῶσιν ἄτε πηλυῶν ἀγέλαι.
- Μέγαν ἀιγυπιὸν ὑποδείσαντ' ὄν.
- Τὰχ' αὖ ὄβ' αἴφνης εἰ σὺ φανείης,
- Σιγῇ πῆξαιαν ἄφανοι.

Ἡ ῥά σε ταυροπόλα Διὸς Ἀρτέμις,
 Ω μεγάλα φάπτε, ὦ
 Μᾶτόρ ἀιγυῖας ἐμᾶς,
 Ωρμασε παυδάμους ὑπὲρ βῆς ἀγελαίας
 Ἡ πρὸ τινός νηας ἀκέρπωτον χάριν,
 Ἡ ῥα κλυτῶν γνάρων
 Ὑδουδαίῃσι δῶροισι, εἴτ' ἐλαφιβολίαις.
 Ἡ χαλκιοθάραξ, ἢ τὴν γυνάλιθ'
 Μορφῶν ἔχωρ ξυωῦ δ' ἔρος γῆνυχίοις μαχαναῖς

Επίθετο λάβαν.

Οὔποτε γὰρ φρονοβῆνγ' ἐπ' ἀεισερά.

Γαῖ Τελαμῶνθ' ἔβας,

Τόβρην πειμνασι πωτῶν.

Ἡσι γὰρ αὖ δαία νόσθ' ἀλλ' ἀπφύκοι

Καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ φοῖβθ' Αργείων φάπην.

Εἶδ' ἔποβαλόμηνοι

Κλέπσοι μύθος οἱ μεγάλοι βασιλεῖς,

Ἡ πᾶς ἀσώρου Σισυφιδῶν γγενῆς.

Μὴ μὴ ἀναφ

Εθ' ὡσὶ ἐφάλοισ κλισίαις ὀμῆχωρ

Κακὰν φάπην ἄρη.

Ἀλλ' ἀνα δὲ ἐδραῖωμ, ὅπτε μακρᾶϊων.

Σκείζην ποτὲ τᾶδ' ἀγωνίᾳ χολᾶς.

Ἀταν οὐραϊᾶν φλέγων.

Εχθρῶν δ' ὕβεις ὡσὶ ἀτάρβυτα.

Ορμᾶτ' ἐν δυνάμοις βάσσαις,

Γάντων καγχαζάντων γλώσσαις,

Βαρυάληπτ' ἐμοὶ δ' ἄχθ' ἐσηκε.

τ.κ. Νᾶος ἀρωγοὶ φιλίαντθ'

Γγενῆς χθονίων ἀπ' ἐρεχθεϊδῶν,

Εχομῶν σοναχᾶς οἱ κηδόμενοι

Τὸ Τελαμῶνθ' τηλόθεν οἶκος.

Νῦν γὰρ ὁ δ' εἰνός, ὁ μέγας, ὠμοκρατῆς.

Αἴας θολερῶν

Κεῖται χεῖμωνι νοσήσας.

χ.ο. τίδ' ἐνὶ λαικτοῦ φιλᾶμείας

Νύξ' ἦδε βάρθ'

Γαῖ τῷ φρυγίς Τελθύταντθ',

Δεγ' ἐπεί σε λήχος διοριάλαπην.

Στίβας

Sub nocte opaca Malum dedit hocce
 Nunquam etenim uacuus rationis
 O Telamonie eras, Adeo in pecudes tuens.
 A diis etiam uenire queat mania excors.
 At Iuppiter Phœbusq; famam supprimant,
 Quæ nunc per Argium uolat densa agmina,
 At si principibus Vitis calumnia ingruat, subito
 Cassant obortas fabulâs leues.

Intemperantis Sisyphidum generis
 Quales uulgo narrantur: siue aliæ.

Ne ne mihi rex

Castris adhuc uitam transigens,
 Toleres maritimis malam Famam Telamonie.

At surge perpetuo thronum nec occupes,

Torpens inerti lentus o rex ocio,

Aren ætheream cremans.

» Iniuria nam graditur hostium

» Intrepide, per ualles zephyris

» Dulcibus atq; sonoris peruias,

» Cunstorum linguis ridentium.

 Quem non dolor ut me conficiat:

 Qui non stomachus iam mihi ferueat:

Tec. Classi adiutores Telamonie

 Genus accipientes ab Erechtheo.

 Geminius nunc impense adflitti.

 Absit quod procul à patria Ajax.

 Iam nunc enim fortis, potens, ac strenuus

 Idem misera Tempestate iacet languens.

Cho. Noctem placidam hanc quid minus esse

 Fecerit, Elegans

 Nata o Phtygii Teleutantis

 Dicas, Quoniam bello captam

Leſti ſociam te ſibi Martius
Sedulo amans Ajax ſociauit.

Quare haud ignara, malorū, Nobis ſeriem referabis.

Tec. Ecquì rem iſtam patefecero ego
Atrocem & nulli illachrymabilem.
Morti ex templo ſimile accipies
Diræ ſcelus facinus ue quod patrauerit.

Mania correptus enim nobis
Inclytus hoc noctis graſſatus eſt
Ajax, tantumq; dedit damni.
Tales nunc uideas in caſtris
Manu laceratas & uictimas
Sanguine tinctas horrende, **Hominis ſtudia iſtius.**

Cho. Qualem uiri explicati iam
Ardentis heuheu famam
Tolerabilis quæ nec **Eſt, nec fugi poteſt.**

A magnis Danaùm
Diſperſa peruolat
Paſſim, amplificatur re uera.
Eheu mihi timeo quod inſtat, **Vir eximius:**
Moriatur ſtupefacta
Manu, cruento qui
Pecora enſe percuſſit ſuo,
Magnas & excubias.

Tec. O me miſeram, ducens uenit
Hinc hinc pecudes uinctas firmiter,
Maſtauit quarum aliam in terra
Alias latere incidens, in parteis
Binas ſecuit, geminosq; arietes
Rapuit, caput alterius liguam &
Summam metens proiecit, alterum
Inde columnæ **Adnectens probe**

Magno,

Σπέρξας, ἀνέχθ' ὄνειδος Αἴας.

ὥστ' οὐκ αὖ αἰδοῖς ἰσείποις.

π.κ. Πῶς δὴ τα λέγω λόγον ἀερόκητον

Θανάτῳ γὰρ ἴδου πάθος ἐκπύσῃ.

Μανία γὰρ ἄλους ἡμῖν ὁ κλένος

Νύκτερος Αἴας, ἀπελωβήθη.

Τοιαῦτ' αὖ ἴδεις σκλιωῆς γούδου

Χερσολαίικτα σφάγι ἀμοβαφῆ

Κένου χροσῆσια τὰν θρός.

χ.ο. Οἶαν ἐδήλωσας ἀνδρός

Αἰδωνος ἀγγελίαν

Ἄτλατον, οὐδὲ φθουκτῶν,

Τῶν μεγάλων Δαναῶν

Υποκλιζομλίαν.

Τῶν, ὁ μέγας μῦθος ἀέξθ.

Ὡ μοι, φοβέμαι τὸ πρῶσεργον.

Περίφαντος ἀνῆρ

Θανάτου παραπλήκτω

Χεῖρ, συγκατακτῆς

Κελανοῖς ξίφεσι βῶτά, καὶ

Βοτῆρας ἱππονόμους

π.κ. Ὡ μοι, κείθεν κείθεν ἀεὶ ἡμῖν

Δεσμῶντιν ἄγων ἦλθε ποιμένα.

Ὡν πῶ μὲν, ἔσω σφάξ' ἀδὶ γαίας

Τῆς δὲ πλυροκοπῶν, δὴχ' ἀνερέγγυ

Δύο δ' ἀργίποδας κελὸς ἀνελῶν,

Τὸ μὲν κεφαλὴν καὶ γλωσσῶν ἀκρῶν

Ρίπτει θεῖστας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω

Κίονι δ' ἔκειται.

Μέγαλον ἵπποδότην ἔτυπεν ἀλαβῶν,
 Πάει λιγυρῆ μάστιγι διπλῆ.
 Κακὰ δ' ἔγινε ζῶν ῥήμασ', ἃ δ' αἰμῶν
 Κούδεις ἀνδρῶν ἐδίδασχον.

Χο. ὦρα τὴν ἥδην κράτα
 Καλυμμασι κενυτάμυλον,
 Γαστρίν κλοπαὴν ἀρέδαι,
 Ἡθοῖν εἰρεσίας
 Ζυγὸν ἐζομλον,
 Πονηπόρῳ ναὶ μεθεῖναι.
 Τοίας ἐρεσσισι ἀπφλάς
 Δικρατέϊς Ατρεΐδαι
 Καδ' ἡμῶν. πεφόβημαι
 Λιθόλοισον ἄρλω,
 Ξωαλγῆν μετὰ τῶδε τυπέσ,
 Τὸν, αἰσ' ἀπλατῶ ἰχφ.

τεκ. Οὐκ' ἐτι. λαμπρᾶς γὰρ ἀτόρ σεροπᾶς
 Αἴφας ὄξυς νότῶ ὡς, λιγφ.
 Καὶ νῦν φρόνιμον νέου ἀλυτῶ ἔχει.
 Τό γ' εἰς λόβουσι οἰκεία πάβη
 Μισθίνας ἄλλου πῆρα πρᾶξαντῶ,
 Μεγάλας ὀδυίας ἵποτάνει.

χό. Ἀλλ' εἰ πῶπανται, κέρτ' αὐ δὴ τυχεῖν δοκῶ,
 Φρέσθις γ' ἥδ' ἡ τῶ κακῶ μείω λόγῶ.

τεκ. Πότῶρα δ' αὐ εἰ νέμοι τις αἰρεσιμ λάβοις,
 Φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἥδοναδ' ἔχει,
 Ἡ κοινὸς ἦν κοινόισι λυπεῖσθαι ξυῶν;

χό. Τό, πῶ διπλάζου ὦ γυῖαι, μείζον κακῶν.

τεκ. Ἡμεῖς ἀρ' οἱ νοθεύωμεν, ἀτῶ μεδα νῦν.

χό. Πῶς τῶτ' ἐλεξασίου κάποισ' ὅπως λέγεις.

Magno, quo somnipes uincitur
 Loro apprehenso, flagro cædit
 Stridenti duplici, uerba imprecans
 Feralia quæ nullus planè Bonus aut docet aut didicit.

Cho. Tempus iam, ut caput, exigit
 Velatus & obtectus,
 Pedibus fugam corripiat
 Celerem, diu quisquam. Nec immoretur hic.
 Transstris se applicans,
 Seu uelocibus remeet nauibus
 Tales iacient in nos suas
 Heu mihi, gemini Attidæ Instigati minas.
 Valde hinc metuo, lapidum
 Nos turbine ut obruant.
 Illi sic ut condoleam Vnà uerbera perpetiens,
 Fatum tenet quem acre.

Tec. Haud porro furia hunc exagitant.
 Sicut enim surgens sine lucida
 Aura residet sibilus austru,
 Dolor hunc resipiscentem sic tenet.
 » Nam sua perpendere commissa
 » Quæ nemo aliorum ita perfecerit
 » Duros parit hoc cruciatus

Cho. At ualde fortunatus hinc putor mihi,
 Si desit rabie incitati Erinnyos.
 Euanidi nam iam mali ratio minor.

Tec. Si detur, optionem utram susceperis?
 Turbate amicum & ipse letus uiuere,
 Communibus uel condolere incommodis.

Cho. Hoc est, duplex maius mulier sane malum.

Tec. At nos nil ægri ab Ate lædimur tamen.

Cho. Quid sic ais? Nam quid uelis non assequor.

*Iambici tri-
 metri, aliquot
 monometris
 intersertis.*

- Tec.* Vir iste quando sæuiebat languidus,
 Malis quibus correptas, usq; gaudia
 Cepit, sibiq; nos amicas compotes
 Rationis afflictauit in mirum modum.
 Nunc desiit rabies ubi & deferbuit
 Mœrore totus præ graui consumitur,
 Minusq; habemus gaudii nos quam antea
 Ergo mala ex simplicis mihi restant dupla.
- Cho.* Intellego te, & ex Deo ne quid mali
 Accedat extimesco. Nam quid augurer
 Nihil magis quod gaudeat, refederit
 Simulac malum, mutans uiros in bestias:
- Tec.* Talem statum nouisse te rerum est opus.
- Cho.* Quod aduolauit ergo principium huic malor:
 Aperi uicem nobis eam dolentibus.
 Totum scies negocium ceu particeps.
- Tec.* Noctem per intempestam enim quando faces
 Restinctæ erant, ense ancipite comprehenso abit,
 Compita petens uacua, uiarum & exitus.
 At ego obstupesco & dico, quid rerum struis
 Ajax: Quid accersitus haud ab angelis:
 Quò prouis: quò uis modoran' ne classici
 Vocem audiens, belli facis periculum:
 Quid dormiat cum tota militum cohors.
 At uerba sic mihi pauca tum ille reddidit.
 Celebranda semper & uehenda laudibus.
 Mulier mulieri ornatus est silentium.
 Quod ut audii dimisi eum, sic is foras
 Solus ruit. Quid hic patrarit dicere
 Nequeo, doloris nec quid inde ceperim.
 Reuertitur secum ferens nexos simul
 In castra (ceui ferox manus foret hostium)

Tauros,

- πκ. Ἀνὴρ ἐκείνῳ ἠνίκ' ἴω γῆν πῆ νόσῳ,
 Αὐτίς μὲν ἦδ' εἰδ' οἷσιν εἶχετ' ἔν κακοῖς,
 Ἡμᾶς τε σὺ φρονέοντας ἠνία ξυώω.
 Νῶ δ' ὡς ἔληξε κἀνέπεδυσε τ' νόθου
 Εκείνοσ τε λύπε πᾶς ἔληλαται κακῆ
 Ἡμεῖς δ' ὁμοίως οὐδὲν ἦσομ, ἢ πάρῳ.
 Ἀρ' ὄσι ταῦτα σις πόσ' ἄε πλῶν κακῆς;
- χδ. Ζύμφημι δὴ σοι, καὶ δίδου καὶ μήκ' θεῶ
 Πληγὴ τις ἦκοι. πῶς γὰρ εἰ πεπαυμένῳ
 Μηδὲν π' μάλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται;
- πκ. Ὡς ὦδ' ἐχόντων ἔῃδ', ἐπίσταδάσσε χρῆ.
 χδ. Τίς γὰρ ποτ' ἀρχὴ τῷ κακῷ προσ' ἤγατο,
 Δήλωτον ἡμῖν τοῖς ξυαλγῶσιν τύχας.
- πκ. Ἀπαν μαθήσει τῶργου, ὡς κοινωνός ὢν.
 Κεῖνῳ γὰρ ἄκρας νυκτὸς, ἠνίχ' ἔσπεροι
 Λαμπήρεσ' ἐκείτ' ἦδομ, ἀμφηκὸν λαβῶν,
 Ἐμαίετ' ἔγχετ' ἄζοδους ἔρπει κενῆς.
 Καὶ γὰρ ἄν' πλοῖσῳ, καὶ λέγω τί χεῖμα δρᾶς
 Αἴας; τί τήνδ' ἀκλιτῳ, οὐδ' ἄν' ἀγγελῶν
 Κληθεῖς, ἀφορμᾶς πᾶσαν, οὐτέ τιν' κλύων
 Σάλπιγγῳ, ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εἴδ' εἰ στρατός.
 Ὅσ' εἶπε πρόσμε βαί', αἰεὶ δ' ὑμνῶμενα,
 ἢ Γυνάε, γυνάεξιν ἠόσμον ἢ σιγὴν φέρει.
 Καὶ γὰρ μαθῶσ' ἔληξε, ὅσ' ἐσύνθη μόνῳ.
 Καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν, οὐκ ἔχω λέγειν πάθας.
 Ἐσῶ δ' ἐσῆλθε σιωπαιετὸς ἄγωμ ὁμῶ

d Τάυρεσ,

Τάυρους, κινῶς βοτῆρας, δὴ κερῶντ' ἄγρου
 Καὶ σὺ μὲν ἠνυχίζε, τὸσδε ἀνω τρέπω
 Εσφαζε, καὶ ῥάχιζε. σὺ δὲ δεισμίς
 Ηκίζετ' ὡσεὶ φάπας, ἦν ποιμναὶς πωτινῶν.
 Τέλθ' δ' ἐπαίφας δὴ θυράδω σκιά τινι.
 Λόγος ἀνέστω, σὺ μὲν Ατρεΐδω κάπτε,
 Τὸς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, σιωπῆεις γέλωι πολῶ,
 Ὀστω κατ' αὐτῶν ὕβριμ' ἐκτίσαστ' ἰῶν.
 Κάπτετ' ἀπαίφας αὐθις δὴ δέμεις πάλιν,
 Εμφρω μάλισ πῶς φυῶ χρόνῳ καθίσταται.
 Καὶ πληρῶν ἄτης ὡς διοτῆδ' οἱ σέγος,
 Πάσας κέρα, θύψην, ἦν δ' ἐρφίαις
 Νεκρῶν ἐρφιδείς, ἔρετ' ἀρενία φόνος,
 Κόμω ἀπριξίνυφι συλλαβῶν χεῖ.
 Καὶ τῶν μὲν ἦσο πλείστον ἀφθογθ' χρόνονι.
 Ἐπειτ' ἐμοὶ τὰ δειν' ἐπηπείλησ' ἔπει,
 Εἰ μὴ φανείλω παῦν τὸ σιωπηλὸν πάθθ'.
 Κανήρετ' ἦν τῶ, πράγματθ' κυρεῖ ποτέ,
 Καγὼ φίλοι δεισσοσά τ' ἐργασμῶν.
 Ἐλεξα παῦν ὄλοντορ δ' ἐπιπέσσω
 Ὅδ' ὄνυς δ' ἐμῶν οἰμωγῆς λυγρὰς,
 Ἄς οὐ ποτ' αὐτῶ προδοῖν εἰσῆκασ' ἐγώ.
 Πρὸς γὰρ κακῶτε καὶ βαρυφύχε γόος
 Τοῖσθ' ἀείποτ' ἀνδρὸς δ' ἐνεγείτ' ἐχθρ.
 Ἀλλ' ἀφόφθ' ὄφθ' κωκυμάτων,
 Ὑπεςγίαζε ταῦρθ' ὡς βρυχώμεθθ'.
 Νῦν δ' ἦν πῖαδε κείμεθθ' κακῆ τύχῃ,
 Ἀσιτθ' ἀνῆρ, ἄποτθ', ἦν μέγισ βοτῆς
 Σιδυροκμησίμ, ἦσυχθ' θακεί πεσῶν.
 Καὶ δειλὸς δ' ἐμ' ὡςτι δ' ὀφασείω κακῶν

Τοιαῦτα

Tauros, canes, ouesq; lanigeras, ibi
 Alios caput truncauit, & iugulo abdidit.
 Aliis mucronem, ac tergora iisdem disscidit.
 Inftar uitorum alios ligatos nexibus
 Flagris cecidit inter ambulans pecus.
 Surgens in umbram, quæ per hostium salit,
 Grauiâ in Attidas euomit conuicia,
 Notans Vlysssem, aliis cachinum commouens
 Multum iuerit quis uiribus in eos quidem,
 Ac se sit ultus de sui calumnia.
 In se reuersus, & suam deinceps domum,
 Constans satis aliquatenus sibi extitit
 Ac plenum ubi tectum reuissit noxia
 Feriens caput laniauit, & cadauera
 Inter recumbens mixtus est stragi miser.
 Comam tenaciter manu, unguibus trahens.
 Elinguis & multum remansit temporis.
 Tandem minatus est atrociter mihi.
 Nisi indicarem quicquid ipse admiserit.
 Ac me rogauit, unde origo sit mali.
 Carissimi timens ideo, quæ facerat,
 Quam uideram tunc historiam recensui.
 Plorauit inde luctibus statim feris,
 Quales quidem nunquam ipsius perceperam,
 Tristeis sibi esse ab aspero & prauo uiro
 Iras, querebatur profecto plurimum.
 At planctibus strepitum citra singultiens
 Gemebat alte, taurus ut fortis, fremens.
 Talem incidens ergo miser casum grauem
 Pecoris aceros inter, à se perdit
 Ferro, sedet potu, ciboq; nunc uacans.
 Ac se gerit tentate ceu mali uelit

Quicquam loquens, lugens agensq; sedulo.
Sed heus amici propter hæc accefferam,
Succurrite ingressi, potestis si modo.

» Iuuatur auxiliis amici languidus.

Cho. Acerba Teletantæa mihi, proles refers,
Homo obruatur ut malorum pondere.

Ai. Væ uæ mihi.

Tec. Properate quid statis quid hic, an clamitet
Non audiistis, ut suam uocem leuet:

Ai. O me miserum.

Cho. Vel æger est, uel in ueterem relabitur
Is ægritudinem, hinc ea exclamatio.

Ai. Eho cheu, heus heus puer

Tec. Væ mihi uocare Euryfaces à patre iam tuo.
Quid uult: cheu ubi es: quid ille cogitat:

Ai. Teucrum uoco, Teucrus iam ubi: num semper is
Prædam expetet, sed interim plane occidi.

Cho. Homo sapere uidetur, unde apeti hostium,
Pudeat eum fortasse si me uiderit.

Tec. Patent fores ecce tibi iam seruare fas
Nunc illius negocia, & qui sit ualens.

Ai. Iò meorum amicorum dulcissimi,
Manentes in æquitatis uia

Soli: uidete qui petiuit

Fluctus nuper æstuans,

Vndiq; me circundans:

Cho. Eheu tibi ipse uerus es testis nimis,
Res ipsa monstrat hunc sui non compotem.

Ai. Iò, genus naualis auxiliare artis,
Spumans qui tonfas per salum

Socii classis nostræ egistis.

Solú modo ex tete ferenté

Vidi

Τοιαῦτ' ἄ γάρ πως εἶ λέγει, κῶδ' ὕρεται

Ἀλλ' ὦ φίλοι, τῶτων γὰρ οὐνεκ' ἐσάλλω,

Ἀρήσασ' ἐσελθόντες, εἰ δ' ὠκεία δέ τι.

» Φίλων γὰρ οἱ τοιοῖσδε νικῶνται Φίλοι.

χό. Τεκμοσάσθην ἄ πᾶσι Τελύταυτ' εἰ λέγεις

Ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.

αἰ. Ἰὼ μοι μοι.

πέκ. Τάχ' ὡς εἴκει μάλλον, ἢ οὐκ ἠκέσασθε

Αἴαντ' εἴσω τήνδε θωύσσει Βοάν;

αἰ. Ἰὼ μοι μοι

χό. Ἀνὴρ εἴοικεν ἢ νοσεῖν ἢ πῶς πάλας

Νοσήμασι ξωοῦσι λυπεῖσθαι πῶν.

αἰ. Ἰὼ πᾶσι πᾶσι.

πέκ. Ω μοι τάλαιν' Εὐρύσακον, ἅμφι σοὶ βοᾶ.

Τί ποτε μλνοῖναι; πῶ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.

αἰ. Τδὺκρον καλῶ. πῶ Τδὺκρ' εἴ; ἢ τὸν εἰσεῖ

Λεηλατήσῃ χρόνῳ; ἐγώ δ' ἀπόλλυμαι

χό. Ἀνὴρ φρονεῖν εἴοικεν. ἅλλ' ἀνοίγετε,

Τάχ' ἂν πῶ ἀσπῶ κατ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι.

πέκ. Ἰδὲ διοίγω, πρῶσθ' ἐπέφυδ' ἐφεί σοι

Τὰ τῶδε πράγῃ, καὺτὸς ὡς ἔχω κυρεῖ.

αἰ. Ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμαυτὸν φίλων,

Μόνοι τ' ἐμυλόντ' οὐδ' ὀρθῶ νόμῳ.

Ἰδεδ' ἐμ' οἶον ἄρτι κῦμα

Φοινίας ὑπὸ ζάλης

Ἀμφίδρομον κυκλεῖται.

χό. Οἴμ', ὡς εἴκεισ' ὀρθῶ μαρτυρεῖν ἄγαν,

Δηλοῖ δὲ ταύγῳ ὡς ἀφροντίσως ἔχθ.

αἰ. Ἰὼ γῆρ' ναΐας ἀρωγὸν τέχνας,

Ἀλίαν δὲ ἐπέβας ἐλίωσῃ πλαταν.

Σέφει σέφει μόνομ' δ' ἐσθρα

- Γοιμῶν ἐπαρκέω
 Ἦ, ἀλλ' αἰετὶ σιωδ' αἶψον
- χό. Εὐφῆμα φόνος, μὴ κελὸν κακῶ διδὸς
 Ακθ, πλείον τὸ πῆμα ἢ ἄτης τίθει
- ἀε. Ὁρᾶς τὸν θρασυὸν τὸν θυκάρδιον
 Τὸν γὰρ δαΐαις ἄτρεσον μάχαις,
 Ἐν ἀφίβοις με θυροὶ δεινὸν χεῖρας;
 Οἴμοι γέλωτθ, οἴου ὑβρίδιω ἄρα.
- πκ. Μὴ δέσποτ' Αἴας λίσσομαι σ' αὐδία τάδε.
 ἀε. Οὐκ ἐκτός; οὐκ ἀψόρρον ἐκνεμῆ πόλια;
 αἰ αἰ ἀε.
- Χο. Ω πῶς θεῶν ὑπαικε, καὶ φρόνησιν εὔ.
 ἀε. Ω δύσμορθ, ὅς χερσιν μὲν
 Μεθῆκε σὺν ἀλάστορας,
 Ἐν δ' ἐλίκεσι βυσὶ καὶ
 Κλυτοῖς πεσῶν ἀπολλίοις,
 Ἐρεμνὸν αἰμ' ἐδύσα.
- χό. Τί δ' ἦτ' αὖ ἀλγοῖς ἐπ' ἀξεργασμῶν;
 Οὐ γὰρ γήροισ' αὖ ταῦθ' ὅπως οὐχ' ᾧδ' ἔχευ.
- ἀε. Ἰὼ πάνθ' ὄρωμ, ἀπάντωντ' αἰ
 Κακῶν ὄργανον τέκνον Λαερτίδ,
 Κακοπίνεσά τόντ' ἄλημα στρατῷ
 Ἡπε πολὺν γέλωδ' ὑφ' ἠδονῆς ἄγεις.
- χό. Ἔω θεῶν πᾶς καὶ γέλωτ' ἄδ' ὑρεταί.
 ἀε. Ἰδιμίνην, καί ποδ' ᾧδ' ἀτάμνωθ.
- Ἰώ μοι μοι
- χό. Μηδ' ἐμ' ἐγγ' εἶπες. οὐχ' ὄρᾶς ἴν' εἰ κακῶ;
 ἀε. Ω Ζεὺ προγόνων προπάτωρ,
 Γῶς αὖ τὸν ἀμολώτατον

Εχθρόν,

Vidi opem pastoribus.

At me iam lacerato.

Cho. Bona uerba quæso non malam modo adlice
Medicinam, ex hac plus perniciæ enim uenit.

Aiæx Vides audacem & cordatum uirum,

In arduis bellis sanè intrepidum

Inter nihil timidas fortem bestias?

Quis uiderit non hæc semel si agnouerit

Quod alteri meditans nocere ipse occidi.

Prò risui quanto miser me subdidit

Quam maximo grauatus usq; sum malo?

Tec. Ne talia Aiæx in clytæ loquaris precor.

Ai. Tu me quid agis? non hinc moues procul pedem?

Tec. Ah ah ah

Cho. O dii boni morem huic gerens respiscito.

Ai. Hei misero quòd nauibus

Reliquerim tam noxios

Iruerim at in hæcæ Boues, oues, atq; capras

Atro cruore tinctus.

Cho. Quid iam diu commissæ propter angeris

» Fieri ut sit infectum quod est factum nequit.

Ai. Iò cuncta contuens omnium

Malorum organon proles Laërtii.

Danaùm pestis, consulens pessima,

Rides abunde & gaudio perfunderis.

» Cho. Deus facit ridere & idem plangere.

Ai. Videre eum ardeo quamuis mœream

Væ uæ mihi.

Cho. Nil asperum dicas, uides ne res tuas

Quo sint statu malæ quid peregeris.

Ai. O maiorum Iuppiter

Nostrorum progenitor

Quanam

Quánam arte perdere hostium
 Quiuero callidissimum?
 Et male sceptrā iam tenens
 Tes reges Argiūm? Moriar libens tandem ipse.

Tec. Quòd imprecatis hæc simul mori
 Precare. Nam supereffe te sine quid iuar?

Ai. Iò tenebra fulgida, mihi caligòq;
 Radiat optime. Prehendite me uelut mancipem
 Nec ingenuum quasi prendite,
 Tenete, Non enim Deum Genus. Ergo placide
 Agentium in hoc terræ ambitu
 Vultum intueti candidum, quàm ut debeam
 Me indigniorem censeo.

Infera at Dea sæua, suos
 Stimulos mihi iniicit. Ergo quò uertam?

Quòue me feram? Sedem ubi ponam?

Enecant me hæc funditus.

Ac prope hanc simul

Prædam iacemus, Stolide peremptam.

Ob quam statim me tota sternet

Exercitus phalanx Achiui, &

Conteret omnem.

Tec. Heu bis miseræ, frugi uirum ista dicere,
 Qualia nec ipse pertulisset antea.

Ai. Fluxus fluuiorum, Iustra maritima, & abdita

Nemora littoris,

Multum diu multum diuq;

Tenete me ante Troiam.

Sed necdum me necdum

Respirate quisquam

Nouerit mortalium.

Eheu Scamandrii proximi aluei

Bene

Εχθρόν, ἄλκιμα, τὺς τε Διο-

Σάρχας ὀλέσας βασιλεῖς,

Τέλω θάνομι καὺτός;

τίκ. Οταν κατδύχη ταῦθ' ὁμῶ καί μοι θανεῖν

Εὐχέ. τί γάρ δειζώ με, σὺ πεθνηκότῳ;

ἄ. Ἰὼ σκότῳ ἐμὸν φάθῳ, ἔρεβῳ ᾧ φάγν

Νότατον ὡς ἐμοί,

Ελεδίεμ. οὐτε γν' θεῶν

Γγνῳ, οὐδ' ἀμερίων

Ετ' ἄξιῳ βλέπειν τιν' εἰς

Ονησιγ ἀνθρώπων.

Αλλὰ μ' Ἀδιδός ἄλκιμα θεός,

Ολέθειον ἀκίξει.

Γοί τις οὐὼ φύγῃ;

Γοί μολὼν μδρω;

Εἰ τὰ μὲν φθίνει φίλοι,

Τοῖς δ' ὁμῶ πέλεις

Μώραις δ' ἄγραις προσκείμεθα.

Γᾶς δὲ στρατὸς διπαλτῳ ἄν με

Χεῖρ φονδύοι.

πικ. Ω Δυστάλαινα, τίά δ' ἄνδρα χρίσιμον

Φωνεῖν, ἃ πρόδωγ οὐτῳ οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν;

ἄ. Γόροι ἑλιξέροβοι, πῆραλάτ' ἀντρα, καί

Νέμῳ ἐπάκτιον.

Γολῶν πολῶν με διαρόν τε διὰ

Κατέχετ' ἀμφὶ Τροίαν

Χρόνον, ἀλλ' οὐκέτι μ' οὐκέτι

Ἀμπνοᾶς ἔχοντα.

Τῶν τις φρονδύϊσω.

Ἰὼ Σικεμάνδριοι γείρονδ' ῥοᾶς

Εὐφρονόω Αργείοισι
 Οὐκέτ' ἀνδρα με
 Τόνδ' ἰδὼν, ἔπ' ὅ
 Εξέρτω μέγ', οἶον οὐτινα
 Τροία στρατῷ
 Δέρχθην, χθονὸς μολόντ' ἀπ'
 Ἑλλανίδ' ὅ. τανυῶδ' ἀπμ' ὅ
 Ωδ' ἐπρόκειμα.

χό. Οὐτί σ' ἀπέργαμ, οὐδ' ὅπως ἐδ' λέγειμ
 Εχω, κακοῖς τοιοῖσδ' ἐ συμπεπῆσώτα.
 αἰ. Αἰ. αἰ. τίς ἂν ποτ' ὦεθ' ὦδ' ἐπάνημου
 Τούμ' ἐν ξυνοῖσιμ ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 Νῦν γὰρ πάρεσι καὶ δ' ἰς αἰάζειμ ἐμοί,
 Καὶ τοῖς, πρὸς τοῖς γὰρ κακοῖς γίντυχάνω.
 Οὐτ' πατὴρ μὲν πῖσδ' ἀπ' Ἰδ' αἰας χθονὸς
 Τὰ πρῶτα κελμισὶ ἀρισδύλας στρατῷ,
 Πρὸς οἶκον ἦλθε παῖσιν εὐκλείαν φερωμ.
 Εγὼ δ' ἐκείνσ παῖς, τὸν αὐτὸν εἰς τόπον
 Τροίας ἐπελθῶν οὐκ ἐλάσσοιμ ἰδόνει.
 Οὐκ ἔργα μείω χειρὸς ἀρέκελας ἐμῆς.
 Απμ' ὅ Αργείοισιμ ὦδ' ἀπόλλυμα.
 Καί τοι πρὸ τόν γ' ὄξεπίσαδαι δὲκῶ,
 Εἰ ζῶν Ἀχιλλεύς τῶν ὀπλων τῶν, ὦν πᾶσι
 Κρίνθμ ἐμμε κρᾶτ' ὅ ἀρισείας πνι,
 Οὐκ ἄν τις αὐτ' ἐμαρψθῆν ἄλλ' ὅ αὐτ' ἐμῆ.
 Νῦν δ' αὐτ' Ἀτρείδ' αἰ φωτὶ πανταργῶ φρῆνας
 Ἐπράξαν, ἀνδρὸς τοῖσδ' ἀπώσαντο κρᾶτι.
 Κεῖ μὴ πόδ' ὄμμα, καὶ φρῆνδ' ἀπασροφοί
 Γνώμης ἀπέργαν ἔμῆς, οὐκ ἂν ποτε
 Δίκην κατ' ἄλλσ φωτὶς ὦδ' ἐψήφισαμ.

Beneuoli Argiuis

Non uidebitis

Me uirum talem. Amplius, qualem

(Rem loquor nunc arduam quidem)

Troica manus Conspexerit Pelasgica

Tellure euntem neminem.

Inglorius sed hic iaceo

Et incelebris.

Cho. Nequeo morari te, nec est quod possim ego

Permittere, ut sapienter hæc parum efferas

Quando actibus adeo malis es obrutus.

Ai. Ah ah quis unquam insigne iudicauerit

Nomen meis accommodum infortuniis

Coram mihi bis nunc enim *dicat* adest

Acter. Premor nam erumna ego tanta miser.

Olim pater tellure ab Idæa tulit

Victoriæ ornamenta prima, exercitum

Quod inter omnem multa clara gesserat,

Suam reuertens nomine in clyto domum.

At illius ego filius Troiæ locum

Non uiribus petens eum minoribus,

Nec res mea magis inferas getens manu,

Danaos apud foede intereo sine gloria.

Si uiueret Aeacides, sententia &

Lata esset, ut qui uiribus præstantior

Sua retineret arma, præ me ea fortior

Nemo abstulisset, id quod optime scio.

At nunc Attidæ callidissimo uiro

Dicarunt ista, uiribus spretis meis.

Quod si nec hic uultus q̄ mens q̄ alii fortent

Suam nec exuerent ita sæpe formulam,

Talem dedisset postea non calculum

In quem uis effecissem ego hac dextra mea.
 At iam uidens totum Minetua filia
 Iouis, dea indomita ut in hac extenderem
 Fecit manum, sæua indita mihi rabie.
 Ergo manus clade pecoris cruentæ sunt.
 Rident sed illi, fugerint quòd sic malum
 » Me non quidem uolente. Sed si quis Deum
 » Excæcet euadit potiozem uel malus.
 Eheu quid efficiam Deos ubi sentiam
 Palàm mihi in uisus & omneis copias
 Odisse me Aigiuum, Iliumq; nobilis
 Priami, mihi esse infensa & arua hæc omnia:
 Vtrum domum castris relictis mauium
 Solis & Attidis per Argeum ferat
 Pelagus: Patri sed qua facie me ostendero
 Telamoni: Nam non is uidere me potest
 Nudum citra redite fortitudinis
 Primam coronam, qualem is ante rettulit,
 Auctam celebritate & omni gloria.
 Nequeo sed id sufferre. Quid si nunc eam
 Ad alta Troiæ pergama atq; mænia,
 Acri duello dimicans & persequens
 Virtutis opus, instar uiri demum cadame:
 Modo sed illo Attidas exhilarauero.
 Haud fiet id. Sed inquirenda est ars noua
 Talis, patri per quam indicer mihi non sua
 A stirpe degenerem, fugax qui sim & timens.
 Minime nec animo destituar uel robore.
 » Turpe est enim superstitem diu uirum
 » Quum liberetur nil malis, quæ angitur.
 Dies enim super diem, quæ dulcia
 Superaddita & reposita, dat, quàm uel morie:

Non.

Νῦν δ' ἢ Διὸς γοργῶπις ἀδάμας θεᾶ,
 ἦδ' ἢ μὲν ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπνεύνοντ' ἔμιν
 Ἐσφληγν' ἐμβαλῶσα λυσιώδην νόον,
 Ὡστ' ἦν τοιοῖσδε χεῖρας αἰμάξαι βοκοῖς
 Κεῖνοι δ' ἐπεγγελάσιμ' ἐκπεφυγότ' οὐ,
 Ἐμὲ μὲν οὐχ ἐκόντ'· Εἰ δέ τις θεῶν
 ἢ Βλάπτοι, φύγοιγ' αὐτὸν χ' ὁ κακὸς τὸν κρείσσονα.
 Καὶ νῦν τί χεῖρ' ἔσται, ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
 Ἐχθαίρομαι; μισεῖ δέ μ' ἑλλήνων στρατός.
 Ἐχθεῖ ἢ Τροίαν πάσσα, καὶ πεδῖα τάδε,
 Γότ' ἄρα, πρὸς οἴκους, ναυλοχὸς λιπῶν ἔσθρας,
 Μόνοςτ' Ἀτρείδας, πύλαγ' Αἰγᾶίου πρῶς
 Καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δ' ἠλώσω φανείν
 Τελαμῶνι. πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδέειν
 Γυμνὸν φανήντα ἦν ἀρεσείων ἄτορ,
 Ὡν αὐτὸς ἐξεσέφανοι δὴ κλέας μέγαν.
 Οὐκ ἐσι τούργου τλητόν, ἀλλὰ δὴ τ' ἰῶν
 Πρὸς ἔρυμα Τρώων, θυμπεσὼν μόν' ἢ μόνοις.
 Καὶ δρῶντι χρεσόν, εἴτα λοιδιὸν δάνας
 Ἀλλ' ὡδέγ' Ἀτρείδας αὐτὸν εὐφραίνοιμί περ.
 Οὐκ ἐσι ταῦτα. πῆρά τις ζητητέα
 Τοιάδ' ἀφ' ἧς γέροντι δὴλώσω πατρὶ,
 Μήτοι φύσιν ἄσπλαγχν' ἐκκένω γεγῶς.
 ἢ Αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τῷ μακρῷ χεῖρ' ἔχειν βίη
 ἢ Κακοῖσιν ὅσις μηδὲν ἕλασσεταί.
 Τί γὰρ πρὸ ἡμᾶρ ἡμέρα τόρπειν ἔχει,
 Προδῆσα, κἀναβέσσα, τό γε κατθανεῖν;

- Οὐκ αὖ περιάμω οὐδ' ἄλλος λόγου βροτῶν,
 • Ὅσπιν κρηαῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνετο.
 • Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῶ, ἢ καλῶς τεθνηκῆσθαι
 • Τῶν δὲ γυνῆ χῆ. πάντ' ἀκήρας λόγου.
 χό. Οὐδεις ἔρει πῶδ' ὡς ἐπέβλητον λόγου
 Αἴας ἔλεξας, ἀλλὰ φησαυτο φρενός.
 Πρωταίγε μὲν τι καὶ δὸς ἀνδράσι φίλοις
 Γνώμης κρατῆσαι, τίς δ' εὖ φροντίδας μεθείς.
 • τῆκ. Ω δ' εἰποτ' Αἴας, φησαυτο γαίης τύχης
 • Οὐκ ἔστιν οὐδ' ἐμὲ μίσην ἀνθρώποις κακῶν.
 Εγὼ δ' ἔλδ' ἄλλο μὲν ἔξ' ἐφ' ἡμῶν πατρός
 Εἰπὲρ τίνος δ' ἄλλοντος γ' ἢ πλὴν τῶ φρυγῶν.
 Νῦν δ' εἰμὶ δ' ἔλη, θεοῖς γὰρ ἴδ' ἔδδ' ἐπε,
 Καὶ σὴ μάστιγα χεῖρ. πικρῶν ἐπέ
 Τὸ σὸν λέξ' ὅτε φωνήθητον, οὐ φρονῶ τί σά,
 Καὶ σ' ἀντιάζω πῶς ἐφείσθης Διός,
 Εὐνῆστε φησαυτο σὴ, ἢ σιωπῆ ἀχθῆς ἐμοί,
 Μὴ μὲν ἀφίωσθης Βάξιν ἀλγυνην λαβεῖν,
 Τῶν σῶν ἴπ' ἐχθρῶν χεῖραν ἀφές τινί.
 Ἦν γὰρ θάμης σὺ, καὶ τελευτήσας ἀφῆς,
 Τάυτη νόμιζε καὶ μὲ τῆ τὸδ' ἡμέρα,
 Βία φωνῆ παρὰ δ' ἄλλου Αργείων ὑπο,
 Ζῶ παιδί τῶ σῶ δ' ἄλλου ἐξέμ' τροφῆν
 Καὶ τις πικρῶν πρόσφθεγμα δ' εἰποτῶν ἔρει
 Λόγοις ἰάπῃ, ἴδ' ἔτε τῶν ἐμδυνέτη
 Αἴαντ' ὅς μὲ γίσιον ἴχουσε στρατῶ
 Οἴας λατρείας ἀνδ' ὅσ' ἔμ' ἔμ' τρέφει.
 Τοιαῦτ' ἔρει τις. καὶ μὲ μὲν δ' αἰμῶν ἔλα.
 Σοῖδ' αἰσθῆσθαι τὰ πη ταῦτα, καὶ τῶν σῶ γυνή.
 Ἀλλ' αἰδέσθαι μὲν πατόρα τῶν σῶν, γ' ἢ λυγρῶ

Cho.

Tec.

Γῆρα

AIAX FLAGELLIFER.

19

Non uel redemerim quidem pilo uirum,
 Quicumq; inani concipit sibi spe bona.
 Verum aut opus bene uiuere aut bene emori
 Natalibus claro. Tenes nunc omnia.

Cho. Nemo hisce quisquam cōmodius hic dixerit
 Ajax, tuam sed posthabe mentem precor,
 Bonis q; amicorum locum da suauibus.
 E pectore anxias tuo curas iace.

Tec. Neccitas euentuum est Ajax grauis
 Mortalibus, durissimum q; adeo malum.
 Sic libero generata patre quondam ego,
 Inter Phrygas, si quisquam alius, prædiuite
 Nunc seruam ago uolentibus cœlestibus,
 Tua manūq; maxime. Quare thori
 Postquam tui consors fui, quī non tuas
 Res esse saluas cupiam: & obsecro Iouem
 Te per domesticum, per &, quo dulciter
 Mecum quieti lectulum, me ne uelis
 Populi malis sermonibus succumbere,
 Cuidam relinquens hostium captam tuam,
 Tecmessam, & Euryfacen misellum hunc paruulum.
 Nam si ultimum fati diem moriens feras,
 Me cogites eadem ab Argiuis die
 Cum prole raptam: seruituti obnoxiam.
 Acerba probra tum quis in me torqueat
 Verbis notans, Genialis en sociam thori.
 Aiakis Argiuum ducum fortissimi,
 Quam turpiter regina seruit maxima.
 Aduersus ista me loquens, iuxta auferet
 Sceleratus ille, quisquis hæc ita dixerit.
 Pudori at hæc erunt tibi & generi tuo.
 Carum uerete quin patrem silicernium

Senem,

Senem, simul matrem uetere plurimis
 Annis onustam, quæ facit sæpissime
 Diis uota, ut incolumis, ualens, redeas domum.
 Misere Rex gnatum tuum. Nam is orphanus
 Ab hostibus raprabitur misere tuis.

Nec ulla erit cura huius. O quantum mali
 Huic & mihi dederis, ubi mortem oppetas.
 Nec est super defigere in quod lumina
 Te præter ipsa queam, mea ò lux unica.
 Nam patria est postquam mea abs te perditam.
 Bello & genetrix dulcis, & Parca abstulit
 Charum patrem Stygios ad accolam ferens,
 Natale quod, ni tu, mihi reliquum solum:
 Quæ nunc opes: in te salus est unica.

• Mei memor sis ergo. Nam decet uirum
 • Obluione non capi mox suauium
 Quis auctus est. Nam gratiam semper parit
 Gratia, parit beneficium beneficium.
 Sed cui memoria defluit, quis usus est,
 Bonorum, is ulli ingenuus haud habebitur.

Cho. Ajax uelim te præditum sententia
 Mente ac mea, profecto commendare tum
 Quæ te rogauit, iure uix queas satis.

Ai. Et ualde laudem à me quidem illa recipiet
 Meis patere iussibus ubi audeat.

Tec. Charissime, omnibus tibi obsequar modis.

Ai. Gnatum adferas meum, uidere eum uolo.

Tec. Illum haftenus periculis custodii.

Ai. In hisce iam quicquam malis mihi recitas:

Tec. Ne uel tuæ ægritudini fors incidens

Occumbar in foelix, miserq; infantulus.

Ai. Non indecorum id erat meo infortunio.

Ea pro

Γῆρας πηλείπων, ἀδολεσαι δὲ μητῶρα
 Πολλῶν ἐτῶν κληρῶχος, ἢ σε πολλάκις
 Θεοῖς ἀράτου ζῶντα πῆδες δόμους μολεῖμ.
 Οἴκτερε δ' ὦ ναῖ παῖδα τῶν σφ', εἰ νέας
 Τροφῆς στερηθεῖς, σὲ διοίσειται μόνῃ
 Ὑπ' ὀφφανισῶν, μὴ Φίλων, ὄλου κακῶν
 Κείνωτε καὶ μοὶ τῶδ' ὅταν θάνατος νεμείσ.

Εμοὶ γὰρ οὐκ ἔτ' ὄδῳ εἰς ὃ, τι ἐλίπω
 Πλήν σὲ. σὺ γὰρ μοι πατρίδ' ἠΐσωσας δόδῃ,
 Καὶ μητῶρ' ἀλλ' ἢ μοῖρα τῶν φύσαντά με,
 Καθειλὼν ἄδ' εὖ θανασιμὸς οἰκῆτορας.

Τίς δ' ἦτ' ἐμοὶ γῆνοιτ' ἀν' ἀντὶ σὲ πατρίδ;
 Τίς πλῆτ' ἔστιν ἔτι πᾶσ' ἔγωγε σάζομαι

Ἄλλ' ἴχε καμῶ μνήσιμ. Ἀνδρῖσι τοι χεῶν

Μνήμιμω πρῶσῆναι. τῶρ πνοῦ εἴπι πρῶ πάθοι.

Χάρις χάριμ γὰρ ὄδῳ ἢ τίκτησ' ἀεί.

Ὅπου δ' ἀπορῆι μνήσις εὖ πεπονθοῖ,

Ὅκ' ἀν' γῆνοιτ' ὅποδ' οὐτ' ὄδῳ γῆνης ἀνήρ.

Ἄϊας, ἔχεμ σ' ἀν' οἴκτου ὡς καγὼ φρενῖ

Θέλωμ' ἀν' ἀνοίους γὰρ ἀν' τὰ πῆσδ' ἐπι.

Καὶ κάρτ' ἐπαίνεσ' τὸ λῆξεται πῆδες γῶν ἐμῶ,

Εἰ μόνουμ τὸ ταχθεῖμ εὖ τολμᾶ τελεῖμ.

Ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι

Κομίζε νῦν μοι παῖδα τῶν ἐμῶν, ὡς ἰδ' ὦ.

Καὶ μὴ φόβοισίγ' ἀντὶ τῶν δ' ἐλευσάμιμ.

Εν τοῖσδε τοῖς κεινοῖσιν ἢ τί μοι λείγεις;

Μὴ σοι γέ πρῶ δῦστω ἀντήθεσ' θάνοι.

Πρῆπον γετ' ἴω ἀν' δαίμον' τῶ ἐμῶ τὸδ' εἰ.

τ.κ. Αλλ' οὐδ' ἐγὼ φύλαξα, τὰ πόν' ἀρκέσαι.
 αἰ. Ἐπ' ἔνεσ' ἔργον, καὶ πρόνοιαν, ἢν ἔδω.
 τ.κ. Τί δ' ἄντ' αὖ ὡς ἐκ τῆν δ' αὖ ὠφέλομί σε;
 αἰ. Δόσμοι πῶσφ' εἶν' αὐτῶν, ἐμφανῆτ' ἰδέειν.
 τ.κ. Καὶ μὴν πῆλασγε πῶσπόλοισ φυλάσσετοῖα.
 αἰ. Τί δ' ἄντ' κ' μέλλ' ἢ μὴ πῶσσίαν ἔχεις;
 τ.κ. Ω πᾶ πατήρ καλεῖ σε, δ' ὄνυρο πῶσπόλων
 Αἰ. Ἄγ' αὐτῶν, ὅσωνδ' ἡ χερσὶν ἐνθῶων κυρεῖς.
 αἰ. Ἐρπονὶ φωνεῖς, ἢ λείπει μὲν λόγος;
 τ.κ. Καὶ δ' ἢ κομίζει πῶσπόλων ὄσ' ἐγγύθην.
 αἰ. Αἰρ' αὐτῶν ἄρε δ' ὄνυρο, ταρβήσει γὰρ οὐ
 Νεοσφαγῆ πρὸ τόνδ' εἰ πῶσφ' ὄνυρο φόνον.
 Εἴπρ' ἀδικαίως ἐς ἑμὸς τὰ πατρόςθην.
 Αλλ' αὐτὴν ὡμοῖς αὐτῶν ἐν νόμοις πατρός-
 Δεῖ πωλοδραμεῖν, καὶ φομοῖσθ' ἀφύσιμ.
 Ω πᾶ γόνιο πατρός δ' ὄνυρο χέσθην
 Τάσθ' ἀλλ' ὅμοιος, καὶ γόνιο αὖ οὐ καπός.
 Καί τι σε καὶ νῦν τὸ πόν' γὰρ ζήλον ἔχω
 ὄσθ' οὐνεκ οὐδὲν τῆν δ' ἐπαιδαίνη κακῶν.
 » Ἐν τῶ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἠδ' ὄνυρο βίθην
 » Τῶ μὴ φρονεῖν γὰρ κέρτ' ἀνώδ' ὄνυρο κακῶν,
 » Ἐως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπέδ' ὄνυρο μάθης.
 ὄνυρο δ' ἴκ' πῶσθ' ὄνυρο, δεῖ σ' ὄνυρο πατρός
 Δείψης ἐν ἔχθροῖς, οἷος δ' ὄνυρο τράφης.
 Τέως δὲ κεφῶν πονδύμασθην βόσθην, νῦν
 Ψυχὴν ἀπέλλων, μητρὶ τῆν δὲ χαρμονῆν.
 ὄνυρο σ' Ἀχαιῶν οἰδ' ἄ μῆτις ὄνυρο βεῖσθην
 Στυγνοῖσι λωβαῖς, οὐδὲ χωρεῖς ὄνυρο ἑμῶ.

Τοῖον

Tec.

Αἰ.

Tec.

Αἰ.

Tec.

Αἰ.

Tec.

Αἰ.

Tec.

Αἰ.

Tec.

Αἰ.

Tec.

Αἰ.

Tec. Ea propter hunc custodii hinc quiescito

Ai. Et rem tuam laudo, atq; prouidentiam.

Tec. Quid nam tibi inde commodi emanauerit?

Ai. Coram da ut alloquar, uel hunc iam conspicer.

Tec. Curam gerunt eius ministri sedulo.

Ai. Quid exhibere eum usque adeo cunctare nunc?

Tec. Fili uocat te pater, adesto, adducito

Aliquis ministrorum hunc, regens eum manu.

Ai. Venienti loqueris: aut tua uerba non capis?

Vbi tam diu nescit moram: quur non uenit?

Tec. Adfert tamen minister ille proximus.

Ai. Feras eum, adferas nihil uerebitur

Stragem recentem, quanquam & ipse uiderit,

Germana si modo soboles mea fuerit.

At est opus crudis patris uel legibus

Tenerum domari eum, fieriq; haud imparem

Naturam atq; indolem parentis ut exprimat.

Reddare nate utinam beatior patre.

In cæteris similis, ualens, uigens, potens,

Saltem uel hac te patre felicem puto,

Amara quòd nondum ista sentias mala.

* Infantilis uitæ est modus suauissimus,

* Quæ mentis est expers nihil planè sapit.

* Valde indolens malum est ideo, quia nil sapit,

* Gaudere donec uel dolere didiceris.

* Peruentum ubi est eò, necesse est agmina

Densa inter hostium indicare, quam patre

Sis editus forti, impigra proles simul.

At pascete interim leui spiramine

Fouens recentem animam, tuæ non infimum

Matri iuuenam, maximum atq; gaudium.

Danaùm nihil, quisquam, mali scio dabit.

Nec uim tibi facient, ademptus sim licet.
 Custodem etenim talem reliquero tibi
 (Qui ianitoris instar usq; sit uigil,
 Qui te uel optime educabit) optimum
 Teucrum: procul uestigat is modo hostium
 Opima si spolia queatprehendere.
 Sed ò cohors pontilega, fortis & pia,
 Beneficium commune hoc impero tibi,
 Illi precor mandata nostra ostendite,
 Ut hinc sibi puerum ædes ad meas agens,
 Telamoni monstret, matri & Eribœæ meis
 Carissimis, quo sit senii recreatio
 Manes ad imos usq; dum secesserint.
 Nec principes certaminum deponere
 Mea arma Achæis uolo, luem nec Laticam.
 Sed nate nomine qui tuo latum sonas
 Scutum teneto Euryfaces ecce fibula
 Suta tenaciter mouens septemPLICEM
 Clypeum, uiribus haud ullius penetrabilem.
 Reliqua arma stat mecum recondere tumulo.

Actu meam prolem celerrime accipe.

Domum refer, lachrymas caue tentorio

» Fundas, nimis mulier amans est planctuum.

» Quin te statim cohibe. Boni medici est enim

» Minime eiulare dum secantur ulcera

» Aegri, nec edere Elegos & Ialemos.

Cho. Talem audiens cupidinem metuo admodum,
 Ac displicet sanè mihi hæc lingua aspera.

Tec. Quid cogitas Ajax domine: quid parturis?

Ai. Ne quære, ne scrutate fœminam decet
 Esse moderatam, curiosam neutiquam.

Tec. Despero iam nunc proctus, ò miserriamam.

Te pet

Τοῖον πυλαρὸν φύλακα Τόσκρον ἄμφι σοῖ
 Λείψω, τροφῆς ἄσκηον ἔμπαικ, εἰ τανῶ
 Τηλωπὸς οἰχνεῖ, δ' εἰς μινδῶν θήραυ ἔχωμ.
 Ἀλλ' αὐδρὸς ἀσπισῆρον, γνάλιθ' ἰεῶς,
 Ὑμῖν τε κρινῆν τήνδ' ἰδὸν κίπῳ χάριν,
 Κείνωτ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἔντρολην, ὅπως
 Τὸν παῖδα τόνδ' εἰς πῆδ' ὀμίως ἐμὸς ἄγωμ.
 Τελαμῶνι δ' εἴξῃ, μητρὶτ' Εὐρυβοίᾳ λέγω,
 Ως σφιμ γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεῖ,
 Μιχρὸς οὐ μυχὸς κίχῳσι τῷ κἄτω θεῷ.
 Καὶ τὰ μὰ Τόσχῳ, μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
 Θῆσοσ' Ἀχαιοῖς, μήδ' ὀλυμῶν ἐμὸς,
 Ἀλλ' αὐτόμοι σὺ παῖ λαβῶν ἐπάνυμον
 Εὐρύσασκον ἴχε δ' ἴα πολυρῆφου σρέφωμ
 Πόρπανθ' ἐπ' ἰάβοιον ἄβρηκτιμ σάκθ'.
 Τάσδ' ἄλλα Τόσχῳ κρινῶ ἐμοὶ τεθάψεται.
 Ἀλλ' ὡς τάχθ' ἰδὸν παῖδα τόνδ' ἦδη δέχου,
 Καὶ δωμὸν ἀπάκτε, μήδ' ἰδὸν κινῆς γόος
 Δάκρυε. Κἄρταρι φιλοίκτισου γυνή.
 Πύκαζε δάσσαν, οὐ πῆδ' ἰατροῦ σοφῷ.
 Θροεῖμ ἐπ' ἰαδῶς πῆδ' ἰατροῦ πῆματι.

χό. Δέδοικ' ἀκῶν τήνδε τὴν πεθυμίαν
 Οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει γλωσσά σε τεθηγυμένη.
 πκ. Ω δέσποτ' Αἴας, τίποτε δροσεῖς φρενίς
 αἰ. Μὴ κείνε, μὴ ξεταζε. σωφρονεῖν καλοῦ.
 πκ. Οἴμ' ὡς ἀθυμῶ, καὶ σε πῆδ' ἰδὸν τέκνῳ

Καὶ θεὸν ἱκνῶμαι, μὴ πρὸ δ' ὅς ἡμᾶς γῆνη.

αἰ. Ἀγαυε λυπῆς, οὐ κραιπιδ' ἐγὼ θεοῖς
Ὡς οὐδὲν ἄρκειν εἰμὶ ὀφελίης ἐπι;

τεκ. Εὐφίμα φῶνε.

αἰ. Τοῖς ἀκόσμιμ λέγε.

τεκ. Σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ;

αἰ. Πόλλ' ἄγαν ἦδη θροεῖς.

τεκ. Ταρβῶ γάρ ᾧ νᾶξ.

αἰ. Οὐ φώερεθ' ὡς τάχος;

τεκ. Πρὸς θεῶν μαλαάσου.

αἰ. Μᾶρτά μοι διοκῆς φρονεῖμ,

Εἰ τὸ μόν ἦδ' ἄρτι παιδιδύμ νοεῖς;

χό. Ω κλεινὰ Σαλαμῖς, σὺ μὲν πρὸ

Ναίεις ἀλίπλαγκτ' Ὀυδαιίμων

Γᾶσιν περιφαντ' ἄεί.

Εγὼ δ' ὀτλάμων,

Γαλαῶς ἀφ' οὗ χρόν'.

Ιθαίᾳ μίμνω

Δήμωνίᾳ ποίᾳ μήλων

Ανῆριθμ', αἰεὶ δυνόμα

Χρόνω τρυχώμην', κακὰ

Ἐλπίδ' ἔχωμ' ἐτι μίποτ' ἀνύσφην

Τὸν ἀπότροπον

Αἰδουλον αἰδου

Καὶ μοι δυσθεράπτουτ' Αἴας

Ξάωσιμ' ἔφεδρ', ἰὼ μοι μοι,

Θέα μανίᾳ ξυύαυλ',

Ὀν ἔξεπέμψω,

Πρὶν δ' ἢ ποτε θεοῖω

Κρατουῦτ' ἦν Ἀρεα.

A I A X FLAGELLIFER.

47

Te per tuum gnatum rogo, per & Deos,

Ne nos tuis succumbere facias malis.

Perdas caue cum matre filium tuum.

Ai. Valde angetis mulier, uides honoribus

Nullis quòd ego placare nunc superos uelim:

Tec. Bene ominare. Bona uerba quaeso.

Ai. Audientibus fer hæc.

Tec. Nec obsequeris:

Ai. Multa congetis nimis.

Tec. Formido enim rex.

Ai. Non abitis protenus.

Tec. Per Deos mitesce.

Ai. Nescis stulta quæ uelis

Morum, ne uis præceptor esse nunc meus:

Cho. Celebris Salamis tu sanè habitas

Fortunata saluaga alicubi,

Cunãis semper cognita. Sed ego infelix,

Multum fluxit temporis

Quo per iuga uerfor

Idæa & ualles, Ingenti sociorum

Ordine, pratensi herba,

Non pascuo pecori graui

Tardam ob uexatus moram.

Valde & metuo ne olim cogar:

(Quæ neminem atcet, repellit)

Plutonis obscuram lustrare regiam,

Troiano in hoc moriens solo.

Præses præterea est mihi Ajax

Morbo laborans, cui mederi

Nemo potest, eheu mihi

Acti furia grauatus, Quem tu dedisti,

Ut noster esset. Ductor supremus.

Anapestici,
& Chorici,
hoc est, uarii
uersus.

Sanè

Sanè ante perhorrido
 Bello potitus,
 Nunc mente at instabilis
 Pecoris magister &
 Suis sociis dedit quidem
 Parum minime iste fletum,
 Id'q; pridem quum egisset
 Ardua uirtutù opera, Ipsus non ciuilliter,
 Apud humanos minime,
 Vanis cecidit Verbis, Attidas.
 Atqui diebus plurimis ubi,
 Mater repleta, Cana & senecta,
 Aegrum capite & cerebro
 Animo dehincq; discat, Lugubrem hymnum,
 Nec miserandæ fletum philomelæ
 Canet infelix, uerum a:
 Cuiussonas quidè odas Plorabit:manibus cadent
 Ictus, cani & laniatio ctinis.
 Praestat ergo ditis in latere regia
 Temere ac diu graui languore confici.
 Nam stirpe de patrum deueniens
 Tolerantium laboris Fortissimorum Achiuùm
 Motibus haud suis
 Conuictis decoratus mente errat.
 O qualem miserum te
 Audite oportet
 Patrem, & neceffe
 Nati perniciosum
 Fatum triste & acerbum,
 Haud pertulit quale ulla
 Aetas Aeacidum uel solo hoc adempto.

• Ai. Prolixum & immensum omnia exeret diu

Latuere

Νῦν δ' αὖ φρονὸς οἰδοῦται,
 Φίλοις μέγα πόνθ' ἔρηκται.
 Τὰ πρὶν δ' ἔργα χερσὶ μέγι-
 σ' ἀρετᾶς, ἀφιλα πρὶ φίλοις

Ἐπισ' ἔπεισεν

Μελέοις Ἀτρείδαις.

Ἡ πού παλαιᾶ μὲν γῆτροφ' ἀμείρα

Λοβικῶ δὲ γήρα

Μάτηρ νιν ὅταν νοδῶντα

Φρενομώρως ἀκῶσα,

Αἰλινομ αἰλινομ,

Οὐδ' οἰκτρᾶς γόου ἄρνιθ' ἀκιδῶς

Ἡσὶ δύσμορ', ἀλλ' ὁ

Ξυτόντος μὲν ὠδ' ἄς

Θρλιήσει, χερὸ πλκκται

Δ' γ' εἰρνοῖς γε πεισῶνται

Δῶποι, καὶ πολιᾶς ἀμύγματα χαίτας,

Κρείσσω γὰρ αἰδία κούθωμ, ἢ νοσῶμ μάταν.

Ὅς ἐκ πατρῶας ἦκωμ γηραιᾶς

Πολυπόνωμ Ἀχαιῶμ,

Οὐκέτι σωτράφοις

Ὀργαῖς ἔμπεδ', ἀλλ' ἐκτός ὀμιλεῖ.

Ὡ τλάμωμ πάτερ, οἶάν

Σε μιλίφ' πωθίδα

Γαιδ' ἐς δύσφορου ἄταν,

Ἄν οὐπω τίς ἔθρεψεν

Αἶωμ Αἰακιδ' αὖ, ἀτόρθε τῶδε

Ἄπανδ' ὁ μακρὸς κἀναριθμητὸς χόνθ'

αἶ.

" Ούστ' ἄδικα, καὶ φανήντα κρύπτεται.
 " Κούκ' ἐς ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἄλισκεται.
 Χ' ὠδίνος ὄρκος, καὶ πῶδοσκελὶς φρενῶν.
 Καγὼ γὰρ ὅς τ' αἰὲν ἕκαρτόραυ τότε,
 Βαφῆ σιδ' ἔρκος ὡς, ἐβηλῶθλιω σόμα
 Πρὸς τίς διε φιλγυακός. οἰκτεῖρω δόνιμ
 Χάραυ παρ' ἐχθροῖς, πᾶσι δ' ἄτ' ὄρφανου λιπέμ.
 Αλλ' εἰμι πρὸς τὰ λῶτρα, καὶ πᾶσακτίς
 Λημῶνας, ὡς αὖ λύμαδ' ἀγνίσας ἐμά.
 Μῆνιμ βαρείαν δ' ἀλδύσωμαι θεᾶς.
 Μολώντε χῶρον γῆδ' αὖ ἄσιβῆ κίχω,
 Κρύψω πόδ' ἔγκος τᾶμόν, ἐχθισον βελῶν
 Γαίας ὄρυξας, γῆθα μήπις ὄψεται,
 Αλλ' αὐτὸ νύξ, ἀδύστε, σωζόντων κᾶτω.
 Εγὼ γὰρ δ' οὐ χεῖρ' τῶτ' ἐδ' ἐξάμω
 Παρ' ἔκτορος δῶρημα δ' οὐ μλν ἐσᾶτο.
 Οὐπω τί κενδόν' ἔχον Αργείων πάρα
 Αλλ' ἐς ἀληθῆς ἠβροτῶν πᾶροιμία
 Εχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κούκ' ὀνήσιμα
 Τοι γὰρ πολιοπὸν εἰσόμειδα μλν θεοῖς.
 Εἵκειμ, μαθησόμεδα δ' Ατρείδας σέβειμ.
 Αρχοντίς εἰσιμ, ὡσθ' ἔπεικτίον, τί μής
 Καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ κερτόρωτα τᾶ.
 Τιμαῖς ἔπεικει. ὅσθ' μλν νηφοσιβεῖς
 Χημῶνδον, ἐκχωρῶσιμ εὐκέρπω θέρει.
 Εξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος,
 Τῆ λδουκωπῶλω φέγκος ἡμέρα φλέγειμ.
 Δφινῶντ' ἀμια πινδουμάτῶν ἐκώμισε.

Latuere quæ tempus, regitq; cognita.
 Nec est quod affectare quisquam non queat.
 Sic fœdus istum capit, & morosa mens.
 Olim sic dura perferens & fortia
 Essemq; uti ferrum quod dirigit aqua,
 Fornace dum trahitur tenax, lentum, sequax,
 Mollis per hanc sum redditus mulierculam.
 Placidumq; nunc ut illa sic uultum gero.
 Et eius & nati, quidem me plurimum
 Miseret, quod hanc uiduam impiis uel hostibus,
 Illum sed orphanum relinquere debeam.
 Sed ad lauachra uado pratæq; littoris
 Virentia, ut purgatis illic sordibus,
 Vel asperam uitem deæ iracundiam.
 Post inuium si qua locum notauero,
 Hastam meam occultabo telum pessimum
 Humiq; defodiam, ut quis haud intelligat.
 Nox hanc enim sub se tenebit & Erebus.
 Porro mea simulac recepi eam manu
 dono datam per Hectorem inimicissimum,
 Nil indyti egregiue ab Argiuis tuli
 Verum sed est mortalium prouerbium.
 Dona hostium non dona, nilq; commoda.
 Discemus æthereos ueteri sic Deos.
 Posthac & Atridas colere studebimus.
 Sunt principes quæ deferendus est honos,
 Etenim potentia atq; adeo fortissima
 Cedunt honoribus. Nivalis sic hyems
 Cereriferæ locum dat æstati libens.
 Noctis stupet uolublis atq; circulus
 Præfulgidæ lumen diei adurere,
 Albis equis solaribus quæ ducitur.

Sopore leuat amœnus auræ sibilus
 Pontum gementem, & somnus omnibus imperans
 Rursum remittit per uices illum occupans
 Ecquî uel ipsi nescimus nunc modum?
 Etenim satis noui, quòd unquam si oderim
 Infensus hac lege exiti, ut si res ferat
 Amare rursus possẽm. Amicum prosequor
 Beneficio tali, meamq; operam loco,
 Semper uelut mansurus haud sit integer.
 Plerisq; nam mortalium, infidus patet
 Portusq; amicitia, statiõq; lubrica.
 Circa sed hæc res me commodum geram
 Sed introgressa tu precare numina
 Mulier, ut orsa prosperum finem mea
 Capiant, & ut uoti mei compos siem
 Et assequat quorum cupidine æstuo.

Vos ac mei socii uia non impari
 Curate cum hac idem, meõq; ubi uenerit
 Teucro referte, nostri ut is curam gerat
 Vobisq; cunctis beneuolus mitisq; sit.
 Accingor at meo quod instat itineri,
 Eõq; uado nunc, eundum quòd mihi.
 Vos iussa nostra perficite, tum protenus
 Fors audietis saluum eram etsi perditus.

Cho. Exhorreo lætusq; amore prouolo.

Io io Pan Pan.

O pan pan mare permeans A uertice Cyllenes,
 Appare mihi, petroso & niuali,
 Dis læticiam ordiens mihiq;
 Tu mihi Nyssios Cnossiosq; modo
 Incipias choros obsecro exhilarans
 Præsentia tua, Saltus libido enim tenet me.

Itatio

Στῆνοντα πόντην. γῆδ' ὁ παγκρατῆς ὑπνῶσθε
 Λυσιπιδήνας, οὐδ' αἰετῶν ἔχει.
 Ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεθα σωφρονεῖς
 Ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι
 Ὅτ' ἐχθρὸς ἡμῶν, εἰς πόσονδ' ἐχθρῶν τέθευ,
 Ὡς καὶ φιλήσωμ' αὐτίς. ἔστω γὰρ φίλον
 Τόσαυδ' ἔσθ' ἔργων ὠφελείμ' βδελύσσει,
 Ὡς αἰὲν οὐ μινέντα. πῶς πολλοῖσι γὰρ
 Βροτῶν, ἀπιστός ἐσθ' ἑταιρίας λιμῆν.
 Ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τόποισι, εὐχέσει. σὺ δὲ
 Ἐσωθεῖς ἐλθόντα, διατέλλε γυῖα
 Εὐχὴ τελέει τὸ μὲν ὦν ἐρεῖ κέαρ.
 Ὑμεῖς δ' ἐταῖροι τῶν τῶν δέ μοι τάδε
 Τιμᾶτε. Τόσῳ κρωτ' ἢν μόλις, σημῶνατε
 Μέλῃ μὲν ἡμῶν, ὄνοσιν δ' ὑμῶν ἄμα.
 Ἐγὼ γὰρ ἐμ' ἐκείσ', ὅποι' ἔσοι τῆτον.
 Ὑμεῖς δ' ἀφράζω δόξατε, καὶ τὰ χ' αὐτῶν ἴσως
 Πύθοιδε, κείνῳ δ' ὑσυχῶ, σεσωμλόν.
 χδ. Ἐφριξ' ἔρωπι, πῶδε χαρῆς δ' ἀνεπτάμαν.
 Ἰὼ Ἰὼ πάν, πάν.
 Ὡ πάν πάν ἀλίπλαγυτέ Κυλ-
 Λανίας χιονοτύπε
 Πετραίας ἀπ' Διερᾶ δ' ὄφρα φάνηδ', ὦ
 Θεῶν χοροποιεῖ ἀναξ. ὅπως μοι
 Νύσσια Κνώσι ὄρχηματ' αὐτοδ' ἀπῆ.
 Ξυνῶν ἰάφης.
 Νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χοροδύσσει.

Ικαεῶν δ' ὑπὲρ πελαγέων
 Μολῶν ἀναξ' Ἀπόλλων
 Ο δάλιθ' Ὀύνησθ'
 Ἐμοὶ ξυεῖς εἶα πᾶν τὸς ὄφρων.
 Ἐλυσε γὰρ ἀνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἀρης.

Ἰὼ ἰὼ νῦν αὔ

Νῦν ᾧ Ζεὺς πρὸ ἀλδύκῳ δῖ-
 Ἀμερον πελάσαι φάθ'
 Θεῶν ἀκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας
 Λαθίπενθ' πάλιν, θεῶν δ' αὔ
 Πάνθυτα θεσμί' ἔζηνυσεν, εὐνομία
 Σέβων μεγάλα
 Πάντ' ὁ μέγας χρόνθ' μαραίνετε καὶ φλέγη.
 Κούδην ἀνάδουτον φατίζαι-
 Μ' αὔ, εὐτέγ' ἔξ ἀέλπῳν
 Αἴας μελανεγνώδην

ἄγγε. Οὐμὸν Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεκίων.
 Ἀνδρῶν φίλοι πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,
 Τόδ' κ' ἔπεισιν ἄρτι Μυσιῶν ἄπο
 Κρημνῶν. μέσον δὲ πρῶτον μολῶν στρατήγιον
 Κυδιάζεται καὶ πᾶσιμ Ἀργείοισι ὁσῶ.
 Στείχοντα γὰρ πρόσωθον αὐτῶν γὰρ κύκλω
 Μαδοντόν, ἀμφεσκῶν. εἴτ' ὀνείδεσιμ
 Ἡρασομ γῆθον, κἄνθον. οὐτίς ἐδ' ἔς οὔ,
 Τὸν τῷ μακρόν. κάπιβελοῦ τῷ στρατῷ
 Σῶναιμον ἀποκαλόντο, ὡς οὐκ ἄρκεῖται
 Τὸ μ' οὐ πέτροισι πᾶς καταφαιθεὶς θανεῖν.

AIAX FLAGELLIFER.

55

Icario simulq; ueniens
 Ab æquore ò comose
 Celebrisq; rex Deli
 Mihi fauens omne per æuum adesto.
 Remouit à nobis enim Mars ferreus
 Et ab oculis amara cunctaq; tristia.
 Io io iam nunc Saturnie Iuppiter
 Mittas lumen splendidans,
 Et iuxta tranquillum,
 Celeri salis à nauibus, quòd Ajax
 Facti sui oblitus, Deorum
 Odera tite facta persecutus est,
 Egitq; festa Celebritate
 Statq; lege.
 Cuncta longa adurit & exerit dies:
 Ac nihil impossibile dixit
 Rim, quando desperatis
 Ajax desistere
 Nobis modo apparet
 Indignatione, aduersus Atreï
 Liberos contentioneq; ardua.
 Nun. Viri optimi quod nuncio uobis, id est
 Teucrus redux, à Mysiis adest iugis,
 Tractatus à cunctis Achæis pessime
 Venisset is quando medium ad exercitum.
 Quamprimum enim uidere eum procul ingredi
 Lecta uelut spira circumsteteret ibi,
 Variis male excipiendo probris hinc & hinc
 Deerat nec hujc dicens grauia conuitia,
 Furentis & technas struentis callide
 Exercitibus, eum uocantes sanguine
 Lunatum, parum absuitq; ne totus petris.

Contritus

Contritus & quassatus hic occumberet.
 Peruentum eò strictis ut illic ensibus
 Acerbe & acriter ideo pugnauerint,
 Lis usq; dum composita per prudentiam
 Senatus Argiuum, cati, fortis, boni,
 Longissimamq; oratione principum,
 Vtriusq; partis ignis extinctus foret.

Aiax ubi sed est ut illi hæc indicem.

- Dominis enim necesse pandere singula,
- Ut ordine ista contigere & acta sunt.

Cho. Non intus est, qui cassus ante sæuiit,
 At nunc nouis noua consilia quærit modis.

Nun. Eheu, eheu, eheu.

Sero uel ergo nos in hanc misit uiam
 Dux noster, huc uel contuli me tardius.

Cho. Quid est rei: quid huius admodum indiges?

Nun. Hominem teneri Teucus intra ædes iubet
 Nec liberum antea exitum permittere,
 Hic quam uel ipse præsto cuncta uiderit.

Cho. Abit sed hic tandem reuersus ad optimam
 Sententiam, diuina ope ereptus malo.

Nun. At uerba sunt hæc plena stulticiæ quidem
 Vates modo si mihi uera Calchas dixerit.

Cho. Calchas ne quiddam huius tenet negocii?
 Quid ais: quid est: uobis ne sunt hæc cognita?

Nun. Tantum quidem noui, atq; ego ipse præsto eram.
 Nam concili regum q; surgens is cyclo
 Vates, seorsum ab Atrei tum liberis,
 Teucris in manum suam ingerendo dexteram,
 Dixit q; mandauit q; ut artibus omnibus
 Aiacem in hac currente clauderet die,
 Tentotio permetteret nec egredi

Si uiuum

Ὡς τ' εἰς τοσούτου ἤλθου, ὡς κὰκ χερσῶν
Κολεῶν ἔρυσά διετραυῶν θηξίφην.

Λήγει δ' ἔρις δρακύντα τὸ πρῶσά τ' αὖτε

Ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυλλαγαῇ λόγῳ

Ἀλλ' ἡμῖν Αἴας πῶσιμ, ὡς φράσω τάδε.

Τοῖς κυρίοις γ' ἅπαντα χεῖρ διηλθ' ἰσχυροῦ.

χό. Οὐκ ἔγνων, ἀλλὰ φερόμεν ἀρτίως, νέας

Βυλάς νεοῖσιμ ἐγκαταζύβας τρώποισι.

ἀγ. Ἰδ', ἰδ' ἰδ'.

Βραδείαν ἡμᾶς ἄρ' ὁ τίνδε τίω ἰδίμ

Γεμῶν ἐπεμύθη, ἢ φαίλω ἐγὼ βραδείας;

χό. Τίδ' ἐσι χεῖρας τῆς δ' ἰππευτικῆς ἀμύνης;

ἀγ. Τὸν αὐτὸν ἀπλωδ' ἀ Τόνησ' ἔγνων ἐξ ἑσῆς

Μὴ ξῶ πῶν κεν, πρὶν πῶν αὐτὸς τύχη.

χό. Ἀλλ' οἰεταί τι πῶς τὸ κέρδιον τραπέης

Γνώμης, θεοῖσιμ ὡς καταλαχθῆ χόλῳ.

ἀγ. Ταῦτ' ἔστι τὰ πημωρίας πολλῆς πλῆα,

Εἰς τῆν Κάλχας ἐν φρονῶν μαντεύεται.

χό. Ποῖον, τίδ' εἰδὼς τῶδε πράγματ' ὡρεῖ;

ἀγ. Τοσούτον οἶδα, καὶ πῶν ἐτύχχανον,

Ἐκ γ' ὀσυνέδρου καὶ τυραννικῆς κύκλις

Κάλχας μετασᾶς οἶος Ἀτρεΐδου δίχας

Εἰς χεῖρα Τόνησ' δεξιᾶν φιλοφρόνως

Θεῖς, εἶπε, καπέσκηψε παντοῖα τέχνη

Εἰρφαί κατ' ἡμᾶρ τὸν μφανὲς τὸ νῦν πόδι,

Αἰανδ' ὑπὸ σκηνῶσι, μήδ' ἀφῆντ' ἔαμ

Εἰζὼντ' ἐκείνου εἰσιδ' αἶν βέλαι ποτὶ.
 Ἐλᾶ γὰρ αὐτὸν τῆδε δ' ἡμέρα μόνυ
 Δίας Αθάνας μῆνις. ὡς ἔφη λέγων.
 Τὰ γὰρ τριῶσά κανόννυτα σώματα,
 Πίστην βαρείαις πῶς θεῶν δυναπραφίαις
 Εφαχ' ὁ μάντις. ὅσις ἀνθρώπου φύσιν
 Βλασῶν, ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπου φρονεῖ.
 Κένθ' δ' ἀπ' οἴκωρ Διδύς ἐζορμώμηνθ'
 Ἄνυρ καλῶς λέγοντ' εὐρέθη πατρός.
 Ο μὲν γὰρ αὐτὸν γένεπει, τεκνοῦ δὲ βέ
 Βόλυ κρατέμ μὲν, σὺ θεῶ δ' αἰε κρατέμ.
 Ὀδ' ὑψικόμπως καφρόνωσ ἡμέλασ,
 Γάτορ, θεῶσ μὲν κέν ὁ μινδέν ἄν ὀμῶ,
 Κράτθ' κατακτίσασατ' ἐγὼ δὲ καὶ δίχα.
 Κένων, πῶς ποίθα τῶτ' ἔστι πάσθμ κλέθ'.
 Τόθονδ' ἐκόμπθ μῦθου. εἶτα Διδύτορου
 Δίας Αθάνας, ἡνίκ' ὀτρυνῶσά νιν
 Ἡνδίατ' ἐπ' ἐχθροῖσ χεῖρα φοινίαν τρέπειμ,
 Τότ' ἀντιφωνεῖ δ' ἄνθ' ἀρρήτόντ' ἐπθ',
 Ἀνασσα, τοῖσ ἄλλοισιμ Ἀργείωμ πῶελασ
 Ἰσω, καθ' ἡμᾶσ δ' οὐπότ' ἐκρήξθ μάχην.
 Τοιοῖσδε τοῖσ λόγοισιν ἀσεργῆ θεῶσ
 Εκτήλατ' ὀργῆν, οὐ κατ' ἀνθρώπου φρονάμ.
 Ἀλλ' εἰπθ' ὅθι τῆδε δ' ἡμέρα, τὰχ' αὐ
 Ἰγνοίμεθ' αὐτῶ σὺν θεῶ σωτήριοι.
 Τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'. ὅδ' Διδύς ἐξ ἔδρασ
 Πέμπθ με βί φέροντα πάσθ' ὡπλοάσ
 Τόθικθ', φυλάσθμ. εἰδ' ἀπεισερῆμεθα
 Οὐκ εἰσιμ ἀνὴρ κένθ' εἰ Κάλχασ σοφός

Si uiuum eum uelit modo ac superstitem,

Nam corripit tantum uel hac toruæ die

Grauis ita Palladis. Sic ille rettulit.

Nam corpora incondita, iniuria, grandia

Deum graui succumbete infortunio

Vates ait, natura is etsi præditus

Mortalium super hominem tamen sapit.

Is porrò ab ædibus suis primum exiens

Amens repertus est patris parænesi.

” Gnatum monebat is suum, si uincere

” Vis prælio uictoriam à superis pete,

” Nec unquam ab aspectu Deos moue tuo.

Superbe & imprudenter hic tum reddidit,

Pater licet Deos quis arceat tamen

Citra hos uel obtinere palmam non graue est.

Confido & his sine, me relaturum decus.

Talia superbe & arroganter dixerat.

Post in Mineruam & impius repertus est,

Quando excitans eum moneret ut suam

Verrat manum cruentam in hostium ordines

Toruum dedit responsum is ac planè impium

Regina proxime Argiuos alios abi,

Nos contra enim non præualebit prælium.

Huiusmodi immitem Deæ sermonibus

Possedit itam, humana dum sic transilit.

At si supersit hac die fortasse nos

Deum benignitate eum seruabimus.

Sic dixerat uates. Et è throno ilico

Mittit ferentem me tibi has epistolas

Teucrus, puta, ut seruetur Ajax provide

Si negligatur enim uir iste, tum occidit.

Aut Calchas insipiens nec est, uerum loquens.

- Cho.** Miserrimam ò Tecmessam & infelix genus,
 Veni uide, quæ narret iste uerba iam,
 Acuta quæ radunt uelut nouacula,
 Terigere si cuius cutem haud lætabitur.
- Tec.** Nuper malis ubi uix quieui grandibus
 Quid rursus excitatis: infelix ego.
- Cho.** Verum hunc modo audi, quid noui nobis ferat
 Aiace de tuo, dolenter quod fero.
- Tec.** Heu mihi quid ais: an interiuimus modo?
- Nun.** Ignoro rem tuam, foras sed exiit
 Si Ajax, parum salutis eius est super.
- Tec.** Certe exiit, uæ mihi, quid hæc miseræ referes?
- Nun.** Ipsum teneri Teucrus in castris iubet,
 Nec uspiam prodire solum præcipit.
- Tec.** Sed ubi manet Teucrus: uel ista quæ iubet?
- Nun.** Adest, sed exitum ueretur noxium
 Aiace, expectare quem sanè nequit.
- Tec.** Heu mihi quis indicauit huic hominis malum?
- Nun.** Propheta Thestoreus hac certe die
 Illi salutem quæ uel interitum dabit.
- Tec.** O me miserrimam & calamitosissimam
 Amici adeste nunc meo fato graui,
 Aliisq; festinate Teucrum accersere,
 Ingis in occiduis, profecti quærite
 Alii, sed ad Phœbi sitos originem
 Locos euntes exitum Aiace malum
 Alii, precor, scutamini fideliter.
 Intellego tandem quòd imposuit mihi.
 A gratia & quòd ipsa nunc deiecta sim.
 Eheu mihi miseræ, Quid ipsa nate agam?
 Nunquid manendum desidendumq; interim?
 Sed uado ego illuc, quòd meæ uires sinunt

Eamus,

ΑΙΑΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ.

- χό. Ω δαία Τεκμοσα, δύσμορον γύνῳ
 Ορα μολῶσα τόνδ' ὅποι' ἔπη θροεῖ.
 Ξυρεῖ γάρ γν' ἤν, ἴσῃ, μὴ χαίρειν τινά.
 πκ. Τί μ' αὖτάλαιναν ἀρτίως πεπαυμένη
 Κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἴδρας ἀνίσταται;
 χό. Τῶδ' εἰσάκκετ' ἀνδρός, ὡς ἠκέφ' ἐφ' ἔρω
 Αἰαντῷ ἡμῖν πρᾶξι, ἢν ἠλγιστ' ἐγώ.
 πκ. Οἴμοι, τί φῆς ἄνθρωπε, μῶν ὀλώλαμθα;
 ἀγ. Οὐκ οἶδα τί σ' ἢν πρᾶξι. Αἰαντῷ δ' ὅτι
 Θυραῖῳ ἔπ' ὄβριμ, οὐ θαρσῶ π' ἐρι.
 πκ. Καί μιν θυραῖος, ὥσε μ' ὠδύειν. τί φῆς;
 ἀγ. Ἐκείνου εἰργλῆ Τδύκρῳ ἐξεφίεται
 Σκλωῆς ὑπαυλοῦ, μήδ' ἀφίγναι μόνου.
 πκ. Ρῶδ' ἔστι Τδύκρῳ, καπὶ ἔφ' λέγει τάδεις
 ἀγ. Πάρεσ' ἐκείνῳ ἀρτι. τήνδ' εἰ δ' ἔξοδον
 Ολιτρῖαν Αἰαντῷ ἐλπίζει φέρειν.
 πκ. Οἴ μοι τάλαινα, τί ποτ' ἀνθρώπων μαθῶμεν
 ἀγ. Τῶ θεορείεσ μάντεως καδ' ἡμέραν
 Τὴν νῦν, ὅτ' αὐτῶ θάνατον ἢ βίον φέρει.
 πκ. Οἴ
 Φίλοι, πρόσκ' ἀναγλαίας τύχης.
 Καί σπύσσαδ' οἱ μλί, Τδύκρου γν' τάχει μολεῖν,
 Οἶδ' ἐσπ' ἔρρεσ ἀγλιῶνας, οἶδ' ἀνθηλίεσ
 Ζητεῖτ' ἰόντ' οὐτ' ἀνδρός ἔξοδον κακῆν.
 Εγνωκα γν' δὴ φωτὸς ἠπατημένη,
 Καί φ' ἢ παλαιᾶς χάριτ' ἐκβεβλημένη.
 Οἴμοι τί δράσω τέκνον, οὐχ ἰδρυτίον;
 Ἀλλ' εἰμι καγὼ κείσ' ὅποι' ἔρ' αὐθ' ἰγώ.

Χωρῶμιλν, ἐγλανῶμιλν, οὐχ ἔδρας ἀκμή,
Σάξερν θελοντὸν ἀνδραγ', ὅς ἀπὸνδρα θανείη.

Χό. Χωρεῖν ἔροιμθ, κού λογῶ δ' εἶξω μόνον,

Τάχθ γάρ ἔργα καὶ ποδ' ἄρ' ἄμ' ἔφεται.

ἄε. Ο μὲν σφαγεύς ἐσηκνῆ, ἢ τομώτατθ

Γύνοιτ' ἀν', εἴτω καὶ λογίζεσθαι χολή.

Δάφρον μὲν ἀνδρὸς Εκτορθ φήνω ἔμοι

Μάλισα μισθόνθ, ἐχθίσθδ' ὄραῦ,

Πέπκυσθ δ' ἔν γῆ πολέμια τῆ τρωάδει,

Σιδ' κροβρῶπι θηγάνη νεκρονίης.

Επηξάθ δ' αὐτὸν εὐ πόδισείλας ἐγῶ,

Εὐνύσατον τῶ δ' ἀνδρὶ δῖα τάχως θανείη.

Οὐτῶ μὲν εὐσκυδῶμιλν. ἐκ δὲ τῶν δ' εἰ μοι,

Σὺ πρῶτθ ὦ Ζδύ, καὶ γὰρ εἰκὸς, ἄρκεθ.

Αἰτήσμαι δέ σ' οὐ μακρῶν γέρας λαχεῖν,

Πέμφθόν τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν

Τόδ' κρω φέροντα, πρῶτθ ὡς με βασάσθ.

Πεπῆδατ' αὐτῶδε, πόδινεορῶντῶ ξίφθ.

Καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν τὸ κατοπιδυθεῖς πάρεθ.

Ρίφθῶ κνσι πρόβληθ, οἰωνοῖσθ' ἔλωθ.

Τοσαῦτά σ' ὦ Ζδύ προτρέπω. καλῶ δ' ἄμα

Γομπάϊον Ερμῶ χθόνιον εὐμὲ κοιμήσαι,

Ξιῶ ἀσφαδέσθω καὶ ταχεῖσθ' ἡματι,

Πλδθρῶν διαρρήξαντα τῶδε φασγάνω.

Καλῶ δ' ἀρωγὸς τὰς ἀείτε παρεθίης,

Αεὶ δ' ὄρωσας πάντα τ' ἀν' βροτοῖς πάθθ,

Σεμνὰς Εριννῦς τανύποδας, μαθεῖν ἔμὲ

Πρὸς τῶν Ατρειδῶν ὡς διόλκυμαί τάλας.

Καὶ

Eamus, inflemus, locus non ocio est.
 Seruate si uirum uelimus, qui mori
 Induxerit semel suum miser animum.

Cho. Tecum paratus sum ire, nec uerbis modo
 Satiabor, at sequetur ille nos statim
 Ajax uolente me, & opere & pedibus suis.

Ai. Locum tenet iugulator in minimas queat
 Parteis ubi sese ferox disciudete,
 Tantum uacet si supputare singulas.

Ab Hectore omnium hospitem, quem maxime
 Odiq; & aspectu meo indignum puto,
 Stat munus infixum mihi Troùm solo

Ferrum, exedente cote, quod parauit ego.
 Fixi quidem, iuxta me adornans commode,
 Ut mox inemoriar uiro huic gratissimus.

Sententia hæc mea est. Ideo nunc Iuppiter
 Ex omnibus primus uires, ut par, dabis
 Ingens nec officium hoc & ex te postulo.

Mitte angelum nobis ferat qui nuncium
 Teucro malum, quo primus ipse baiulet
 Me concidentem ad enssem, qui recens madet

Cruore, ne si uisus ab hoste quopiam
 Proiectus esca reddat alitum & canum,
 Hæc Iuppiter persancte & unice precor.

Cyllenium cui uirgula auro splendicat
 Patiter uoco, soporem ut inspergat mihi
 Impete minus cruciante, quin potius leui

Mucrone dum latus meum traiecero.
 Accerso & huc semper pudicas uirgines
 Omnia tuentes omnium in terris mala.

Grænes Erinnes quæ procul tendunt pedes.
 Discant uti quàm misere ab Attidis cadam,

Eosq; pessime malos & perditos
 Omnino dilanient. Vident & ut modo
 Mea manu me occumbere, ii carissimis
 Sic à cadant pignotibus & per se ruant.

O pergite ulttrices, modo ite Erinnyes
 Adorimini omnem exercitum, ne parcite

Túque ò citum per olympum agens currum precor
 Apollo nostrum ubi paternum uideris
 Solum, morate equos retentos aureos
 Loris, meum denuncians fatum ac trucem
 Aten patri grandæuo & anxie meæ
 Matri. Per omnem ualde quum rescuerit
 Lugebit urbem, triste nuncium audiens,
 Meis malis adflicta mater plurimum.
 Ast opus nihil me conqueti frustra diu,
 Sed res modo auspicanda mihi celeriter.

O mors adesto, ò mors ueni atq; uisita,
 Tecum loquar coràm subinde plurima.

Téq; ò diei fulgidum iam nunciabar,
 Solem q; uestorem, sub horam hanc alloquor
 Plane ultimum, uisendum & hic nunquam mihi.

O lux sacra, ò telluris atua patriæ
 Salaminis, ò mei penates ac domus,
 Celebresq; Athenæ, quarum alumnus extiti,
 Fontesq; cum fluuiis & hosce Troicos
 Campos saluto, uiuite ò altores mei.
 Vobis id ultimo refert Ajax miser,
 Manes apud reliqua inferis narrauero.

Semichorus Malum parit semper malum,
 Labos laboris it comes.

Semi. Quò quò?

Semi. Quo non ego uenit?

Nullus

Καί σφας κακὸς κάκισα καὶ πῶν ἀλέθρης
 Ξωάρπασσαν ὡσπρ εἶβρωσ' ἐμὲ
 Ἀνποφαγῆ πίπτοντα, τὼς ἀνποφαγεῖς
 Πρὸς τῶν φιλίωμ ἐκγόνωμ ὀλοίατο.
 Ἰτ' ὦ τάχῃαι, πονιμοιτ' Ἐριννύδο
 Γόβεαδε, μὴ φείδεαδε πανδλήμω στρατῷ.
 Σύνδ' ὦ τὸν ἀπύμ οὐρανὸν διφρηλατῶμ
 Ἥλιε, πατρώων τλή ἐμῆν ὅταν χθόνα
 Ἰδῆσ ὠλγῶν χρυσόνωμ ἠνία
 Ἀγγελὸν ἄτας τὰς ἐμὰς, μόροντ' ἐμὸν
 Γέροντι πατρί, τῆτε δισυήνω τροφῶ.
 Ἡπετάλαινα τίνδ' ὅταν κλύμ φάτιμ
 Ἡσε μέγαν κωκυτὸν γῆν πύσῃ πόλει.
 Ἀλλ' οὐδὲμ ἔργου ταῦτα θρηνείαδ' ἀτάτλω
 Ἀλλ' ἀρεκτίου τὸ πρᾶγμα σὺ τάχει τινί.
 Ὡ θάνατε θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολῶμ.
 Καὶ τοι σε μὲν κάκῃ πρῶσαιδ' ἴσω ξυωῶμ.
 Σέδ' ὦ φασηνῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 Καὶ τὸν διφρῶν τλή ἥλιον προσσηνέπω,
 Γανύσατον δὴ, κόποτ' αὐθις ὕσερον.
 Ὡ φέγγε, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκίαις πέδον
 Σαλαμῖνε, ὦ πατρώου ἐσίας βᾶδρον,
 Κλειναίτ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σὺν τροφῶν γῆνε,
 Κρηναί τε ποταμοῖδ' οἶδε, καὶ τὰ πρῶικα
 Ρεδία πρῶσαιδ' ὦ. χαίρετ' ὦ τροφεῖς ἐμοί.
 Τὸδ' ὕμῃν Αἴας τοῦπε ὕσατον θροεῖ,
 Τὰδ' ἄλλ' ἐν ἄδῃ τοῖς κάτω μυθησομάε.
 Πόνε πόνω πόνον φέρε
 Γὰ πᾶ
 Γὰ γ' οὐκ ἔβαν ἐγώ.

ἡμίχορ
 ἡμι.
 ἡμι.

Κούδεις ἐπίσταται με συμαθεῖν πόπῳ;
 Ἰδὲ, ἰδὲ. δίδου μοι αὖ κλύω τινά.

ἡμι. Ἡμῶν γε νεῆς
 Κοινόπλευρον ὀμιλίαν.

ἡμι. Τί οὖν δῖος;

ἡμι. Πᾶν δῖόν βητοῖ πλοῦρον ἔσπερον νεῶν.

ἡμι. Ἐχεις οὖν;

ἡμι. Πόντος γε πλήθῳ, καὶ δὲν εἰς ὄψιν πλέου.

ἡμι. Ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ τῶν ἀφ' ἡλίκ μολῶν
 Κέλδυτον, ἀνὴρ οὐδ' αὐτὸς δειλοὶ φανείς.

χό. Τίς αὖ δῖός μοι, τίς αὖ

Φιλοπόνων ἑλιαδαῦ,

Ἐχῶν ἀύπνους ἀγρᾶς

Ἡ τίς ὀλυμπιάδων θεῶν, ἢ ῥυτῶν

Βασπασίῳ ποταμῶν ἰδίοις,

Τὸν ὠμόθυμον εἵποθι πλαζόμενον

Λύσσω, ἀπύοι;

Σχέτλια γὰρ ἐμίγε τῶν μακρῶν ἀλάτων

Πονῶν, οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,

Ἀλλ' ἀμυνητὸν αὐδρα μὴ λύσσειν ὅπως.

τέκ. Ἰῶ, ἰῶ μοι μοι.

χό. Τίνῳ βοή πᾶραυλῶ δῖε βινάπτος;

τέκ. Ἰῶ τλήμων.

χό. Τὴν Διὶ κλητῆτον δῦσμορον νύμφῳ ὄρω.

Τέκμησσαν, οἴκτω τῶνδε συγκεκραμένῳ.

τέκ. Οἴχων, ὄλωλα, διαπεπόρθημαι φίδος.

χό. Τί δ' ὄσις;

τέκ. Αἴας δ' ἡμῶν ἀρτίως νεοσφαγῆς

Κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ ποδὶ πηχῆς.

χο. Ἰῶ μοι ἐμῶν νεῶν.

ἰῶ μοι

Nullus tamen docere me locus potest.

Quid hoc rei? Sentio quid eni strepens?

Semi. Nostræ classis communes collegas.

Semi. Quid ergo?

Semi. Peruestigatum est nauium latus occidentis.

Semi. Habes iam?

Semi. Heu copiam laboris & doloris hic

Præter uidere uel inuenire nil datur.

Semi. Nec quis mihi à superis modo obuius potest

Ostendere uspiam quod ingrediar iter.

Cho. Quis iam mihi, quis modo

Piscantum ingenuorum

Laboribus qui obnoxii Consuerunt meditati

Piscibus insidias, & Ut capiant sibi prædam

Noctes agunt insomneis,

Aut quæ ex Olympiacis deabus: Maris

Fluxibus aut uersata Flusiiq; Helleponti,

Monstrauerit si mente crudum uiderit

Errare usquam?

Res misera ubi labores magnos passus

Secundam assequar non aurulam,

Nec sit ubi imbecillis iste nunc sciam.

Tec. Eheu ohe mihi

Cho. E quo sonat uicina uox ea nemore.

Tec. Eheu misero.

Cho. Miseram puellam Marte captam, cerno iam

Edisse Tecmessam huncce planctum tetricum

Tec. Carissimi morior, modo perii, occidi

Cho. Quid est?

Tec. Transactus hic Ajax recenti uulnere

Hic heu iacet furtiuum ad ensem concidens.

Cho. O he qui nunc redeam?

Væ nã perdisti rex

Sodalitium simul hoc nauticum.

O me miserum, miserrimam ò feminam.

Tec. Hoc sic habente nunc mihi Aiassan adest,

Lugubris Ajax interit lugemus hinc.

Cho. Cuius manu infœlix nimis, peregit hoc:

Tec. Sua quod ipse fecerit telum indicat,

Terræ quod infixum illum adeo complectitur.

Cho. O he heu, meam noxam, Solus amiciis ne

Defertus iacens,

Humes sanguine.

Egôq; planè mutus:

Sed omnium nescius neglexi.

Qua qua: ubi ubi

Moribus haud placidis

Nomine retinens q;

Malum omen Ajax,

Postrauit sese:

Tec. Videte non potes, plicata nam hac eum

Ego ueste fûnebri tegam profus, Quia

Nemo uel hunc amicus inspiciere audeat,

Anhelitum nates trahentem per suas,

Nigrum cruorem nec fluentem è uulnere

Propriâq; cæde, ualde nanq; tetricum est.

Eheu quid ego faciam: Quis heu te nunc feret

Nostrorum: Vbi Teucrus manet, ueniens uti

Robustus hunc fratrem, ille digerat suum.

Fratrem sua qui pessime occidit manu.

Quoniam cruciatus es: quid ue es Ajax miser

Nactus: tuis nempe ut uel hostibus modo

Lugendus & miserandus ipse appareas.

Cho. Volebas miser

Volebas ab omnibus ipse Malis solutus quidem:

Atq; laboribus es

Setan

Ἰὼ μοι κατέπεφνον ἄναξ

Τόνδε σωνάνυκτμ.

Ἰὼ τάλας. ἰὼ τάλαίφρων γυνᾶε,

τίκ. Ως ὥστε τὸ δ' ἔχοντ', ἀλάξην πάρα.

χό. Τίνος ποτ' ἄρ' ἐπραξε χρεὶ δύνμορ';

τίκ. Αὐτὸς πρὸ αὐτῶ δ' ἦλον. ἔμ γὰρ οἱ χθονί

Γηκτὸν τὸ δ' ἔγχε' ὑδριπετες καταγορεῖ.

χό. Ἰὼ μοι ἐμᾶς ἄτας, οἱ' ἄρ' ἀμάχθης

Αφρακτ' φίλωμ.

Εγὼ δ' ὁ πάντα κωφός,

Ὁ πάντ' αἰσθρὶς καταμέλιος,

Γᾶ πᾶ.

Κεῖται ὁ δυστράπελ'

Ὁ Δυσώνυμ' Αἴας.

τίκ. Οὐτὶ θεατός. ἀλλὰ νιν ποδὶ πυχῆ

Φάρε καλύψω τῶδε παμπήσσω, ἐπεὶ

οὐδεις αὐ' ὄσις καὶ φίλ' τλαίη βλέπειμ.

Φυσᾶντ' ἄνω πρὸς ῥίνας, ἔκτε φοινίας

Γληγῆς, μελανθῆν' αἶμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.

Οἱ μοι, τί δράσω. τίς σε βασιᾶσφ φίλωμ.

Γεῖτ' Ὀϊκρ' ὡς ἀκμαῖος εἰ βαίη μόλοι

Γεπῶτ' ἄδελφόν τόνδε συγλυθαεργόσσαι.

Ὡ δύνμορ' Αἴας οἶος ὦν, οἶως ἔχθης,

Ὡς καὶ παρ' ἔχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖμ,

χό. Εμελλόν τάλας

Εμελλες χόνα σερέφρων.

Ἀρ' ἔθανύσθμ κακαὶ

Μοῖραν ἀπφρεσίωμ

Πόνων. γοῖά μοι
 Γάνυχα καὶ φαίθον-
 τ' ἀνεσφάζον ὠμόφρων
 Εχθοσὶν Ἀτρείδαις
 Οὐλίω σὺ πάβη.
 Μίγας ἀρ' ἴω ἐκείν' ἄρχων χρόν'
 Γημάτων, ἦμ' ἄρισόχερ
 Ὀπλων ἐκείτ' ἀγῶν πῆρι.

- τέκ. Ἰώ μοι μοι
 χό. Χωρεῖ πῶς ἦπ' οἶδα γυνναία δῖν.
 τέκ. Ἰώ μοι μοι.
 χό. Οὐδὲν σ' ἀπιστῶ καὶ δῖς οἰμαξαί γυναι
 Τοῖσδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλο.
 τέκ. Σοὶ μὲν δ' ἄκάν ταῦτ' ἐσ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
 χό. Ξωανδῶ.
 τέκ. Οἴμοι τέκνον, πῶς οἶα διελείας ζυγά
 Χωρῶμεθα οἴοι νῶϊν ἐφεσῶσι σκοποί.
 χό. Ω μοι ἀναλγῆτων
 Διοσῶν ἐθρόκιστος
 Αναυδλομ ἔργον Ἀτρεΐδ' αὖ τῶ δ' ἄχθ.
 Ἀλλ' ἀπείργου θεός.
 τέκ. Οὐκ αὖ τάδ' ἐστὶν τῆσδ', μὴ θεῶν μετὰ.
 χό. Ἀγανγ' ἔπερ βεῖδες ἀχθ' ἠνυσαν.
 τέκ. Τοῖσδε μὲν τοι Ζηῶς ἠδ' Ἰνὴ θεός
 Γαλαῖς φυτὸν πῆμ' Ὀδυσσεύος χέρι.
 χό. Ἡρὰ κελευώπων
 Θυμὸν ἐφυβείζει
 Ὀ πολὺτλας ἀνὴρ.

Se tandem. Mihi
 Nocteq; dieq; ideo
 Suspiria alto è pectore
 Trahere uidebaris iam tum
 Certe, tuum ob hostem,
 Propter & Attidas,
 Maximo incommodo.
 Malorum origo tempus hoc sanè fuit,
 Certamen armorum est ubi
 Statutum, ut ille uinceret
 Qui uiribus maior foret.

Tec.

Væ uæ mihi

Cho.

Penetrat per hepar ista dita calamitas.

Tec.

Væ uæ mihi.

Cho.

Nil ambigo te ualde dolere scemina.

Viduata sis tanto, quæ amico iam tuo.

Tec.

Videntur hæc tibi, sed ista ego sentio.

Cho.

Affentior.

Tec.

Heu nate seruitutis ad scœuum iugum

Ecquem uerebimur, sequemur aut modo?

Cho.

Eheu ferocium

Geminorum narras

Nefandum, Atridi m, Iuflu. in hoc, facinus.

Sed Deus coerceat,

Te quod tua cum prole sic isti exigant.

Tec.

Non ista fient spero, diis nolentibus.

Cho.

Mœroris huius causa sunt isti quidem.

Tec.

Tantum parat mali Iouis atrox filia

Minerua propter uersipellem Vlyffea.

Cho.

Adeon funesta

Mente iniurius est

Tolerans multa homo,

Tristesq; tidet nimium furias,
 Agens cachinnonem: heu heu.
 Atq; duo dominantes
 Atridæ dum audiunt:
 At rideant huius malis & gaudeant,
 Et si modo illum uiuere haud desyderent
 Fors tempus acris prælii dum uenerit,
 Lugere cassum lumine hunc tandem queant.

- » Nam mente præditi mala, quod continent
 - » Manu bonum, non antea cognoscere
 - » Solent, dum ademptum huiusmodi stolide cadat.
- Mihi attulit mœrorem, at illis gaudium
 Defunctus, atq; sibi iuuamen ultimum.
 Quamq; expetiuit ille consequutus est,
 Mortem uidelicet, mali finem sui.

Cho. Aduersus hunc istine adeo iam rideant:
 Profecto diis, non iis, modo Ajax concidit.
 Frustrâq; Vlysses uim faciat ei uaser.
 Ajax enim non his superstes est. Mihi
 Angustias linquens obiit & lachrymas.

Teu. Væ uæ mihi

Cho. Teucri, tace, sentire me uocem puto,
 Lugubre proferentis horridum & melos.

Teu. Carissime Ajax, sanguis & mecum caro
 Eadem. Volat ne ut fama, sic actum est tibi

Cho. Hunc occidisse Teuce prorsum noueris.

Teu. Eheu meum grauissimum infortunium

Cho. Re sic habente.

Teu. Me miserum, quàm sum miser.

Cho. Lugere præsto est. Teu. O malum, præcox, celer.

Cho. O Teuce ualde. Teu. Væ misero quid filius

Agit illius: quo Troadis solo manet:

Solus

Γελά δὲ τοῖς μαινομένοις ἄχρισμ

Πολυὴ γέλωτα, φθὺ, φθὺ

Ξῶ τε διπλοὶ βασιλεῦσθ

Κλύοντόν Ατρείδαι;

τέκ. Οἶδ' οὐὲ γελώντων, καπιχαυρόντων κακοῖς
Τοῖς τῶδ' ἰσως τοι κείβλεποντα μὴ πόθου,

Θαυόντ' αὖ οἰμώξειαν ἢ χρεῖα διορός.

Οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι, τὰ γὰρ χερσῶν

ἔχοντόν, οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβάλῃ

Ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκην, ἢ κείνοισ γλυκός.

Αὐτῷ δὲ τῶρ πῶς ἔων γν' ἠράδην τυχεῖν,

Ἐκτιθεῖσθ' αὐτῷ θάνατον, ὄντ' ἠθέλην.

χό. Πᾶς δ' ἦτα τῶδ' ἐπεγελάσθην αὐ κατὰ.

Θεοῖς τέθνηκην οὐτ' οὐ, οὐ κείνοισι, οὐ.

Πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεύς ἢ κηνοῖς ὑβρίζετο

Αἴας γν' αὐ τοῖς ἐκέτ' ἴδεν, ἀλλ' ἔμοι

Λιπῶν ἀνίας, καὶ γούος διοίχεται.

πύ. Ἰῶ μοι μοι.

χό. Σίγῃσθαι ἀεθλὴν γν' ἔθκαδ Τόυκρε κλύειν,

Βαῶντ' ἄτης τῆς δ' ἐπίσκοπον μέλθ,

πύ. Ω φίλτατ' Αἴας, ὦ ξυύαιμου ὄμμι ἐμοί,

Ἀρ' ἢ μπόλικας ὠσθρ ἢ φάτις κρατεῖ;

χό. Ὀλωλεν ἀνὴρ Τόυκρε, τῶτ' ἐπίσθ.

πύ. Ω μοι βαρείας ἄρα φλιέμης τέχης.

χό. Ως ὦδ' ἔχόντων.

πύ. Ω τάλας ἐγὼ τάλας.

χό. Πάρας θνάξθην. Τεν. Ω πῶδι περὶ πᾶθθ.

χό. Ἀγαυγε Τόυκρε. Τόυ. φθὺ τάλας. τί γὰρ τέκνου

Τὸ τῶδ' ἐ, πῶ μοι γῆς κυρεῖ φλι τρωάδος;

- χό. Μόνθ' ἤν' ἀσκηνῶσιμ. Τόυ. Οὐχ ὄδυ τάχθ'
 Δῆτ' αὐτοῦ ἄφεις δ' ὄδυρο, μή τις ὡς κρηῆς
 Σκύμνον λεαίνης διου μολῶν ἀναρπάσκει
 Ἰδ' ἔγλιόνα, σύγλαμνε. τοῖς θανδοῖ τοι
 Φιλῶσι πάντων κημῶν ἐπεγέλαμ.
- χό. Καί μὴ ἔτι ζῶμ. Τόυ. Πῶς, τῶσδε τοι μέλιν
 Εφίετ' ἀνὴρ κείνθ', ὡσπέρ οὐ μίλη.
- τεῦ. Ω τῶν ἀπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
 Αλγιστον, ὧν πρῶσ' ἴδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
 Οδύσθ' ὄδῶν πασῶν ἀνίκασα δὴ
 Μάλισα τῶν ἀπλάγχνον, ἢν δὴ νῦν ἐβίμ.
 Ω φίλτατ' Αἴας, τοῦ σὸν ὡς ἐπιδομίμω
 Μόρον διώκων, κἀφιχνοσκοπέμηνθ'.
 Οξεία γὰρ σε βάφει ὡς θεῶ πινός,
 Διὴ δ' Ἀχαιὸς πάντας, ὡς οἶχα θανῶν.
 Α ἐγὼ κλύωμ δείλαιθ', ἐκποδῶν μὲν ἄν.
 Υπερβύαζον. νῦν δ' ὄρωμ, ἀπόλυμα.
 Οἱ μοι.
 Ἰδ' ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ παῦ κακόν.
 Ω διυδέατον ὄμμα, καὶ πολμῆς πικρᾶς,
 Οὗτος ἀνίας μοι καταπαείρας, φθίνεις.
 Ποῖ γὰρ μολέμ μοι δωματόμ, εἰς ποῖος βροπούς,
 Τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἦν πόνοισι μηδαμῶ.
 Ἡ πρ τελαμῶν σὸς πατήρ, ἐμόςθ' ἄμα,
 Δίξαιτ' ἀν' εὐπρόσωπθ', ἰλεῶσ' ἴσως
 Χωρῶντ' ἀνδρ σῶ; πῶς γν' οὐχ. ὅτω πάρα.
 Μήδ' ὀτυχῶντι μηδὲμ, ἦδλιου γέλαν.
 Οὐτθ', τὶ κρύψαι; ποῖον οὐκ ἔρει κακόν;
 Τὸν ἐκ δρεὸς γεγῶτα πλεμῖς νόθον,
 Τὸν δὴ λίαν προδόντα, καὶ κικανδρίαν
 Σε φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὴ σῶ.

Cho. Solus latet castris. Teu. Et hunc celerrime
 Non huc modo adduces, uti nemo hostium
 Orbæ lænæ ceu catulum auferat mihi:
 Vade & labora & adiuua, nam mortuis
 Solent iacentibus ferè omnes compati.
Cho. Tibi ut hoc foret dum uiueret curæ, unice
 Vir ille Teucre iussit, ergo curam habe.
Teu. Spectaculum longe dolorosissimum
 Mihi omnium luminibus his quod uiderim.
 Iter q̄ cunctis præ uiis, quas transii,
 Me maxime præcordiis turbans meis.
 Charissime Ajax ut tuum sensi miser
 Fatum, sequens uestigo dum sedem & locum,
 Nam dira fama ceu profecta numine,
 Mortem tuam cunctis Achiuis attulit.
 Quam ubi audii infelix adhuc dum essem procul
 Multum gemebam. Sed uidens nunc occidi.
 Væ mihi.
 Reuela, uade, nudum ut illum contuens
 Perlustrem ego omne quo malum se inuoluerit.
 Miserrimum ò spectrum, malam q̄ audaciam,
 Planctus mihi quales ferens, eheu peris.
 Quo nunc eam: quos ad ue dirigam gradum
 Tuis laturus opem malis: nusquam datur.
 Ad hæc tuus Telamon pater simul & meus
 Vultu sereno me aduenientem te sine
 Suscipiet: ecquid ni: Nihil quando suum
 Ob filium interemptum is exhilarabitur.
 Quid hic quid occulet: mali quid non feret:
 Quòd natus in belli discrimine ego nothus
 Te prodiderim formidolosus & fugax
 Carissime Ajax per dolos, uti regam

Imperia defuncti, tuusq; hæres eam.
 Morosus & senio grauis pater mihi
 Hæc dicit exagitatus ira inutili.
 Extorris eiiciat patris tandem solo
 Pro libero seruus miser factus, domi
 Talia mihi obuient, In hac sed Troadè
 Multi mihi hostes pauculi & amiculi,
 Et omnia hæc, te mortuo, unà repperi.
 Heu mihi, quid hic agam: uia aut auulsero
 Te qua, ense ab hoc funesto & illætabili
 Per quem exhalasti miser: an olim noueras
 Quòd te Hector occisurus esset mortuus.

Duum obsecro finem uirorum noscite,
 Nam quo per hunc donatus est Hector quidem
 Cinglo ligabatur sacer plaustriq; equum
 Raptatus est, donec maneret aurula
 Tenuis ei uitæ: Sed Ajax munere
 Illius interiit ruens gladio Hectoris.
 Lachrymabili casu, neci quo se dedit.

Erinnys ensem hunc ergo fabricauerat
 Cinglum sed artifex Erebus quàm noxius.
 » Et ego quidem hæc, & omnia adfirmauerim,
 » Semper Deos mortalibus demittere
 » Perpetuo diuùm & hæc parate numina.
 Sententia illa si minus cuiquam placet,
 Is eligat meliorem, ego hanc sequar meam.

Cho. Ne longe abito, sed modo quo condere
 Eum uelis tumulo, & locorum ubi explica.
 Mox aduenire enim uirum cerno malis
 Gaudentem, huic quæ perpetrata sunt recens.

Ter. Quis est uirum quem exercitus Danaùm uidet?

Cho. Menelaus, huc cui classe nostra uenimus.

Cerno

Κράτη θανόντες, καὶ δόμοι νόμοιμοι σός.

Τοιαῦτ' αἴης δὴλυργος γν' γήρα βαρύνει,

Ἐρεῖ πῶς οὐδὲν εἰς ἔριμ θυμὸν μέλιος.

Τέλος δ' ἄπωσός γῆς ἀποξίφθηθιμα,

Δῶλος λόγουςιμ αὐτ' ἔλδουθερ φανείς.

Τοιαῦτα μὲν κατ' οἴκον. γν' Τροία δέ μοι

Πολοὶ μὲν ἔχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσι μοι

Καὶ ταῦτα πάντα, σὸ θανόντες εὐρόμιλω.

Οἱ μοι τί θρόσσω. πῶς σ' ἀποπάσσω πικρῶ

Τὸ δ' αἰόλα κνώσθοντες, ὦ τάλας ὑφ' οὐ

Φονέως ἄρ' ἐξέπνδυσες. εἶδου ὡς χρόνω

Ἐμελλέσ' Ἐκτωρ ὀ θανῶν, ἀποφθισίμ.

Σκέψασθε πῶς θεῶν τιλὸν τύχην διουῖμ βροτοῖμ.

Ἐκτωρ μὲν ὦ δ' ἡ τῶ δ' ἐδωρήθη πάρα,

Ζωσῆρι προδίης, ἰππικῶν δ' ἀντύγων

Ἐγνάπτετ' ἀγν' ἐς ἀπέψυξεν βίον.

Οὗτος δ' ἐκείνῃ τήνδε δίωρεαν ἔχω

Πρός τῶ δ' ὄλωλε θανασίμω πεσημαί.

Ἄρ' οὐκ Ἐριννὺς τῶτ' ἐχάληδουσε ξίφος,

Κακείνου ἄδ' ἡς δ' ἡμιεργός ἄγχιος;

• Εγὼ μὲν αὖ καὶ ταῦτα, καὶ τὰ πάντ' αἴει

• Φάσκειμ' αὖ ἀνθρώποισι μηχανῶν θεός.

• Οτῶ δέ μὴ τάδ' ἴδῃμ γν' γνώμη φίλα

Κεῖνόςτ' ἐκείνα σεργέτω καγῶ τάδ' ε.

χό. Μὴ τέιντε μακραν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφω

Φράζετ' ἄνδρα, χῶπι μυθισκε τάχα,

Βλέπω γάρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τὰχ' αὖ κακῶς

Γελῶν, ἃ δὴ κακῶργος ἐξίκοιτ' αἴης.

πῦ. Τίς δ' ἔσιμ ὄν πῦ ἄνδρα πρὸς λείψατα τῶ;

χό. Μηνέλαος, ὦ δὴ τόνδε πλῶν ἐσελαμύνησθαι.

k 3 ορῶ

πύ. Ορῶ, μαθέμ γάρ ἔχγυς ὦν, οὐ δ' υπατετίς.
 με. Οὐτ' ὅ, σε φωνῶ, τόνδε γὰρ νεκρόν χερσῶν
 Μὴ συγκομιζέμ, ἀλλ' εἰὼ ὅπως ἔχει.
 πύ. Τιν' ὅ χάριμ τόσονδ' ἀνῆλωσας λόγους;
 με. Δοκίμῳτ' ἐμοί, δεκόνταδ' ἐς κραινὴ στρατῶ.
 πύ. Οὐκῶν αὖ εἴποις ἄντην αἰτίαν προθείς;
 με. Οὐδ' οὐνεκ' αὐτὸν ἐλπίζαντο δὲ οἰκοθῆν
 Ἀγὰρ Ἀχαιοὶς ξύμμαχόντε καὶ φίλου
 Εξδύρομεν ζῆτόντο εχθρία φρυγῶν.
 Οἴσις στρατῶ ξύμπαντι βυλδύσας φόνου,
 Νυκτῶρ ἐπεστράτδυσον, ὡς ἔλοι θεῖ.
 Κεῖμὴ θεῶν τις τήνδε πείραν ἔσβισον
 Ἡμεῖς μὲν αὖ τήνδ' ἄν ὀδ' εἴληχον τύχῳ
 Θανόντο αὖ, προκείμεδ' ἀγχιω μόρω.
 Οὐτ' ὅ δ' αὖ ἔρη. νύδ' ἔγνῆλασθον θεός
 Τήν τῶδ' ὕβριν, πῶς μῆλα καὶ ποιμένας πείσῃ.
 Ὡν οὐνεκ' αὐτὸν οὐτίς ἐς ἀνὴρ ἀγίωμ
 Τοῖδ' ἔχομ, ὡς σῶμα τυμβόσαι τάφα.
 Ἀλλ' ἄμφι χλῶραν ψάμαθον ἐκβεβλημῶν
 Ορησι φορβὴ πῆραλίσις γρηήσεται.
 Πρὸς ταῦτα μηδὲν δ' ἴδ' ἄρ' ἔρη μὲν ὅ,
 Εἰ γὰρ βλέποντο μὴ δλωθήμῳ κρατέμ,
 Γάντως θανόντο γ' ἄρ' ἔρομεν, καὶ μὴ θελμ
 Χερσῶν πῆδ' ἰθὺόντο. οὐ γὰρ ἔδ' ὅπῳ
 Λόγῳ ἀκῶσαι ζῶν ποτ' ἠθέλοσ' ἐμῶν.
 » Καί τι κακὸ πῶς ἀνδρός, ἀνδρα δ' ἠμόττω,
 » Μηδὲν δ' ἰκαῶν τῆν ἐφεσότωμ κλύθμ.
 » Οὐ γὰρ ποτ' αὐτ' αὖ γν' πόλι νόμοι καλῶς
 Φέροντ' αὖ, γῆθια μὴ καθεσῆκει δέ ὅ.
 Οὐτ' αὖ στρατός γε σωφρόνως ἄρ' ἔχοιτ' ἔτι
 Μηδὲν φόβου πρόβλημα, μήδ' αἰδῶς ἔχομ.

Τευ.
 Με.

Τευ.
 Με.

Τευ.
 Με.

Teu. Cerno, propinquus nam facile cognoscitur.

Me. Amice te, portes, uoco, ne mortuum
Manibus tuis, sed ut relinquo, nunc iacet.

Teu. Immitte tute adeoq; atrox uerbum facis.

Me. Placens mihi, toti placens simul agmini,
Quod uult ut ista sic probe curentur hic.

Teu. Aliquid tui causæ ne iussus proferes?

Me. Quod hunc Achiuis patrio ex genio fore
Sociumq; amicumq; reputantes cernimus.

Dum quærimus nocentio rem quàm Phrygas.

Totis enim meditans dolum phalangibus.

Occideret nos nocte uti, tentauerat.

Incendium restinxet & ni quid Deu,

Nos hoc quod ille nactus infortunium.

Effemus, heu turpissima fusi nece,

Superstite hoc. Vertere sed bene superi

Iniuriam, rueret pecus in & ouilia.

Ob hancce causam nemo uiribus ualet

Tantis, ut hocce corpus in tumbam locet.

Proiectus hic uiridem in arenam pabulum

Auibis marinis fiet atq; alimonia,

Quidquam nec est quod propter hæc succenseas.

Viuentem enim nequi uimus si uincere

Nunc mortui dominabimur. Sin restites

Primas manu tenebimus. Nunquam meis

Voluit parere iussibus dum uiueret.

„ A ciue sic malo nihil salubriter

„ Vulgus potest audire, nec quicquam boni.

„ Leges in urbe nec teneri commode

Queunt ubi est nullus magistratus timor.

Exercitus regi nec utiliter potest,

Vallum timoris & pudoris si auferas.

Sine

Sine his enim quantum uis ingens corpori
 Quis sit, uel à paruo cadere uidebitur
 Sed cui uetecundiaq; decensq; adest pudor
 Illum saluti ciuibus fore noueris.

At qua uigent in urbe uis & copia
 Quidlibet agendi pro arbitrato cuilibet
 Existimes hanc paululum post temporis
 A prosperis ad ima præcipitem rapi.

Iccirco stet mihi timor uel debitus,
 Subesse nec secundioribus modo

Rebus uelimus, tristibus uerum iugo
 Præbere durum collum & intractabile.

Atqui inuicem latorum amator est comes.

Sic iste magnam uim mihi antea intulit

At gaudeo nunc illius casu nimis.

Tibiq; mando ne uel hunc busto inferas

Tumulas uti nedum simul tumulo incidas.

Cho. Menelae ne sententiis sic optimis

In mortuum Tyrannidem exerce precor.

Teu. Posthac uiri mirabor haud hominem quidem

Peccantem, imaginibus uacet qui & stemmate,

Clatissima dum stirpe qui uisi editi

Sermone sic improuide labant suo.

Age sed mihi ista ex integro nunc explices

Fratrem ne pro socio receperas meum

Vt Ilium cum cæteris euertetet,

Per se nec imperans suis huc appulit:

Vbi dux eras huius: licet uel, atrulit

Quos patria tibi populos, rege te illius:

Spartæ, nihilq; noster imperator es.

Natura nec te eius uel æquitas ducem

Finxit magis, tui dedit quàm hunc principem.

Appulsus

Ἀλλ' ἀνδρα γῆν καὶ σῶμα γυνήσῃ μέγα,
 Δοκῆν πρῶτον αὖ, καὶ ἀπ' σμικρῶ κακῶ.
 Δέῃ γ' ὡς πρόσσειμ, ἀεχμῶνδ' ὄμδ,
 Σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίσασ.
 Ὅπως δ' ὑβρίζῃ, φρῶνδ' ἂ ἐδύλεται πάρα,
 Τάυτ' ἴω νόμιζε τίω πόλιμ χρόνω ποτὲ
 Ἐξ οὐρίωμ φραμῶσαμ, εἰς βυθῶμ πρῶσειμ.
 Ἀλλ' ἐσάτω μοι καὶ δέῃ τι καίριον,
 Καὶ μὴ δοκῶμι φρῶντ' αὖ ἠδ' ἰδῶμεθα
 Οὐκ αὖτι τίσημ αὖθις, αὖ λυπῶμεθα.
 Ἐρπῆ πῶρα ἀλάφ' ταῦτα. πρόδ' ἔνι οὐτ' ὄλω
 Αἰθῶν ὑβρῆσις, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.
 Καί σοι προφρονῶ τόνδε μὴ θάπῃμ, ὅπως
 Μὴ τόνδε θάπῃμ, αὐτὸς εἰς ταφᾶς πέσιμ.
 χό. Μηνέλαε. μὴ γνώμας ἴσως ἴσως σοφᾶς
 εἴτ' αὐτὸς γ' θανῶσιμ ὑβρῆσις γῆν
 πῦ. Οὐκ αὖ ποτ' ἀνδρῶν ἀνδρα θαυμάσαιμ ἔτι
 Ὅς μηδὲν ἂν γονᾶσιμ, εἰδ' ἀμαρτάνῃ.
 Ὅδ' οἱ θεκῶντ' εὐγενῆς πεφυκῆσαι
 Τοιαῦδ' ἀμαρτάνεσιμ γ' ἰ λόγοις ἔπη.
 Ἀγ' εἴπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις. ἢ σὺ φῆς ἄγῃμ
 Τὸν ἀνδρ' Ἀχαιοῖς δούρο σύμμαχου λαβῶμ,
 Οὐκ αὐτὸς ἔξέπλυσσῃ ὡς αὐτὸν κρατῶμ;
 Γῶ σὺ στρατηγῆς τῶ δ' ἐπῶ δέ σοι λεῶμ
 Ἐξέσ' ἀνάσσειμ, ὡν ὄδ' ἠγέτ' οἴκῃσιν;
 Σπάρτης ἀνάσσειμ ἠλθόν, οὐχ ἡμῶν κρατῶμ.
 Οὐδ' ἐδ' ὅπως σοι τόνδε κοσμήσαι πλέον,
 Ἀρχῆς ἐκείτ' ἔσμεν, ἢ καὶ τῶ δέ σοι

1 ὑπερχος

Ὑπερχοῦ ἄλλω δ' ἄνδρ' ἐπιδύλας οὐχ ὄλωρ
 Στρατηγός, ὡς τ' Αἴαντος ἠγείδαί ποτε.
 Ἀλλ' ὦντ' ἄρχης, ἄρχε, καὶ τὰ σέμν' ἐπι
 Κόλαζ' ἐκείνους, πόνδε δ' εἶτε μὴ σὺ φῆς,
 Εἰδ' ἄτρυθ' στρατηγός, εἰς ταφάς ἐγὼ
 Θύσω δικάως, οὐ τὸ σὸν δέειπας σομα.
 Οὐ γὰρ π' ἔλσῃς οὐνεκ' ἐσρατθύσατο
 Γωαικός, ἄσπυρ οἱ πόνος πολλὸς πλέω,
 Ἀλλ' οὐνεκ' ὄρωμαι, οἷσι μὲν ἴω γῶμοιθ',
 Σὸ δ' οὐδ' ἔν. οὐ γὰρ ἠφείς σὸς μηδ' ἔγας.
 Πρὸς ταῦτα, πλείους δ' ἄνδρο κίρυκας λαβῶν,
 Καὶ τὸν στρατηγὸν ἤκε τῶ δ' εἰ σὸ φάφας,
 Οὐκ ἂν σραφείλω, ὡς ἂν ἦς οἴσασθ' εἶ.

με. Οὐδ' αὖ ποιῶντι γλῶσσαν ἔν' κακῆς φιλά.
 τεῦ. Τὰ σκληρὰ γὰρ τοι, καὶ ὑπὲρ δ' ἴκ' ἢ δ' ἄκνει.
 με. Ο τοξότις εἰοικη οὐ σμικρὰ φρονεῖμ.
 τεῦ. Οὐ γὰρ βάναιον τὴν τέχνῃ ἐκπύσμιμ.
 με. Μὲν ἂν π' κομπάσφας, ἄσπυρ εἰ λάβοις.
 τεῦ. Καὶ φίλος ἀρκέσαιμι σοί, ὦ πλισμνίω.
 με. Ἡ γλῶσά σε τὸν θυμὸν ὡς δ' ἄνδρ' τρέφει.
 τεῦ. Ζῶν ἔρ' δικάω γὰρ μὲν ἔξεισι φρονεῖν.
 με. Δίκαια γὰρ τὸν δ' οὐτυχεῖν κτείναντά με;
 τεῦ. Κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας εἰ νῦν ζῆς θανάω.
 με. Θείος γὰρ ἐκώζει με, τῶ δ' εἰ οἴχομαι.
 τεῦ. Μὴ νῦν ἀπίμα θεός, θεοῖς σε σωσμένθ'.
 με. Ἐγὼ γὰρ αὖ ψέφαίμε δαιμόνων νόμους;
 τεῦ. Εἰ σὺ θανόντας οὐκ εἴς θάψην παρῶν.

Τὸς

Με.

Τεῦ.

Με.

Τεῦ.

Με.

Τεῦ.

Με.

Τεῦ.

Με.

Τεῦ.

Με.

Τεῦ.

Με.

Τεῦ.

Με.

Τεῦ.

Appulsus huc solum tuis argens ducem,
 Non ut simul totum regas exercitum,
 Aiakis aut dominere frustra iam mei.
 Quorum sed es princeps, eis modo impera,
 Et asperis sermonibus satis increpa.

Sed hunc uel ipse, quamuis arceas, ducum
 Vel alter, hic tumbæ decenter ingeram,
 Tuum nihil planè impudens moratus os.
 Fecit nec hic bellum tua pro coniuge,
 Sicut labore iam refecti plurimi.

Sed (quis erat iuratus) ista ob foedera,
 Ob te nihil. Timebat ille neminem.
 At plurimis stipatus huc præconibus
 Suis ducèq; tenit, tuo hinc strepitu parum
 Mouebor. at sis, qualis es uel cunq; iam.

Me. Soleo malorum odisse maledicentiam,
 Conuicia semper talia odi plurimum.

Teu. Nam dura, iusta sint licet, male lancinant.
 Me. Iaculator ut se plurimum sapere putat:
 Teu. Nec enim fabrilis ars mihi unquam contigit.

Me. Turgebis ut fastu fetas umbonem ubi:
 Teu. Paruus licet, te armis tamen uincam tuis.
 Me. Tua lingua atrocem ostendit, atq; animum fouet.

Teu. Dum causa sit mihi iusta, quid non audeam:
 Me. An iusta, eum iuuate, qui me occiderat:
 Teu. Occiderat ne? Ehem quid ais: uiuis tamen.

Me. Mirum est quidem occisum pariter hic uiuete.
 Teu. Vluere saluum dii, per hunc sed interi.

Me. Numen uerere ergo, quòd hoc seruatus es.
 Teu. An me Deum leges putas facere irritas?

Me. In iura me diuum ne retis impium:
 Teu. Præsens uetas dum mortuos tumulare nunc.

- Me. Hostes enim uel proprios non eleganse.
 Teu. Inimicus an tibi Ajax unquam inuentus est?
 Me. Oforem is oderat, quod ipse tenes satis.
 Teu. Ademerat quod traditos huic calculos.
 Me. Nec inter hoc mihi iudices damno fuit.
 Teu. Subducere potes multa clanculum male?
 Me. Notam hæc inurunt uerba cuiquam pessimam.
 Hominem q̄ coniciunt ea in lustrum grauem.
 Teu. Tristabimur non hic magis quam par erit.
 Me. Vnum dico, non hunc tibi tumulare fas.
 Teu. Sed audies contra quod funerabitur.
 Me. Olim uirum lingua feroculum sua,
 Vidi sonare nauitis quàm fortiter,
 Procella ut ingruente certent acriter
 Labore, quem mutum repente cerneret
 Tenere tempestas eum si cœperit,
 Sed ueste contactum dedit se nauitis.
 Calcandum ubi uellent suo per arbitrio.
 Sic te tuum q̄ os arroganter ita loquens,
 Ingens procella è nube parua proruens,
 Velociter restinxerit, strepitum actuum.
 Teu. At stultum ego planè uirum cognoueram
 Iniurius malis erat qui huiusmodi
 Sunt hæc uti uersamur in quibus modo,
 Atq̄ hunc ibi aspiciens mei simillimus,
 Sermone motibusq̄ par sic conuenit.
 Tu heus iniquus esse defunctis caue,
 Iniuriam nec mortuis homo inferas.
 Aliàs reportaturus es damnum tibi.
 Monebat infelicem eum uir talibus:
 Sed nunc eum cerno. Nec est ut arbitror
 Te quisquam adempto alius, Solutum ænigma nunc.

Ab eo.

- με. Τὸς γ' αὐτὸς αὐτῷ πολεμῖς, οὐ γὰρ καλόγῃ.
 τεῦ. Ἡ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμῳ πρῶτον ποτὶς.
 με. Μισοῦντ' ἐμίσθ'. καὶ σὺ τῷ τ' ἠπίσασθ'.
 τεῦ. Κλέπτης γὰρ αὐτῷ ψυφοποιὸς εὐρέθης.
 με. Ἐν ποῖς δίκασαῖς, καὶ ἐμοὶ πόδ' ἐσφάλη.
 τεῦ. Πολλ' αὖ κακῶς λάθρα σὺ κλέψθαι κακῶ.
 με. Τὸ δ' εἰς αὐτὸν τοῦ πῶ ἐρχεται τινί.
 τεῦ. Οὐ μάλλον ὡς εἰκοῖν ἢ λυπῆτο μιν.
 με. Ἐν βίφρασω, πόδ' ἴδην οὐχὶ θαπτεοῖ.
 τεῦ. Σὺ δ' αὐτὰ κῶσθι τῶν, ὡς τε θέσφεται.
 με. Ἥδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασυῖ.
 Νάυτας ἐφορμήσαντα χιμῶν ἄπο πλείων,
 ὦ φθ' ἐγὼ αὖ οὐκ αὖ εὐρῶν, ἠνίκα γν' κακῶ
 χιμῶν ἔειχετ', ἀλλ' ὑφ' εἴματ' κρυφίως.
 Πατῆρ' ἤειχε πῶ θέλοντι ναυτίλω.
 Οὐτῶ δέ καὶ σε καὶ τὸ σὸν λαβρὸν σῶμα,
 Σμικρῶ νέφους τὰ χ' ἀντις ἐκπνύσσης μέγας
 χιμῶν, κατασβέσσει τὴν πολλὴν βόην.
 τεῦ. Ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὅπωπα μωρίας πλείων,
 ὅς γν' κακοῖς ὑβρίζε τοῖσι τῶν πέλας.
 Κατ' αὐτῶν εἰσιδὼν τις ἐμφροῖς ἐμοί,
 Ὀργήνδ' ὁμοῖ, εἶπε τοῖσιν λόγον,
 Ὀνθρωπε, μὴ δρᾷς εἶς τεθνηκότας κακῶς.
 Εἰ γὰρ ποιήσθαι, ἴδι πημαινόμενῳ.
 Τοιαῦτ' ἀνολβον ἄνδρ' ἔνδ' ἐπέτρεπον.
 Ὀρῶ δέ τοινυ, κάσιν ὡς ἐμοὶ δοκέι
 Οὐδ' εἰς ποτ' ἄλλ' ἢ σὺ μὲν ἠνιξάμην.

- μί. Ἀπῆμι καὶ γὰρ ἀεχρὸν εἰ πύθοιτό τις
 Λόγοις κολάζην, ὃ βιάζομαι πάρα.
- πύ. Ἀφερπε νῦν. κάμοι γὰρ ἀέχρισον κλύφην
 Ἄνδρος ματαίης φλαυρῆ ἐπιμυθευμένης.
- χό. Ἔσαι μεγάλης ἑριδὸς τις ἀγῶν
 Ἀλλ' ὡς διώσσαι Τόδ' ἔκρη ταχυίαις
 Σπύλον κούλιον κάπετόν τιν' ἰδίην
 Τῶδ' ἔγθα βροχίς τὸν ἀείμνησον
 Τάφρον δ' ὑρώσονται καθεξῆ.
- πύ. Καί μιν ἄν αὐτὸν κερὸν οἶδε πλησίον
 Πάρεσι μ' ἀνδρὸς τῶδ' εἰ πάς τε καὶ γυνή,
 Τάφρον πῶδε εἰδόντε διυξίνης νεκρῶ.
 Ω πά, πρόσσελθε δίδυρο, καὶ σταθεὶς πέλαις
 Ἰκίτης ἔφαψαι πατρός. ὃς σ' ἐγένετο.
 Θάκῃ δὲ πῶσ' ἵπποι, ἔν' ἡγεῖσθαι ἔχω
 Κομάς ἐμὰς, καὶ πῶσ' εἰ καὶ σαυτὸ τρίτον
 Ἰκίτης θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατὸ
 Βία σ' ἀποσάσσει τῶδ' εἰ τῶ νεκρῶ,
 Κακὸς κακὸς ἄθεσθ' ἐκπέσει χθονός,
 Γένος ἀπαντ' ἔρικαν δ' ἡμιμυθί.
 Αὐτῶς ὅπως τῆ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόηον.
 Ἐχ' αὐτὴν ὃ πά, καὶ φύλασσε. μὴ δέ σε
 Κινησάτω τις, ἀλλὰ πῶσ' εἰσὼν ἔχσ.
 Ὑμᾶς τε μοι γυναικῶν ἀντ' ἀνδρῶν πέλαις
 Παρέσαιτ', ἀλλ' ἀρήγετ' ἐστ' ἐγὼ μόλω,
 Τάφρον μελιδίς τῶδ' εἰ καὶ μολίς εἶσ'.
- χό. Τίς ἄρα νείατος ἄν ποτε λήξει
 Βολυπλάγυτον ἐτέων ἀριθμὸς,
 Τῶν ἀπαισων ἀεὶν ἐμοί

- Me. Abeo. Nihil nam turpius, quam si audiat
 Hic iurgis agere queam dum coget
 Armis, manu, uiribus, Achiuum & copiis.
- Teu. Abito nunc. Et est mihi turpissimum
 Audire uerba uana friuoli uiri.
- Cho. Magnæ hoc litis certamen erit,
 Verum accelera, ut poteris Teucre,
 Quandam huic foueam decerne statim
 Memorabile detineat, quo illic
 Monumentum semper mortalibus
 Amplum, pandum, speciosum, inclytum.
- Teu. At tempore opportuno hic adsunt proxime
 Coniux uiri huius, atq; dulcis filius
 Sepulchrum ut ornent anxie deperditi.
 Heus puer adesto accedito propinquior,
 Supplex patrem q; tange quo generatus es,
 Admotus huc sede tuis manibus tenens
 Comas meas, matris, tuiq; teriti,
 Quis supplices perhibete nos uidebimus
 A funere ubi te quispiam reuulserit
 Malus male in sepultus eiicietur hinc.
 Cum stirpe tota exputus è solo Phrygum,
 Generis relicto nec sui uestigio.
 Haud secius capillum ego huncce quàm seco,
 Ipsum puer serua, tene, Nec quispiam
 Hinc arceat te, procidens ergo tene.
 Et uos uirum loco mulieres auxili
 Præbete quiddam astando donec nenero,
 Curans sepulturam huic, tametsi ab hac ueter.
- Cho. Quis igitur erit ultimus unquam
 Mihi annorum numerus uagantum
 Diu ualde remorantum nos,

Anapestici
 dimetri.

Senarij iambici

Chorici uers.

Refo

Referens uel ad siduo
 Pericli bellantum Noxia damna
 Spatiosæ Troiæ campo,
 Maximo Pelasgum opprobrio:
 O utinam is ad Olympica regna
 Subiisset, uel ad ima Ditis
 Tartara, pletisq; domum.
 Quicumq; primus indicauit Danais
 Ut arma propter Stygia bellum facerent.
 Eheu,
 Dolor dolorem parturit
 Ille enim genus mortalium
 Perdidit, prosumq; diruit, **Ademit ille coronas**
 Atq; profundum calicum
 Dulciculum possq; iu uamen.
 Ne fruatur ipsis ego porro
 Tibiæ & melos suauissimum.
 Terq; quater disperat, **Qui Samiæ sacra Deæ**
 Abstulit, ut ne Noctæ bearent
 Amores. Væ mihi
 Amores penitus remouit
 Mihi cuncta, simulq; læta.
 Neglectus & hic recumbo
 Semper rore sparsus, Et
 Irriguus meas comas **Triste plicatas:**
 Id mihi Troiæ mnemosynon fit.
 Scutum timoris erat
 Noctæ, mihi ante & iaculi,
 Strenuus & Martius Aïax.
 Sed fato ille ubi obit Stygio
 Quæ mihi quæ postmodum erit
 Villa uoluptas. O detur mihi esse

Obiectus

Δορυοτόνων μόχθων
 Ατων ἐπέγῳ
 Ἀνὰ τὰν εὐρύδιον Τροίαν,
 Δύσανον ὄνειδ' Ἐλλάνων.
 Ωφελει πρότορον ἀδέρα δ' αἰάει
 Μέγαν, ἢ δὴ πολὺκοινον ἄσταν
 Κεῖν ἄνῃρ, ὅς συγεράων
 Ἐσθλῆσιν ὄπλων Ἑλλάσι κοινόν Ἀρη.
 Ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων.
 Κεῖν ἄ γὰρ ἔτρησεν ἀνθρώπους.
 Ἐκεῖν ἄ οὔτε σεφάνων
 Οὔτε βαθάων κυλίκων
 Νεῖων ἔμοι τέρψιν ὀμιλεῖν
 Οὔτε γλυκῶν αἰλῶν ὄπλοισιν,
 Δύσμορον, οὔτ' ἔννεχίαν
 Τέρψιν ἰαυτήν
 Ερώτων
 Ερώτων δ' ἀπέπασσεν, ἔμοι.
 Κάμασι δ' ἀμέριμον οὔτως,
 Ἀεὶ πυκινῶς δρόοις
 Τεγγόμενον κάμασι λυγρῶς,
 Μνημάτα Τροίας.
 Καὶ πρὶν μὲν ἔννεχίαι
 Δείματι ἴω μοι προβολῆ,
 Καὶ βελίων θόριον Αἴας.
 Νῦν δ' οὔτ' ἀνείτου συγεράων
 Δαίμονι, τίς μοι τίς ἐτ' οἴω
 Τέρψιδ' ἐπέσαι;
 Γνοιίμαν

Ἰνὸν ἄσπρον ἔπεισι πόντος
 Πρὸ βλήμ' ἀλίκλυσσον ἄκραν
 Ὑπὸ πλάκα Σιωίης
 Τὰς ἱεράς ὅπως προσεί-
 ποιῶν Αθάνας.

πν. Καὶ μὴν ἰδὼν ἑσθούσα τὴν στρατηλάτιν
 Αγαμέμνον' ἡμῖν δίδυρο τόνδ' ὀρμώμενον,
 Διὸς δὲ μοι σὶ σκαίον ἐκλύσω σῶμα.
 ἀγα. Σὲ δὴ τὰ δὴν ἄρματα ἀγγέλσ' μοι
 Τλῆναι καδ' ἡμάδ' ὡς ἀνοιμωκτὰ χανέμῃς.
 Σὲ τοι τὴν ἐκ Πάριον ἀρχαλωπίδ' ἔλεγω.
 Ἡ περ τραφεῖς ἀν' μητρὸς δύγενός ἀπο
 Ὑψηλ' ἐφώνεις, κατ' ἄκρων ὠδὸν ἰππέας,
 Ὅτ' οὐδὲρ ἄν, τὼ μὴδὲρ ἀντίεσσις ὕπρ',
 Κόττι στρατηγός, οὔτε ναυάρχος μολέμῃ
 ἡμᾶς Αχαιῶν, οὔτε σε διωκόσω,
 Ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων ὡς σὺ φῆς Αἴας ἔπλη.
 Ταῦτ' οὐκ ἀκρόν μεγάλα πῦρ δόλωμα κακῆς
 ποῖς κέκραγας ἀνδρὸς ὡς ἐπὶ ἔρφρονα
 Γεῖθ' βάντες, ἢ πῶς σάντ' οὔ, οὔ περ οὐκ ἐγώ;
 Οὐκ ἄρ' Αχαιοῖς ἀνδρῶν εἰσὶ, πλὴν ὅσπερ
 Γικρὸς ἔοιγμην τῶν Αχιλλείων ὀπλων
 Αγωνάας Ἀργείοισι κηρύξαι τότε,
 Εἰ πανταχῶ φανοίμεθ' ἐκ Τόυκεῶ κακῶι
 Κόπ' ἄρκεσει ποδ' ἡμῖν οὐδ' ἠόσημιόεις
 Εἴκειν, ἅ ποῖς πολλοῖσιμ ἤρσεκε κριταῖς,
 Ἀλλ' αἰνὸν ἡμᾶς ἢ κακῶις βαλεῖτε πῶ

Obiectus maris ubi extat
 Syluosus, & alluitur Salo, gleba qua leuat
 Sese lata Sunii Sacras uti salu=

Temus Athenas

Teu. Atqui imperatorem uidens Agamemnonem
 Ad nos euntem huc impetu, retuli pedem
 Celet, sinistra nempe uerba proferet.

Senarij
 iambici.

Ag. Acerba te conuicia in nos adferunt
 Iactare & effurire, propalam sine
 Pudoris ulla uel modestia uia.
 Te pellicis captæ puto iam filium.
 Num libera matre educatus & in dya
 Eras hic grandiloquus, & à summis tuam
 Originem trahens, ubi nullus meo
 Nihilq; homo, nullius in re commodi,
 Carissimo fratri quidem tenisus es.

Nec imperatores, duces uel classium

Venisse nos Danaum, tibiue principes

Adesse dixisti. Tuus sed proptia

Appulsus est Ajax manus rex adseris.

A tanta seruis audiemus hæc mala:

De quo uiro magnifica tanta prædicas:

Quò uenit ille, ubi aut stetit, qua non ego:

Nulline præter hunc Achiuis sunt uitæ

Ludos at aperuimus Achiuis publice

Tibi ut uidentur iuxta amaros & malos.

Quæ arma propter Achillis isti dimicent.

Quæ uictor armaturam Achillis auferat:

Omnes ne per Teucrum mali reputabimur:

Necdum libet uobis subesse iudicium

Sententiæ, præcepta qua uictoria est

Teucro, locumq; cedere melioribus:

AIAX FLAGELLIFER.

Sed iniicere semper malis studebitis,
Circumuenite uel dolo tentabitis,
Semel quòd excidistis à uictoria:

» His moribus uel nulla constitutio

» Legis manere uel persistere poterit,

» Si uicerint qui iure, depulerimus.

» Et ultimos posuerimus primo loco.

Sed ista sunt prohibenda. Nam latum gerunt

Pandum uel dorsum qui uiri, non optimi

Censentur. At sapientia clari eminent

Præ cæteris quocunq; robore præditis.

Sit bos licet magnus breui flagro tamen

Rectus suum compellitur iter ingredi

Atq; id medicaminis tibi admoendum ego

Censeo, nisi induare mente alia statim.

Quo fidis est nil præter umbram euanidam.

Fusus iacet: quid nim facis: quid contumax

Præurgido ore insurgis aduersum duces:

Modestius loquate, quem te finxerit

Natura cogitans. Vocabis liberum,

Nobis tuum ut coràm gerat negocium,

Causamq; qui tractet loco tui modo.

Dicente nanq; te nihil capere queo.

Nam barbaram linguam tuam non audio.

Cho. Utinam foret mens uestrum utriq; modestior

Optare quo nobis nihil melius queo.

Ten. Heu mortui uelociter mortalibus

Quàm gratia excidit, beneficium perit,

Statimq; ut emicuit, pariter euanuit:

Tuo ne adhærescit parum uel pectori

Aiæ: Tuam qui pro salute huius uiri

Per sæpe uitam impendere haud grauat es.

Cuiusq;

Η σὺ δὲ λω κρηθίσει· οἱ λεληθμενῶσι
 Ἔκ τῶν δ' ἐ μλίποι τῷ τρόπῳ, οὐκ αὖ ποτὲ
 Κατάσσεις γήνοιτ' αὖ οὐδ' ἴθι νόμος,
 Εἰ σὺ δίκη νικῶντας δ' ἐθνήσμεν,
 Καὶ σὺ σπιδῶν, εἰς τὸ πρόδῶν ἄφοβον.
 Ἀλλ' ἐρκτέου τάδ' ὄσιμ· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
 Οὐδ' ἐρυώωτοι φάτῶν ἀσφαλίεσσι,
 Ἀλλ' οἱ φρονῶντες εὖ, κρατῶσι πανταχῶ.
 Μέγας δὲ πλοῦτος βῆς, καὶ σμικρῶς ὅμως
 Μάστιγος ἄρθός ἐστι δόρυ πορθέεται.
 Καὶ τοῖς πρὸς ἔργῳ τὸτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
 Ορῶ τάχ' εἰ μὴ νῦν κατακτίσῃ τινα.
 Οὐκ ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντι, ἀλλ' ἡδὴ σκιάς,
 Θαρσῶν ὑβρίζεις, καὶ ξελοθυροσομεῖς.
 Οὐ σωφρονισεῖς; οὐ μάθῳ ἔς εἰ φύσις,
 Ἀλλ' ὅν τιν' ἄξεις ἀνδρῶν δίδυμ' ἐλδύθερον,
 Οἷος πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σὸ λῆξαι τὰ σά,
 Σὺ γὰρ λέγοντ' οὐκέτ' αὖ μάθοιμ' ἐγώ.
 Τὴν Βάρβαρον γὰρ γλώσσαν οὐκ ἐπαίω.
 Ἰδ'. Εἰδ' ὑμῖν ἀμφοῖν νῶς γήνοικ' σωφρονεῖν.
 Τότε γὰρ οὐδὲν σφῶϊν ἔχω λῶσθαι φράσαι.
 Πν. Φόβῳ τῷ θανόντ' ὡς ταχεῖά τις βροτῶν
 Χάρις διαρρέει, καὶ πρὸ δῖοσ' ἀλίσκεται.
 Εἰ σὺ γὰρ ἀνὴρ οὐδ' ἴθι σμικρῶν λόγων
 Αἴας ἐτ' ἐξ ἡμῶν οὐ σὺ πολλὰ κίς
 Τὴν σὴν πρὸς τένωμ' ἐπέκαμθ' ἔφυγῃ δὲ.

Αλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμυλία.
 Ω πολλὰ λέξας ἄρσι κἀνόνητ' ἔπη.
 Οὐ μνημονόβεις οὐκέτ' οὐδὲν ἦνικα
 Ἐρκίωμ πόδ' ὑμᾶς οὐτ' ἐγκεκλισμύνης,
 Ἥδη τὸ μηδὲν ὄντας ἐν τροπῆ ἰορός
 Ἐξῆρυσάτ' ἔλθωμ μὲν ἄμφι μὲν νεῶμ
 Ἀκροισιῦ ἦδη ναυλικῶις ἑδωλοῖσι
 Γυρός φλέγοντ' εἰς δὲ ναυικά σκάφη,
 Γηθῶντ' ἄρολλω Ἐκτορ' τάφρω ὑπῆ;
 Τίς ταῦτ' ἀπέειξεν, οὐχ ὅδ' ἴω ὁ δρωμ τάδε;
 Οὐ οὐδ' αὐδ' φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
 Ἀρ' ὑμῖν οὐτ' ταῦτ' ἔδρασαν γῆδικα;
 Χ' ὡστ' αὐθις αὐτὸς Ἐκτορ' μόν' μόνος
 Λαχώντι, κἀκέλευς ἦλθην ἀντί;
 Οὐ δραπέτλω γῆμ κληῖρου δὲ μέγ' κἀδῆις
 Υγρᾶς ἀρέρας βῶλον, ἀλλ' ὅς δὴλόφω
 Κωῆς ἔμελλε πρῶτ' ἄλμα κοφίειν.
 Οδ' ἴω ὁ πρᾶσσω ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ πᾶρων
 Ο δὲλ' οὐκ ἔλ βαρβάρω μητρὸς γεγῶς.
 Δύσιωε ποῖ βλέπωμ ποτ' αὐτά, ἡσὺ θεοῖς;
 Οὐκ οἶδα σὲ πατρός μὲν ὅς πρῶφω πατήρ.
 Ἀρχαῖωμ ὄντα πέλοπα ἐάρβαρου φεύγα;
 Ἀτρία δ' ὅς αὐ σ' ἔσφρε διουσεβέσατωμ
 Γροθῆντ' ἀδ' ἐλφῶ δειπνομ οἰκείωμ τέκνωμ;
 Αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφω Κρήσους, ἐφ' ἣ
 Λαβὼν ἑπακτὸν αὐδ' ὁ φυτδύσας πατήρ
 Ἐφῆκην Ἐλλοῖσι ἰχθύσιμ διαφθοράμ

Cuiusq; tu pugnans loco defessus es
 Verum hæc iacent remota procul abs te modo
 O multa qui nugatus es non commoda,
 Obluioni tradidisti hic unicus
 Quando retentos atq; clausos incenibus
 Deperditosq; uos ferè iam tum fuga
 Eripuit accurrens iactorum turbine
 Sæuóq; Mater: celsa nanq; puppium
 Sedilia ignis lamberet dum nautica,
 Nil impigro saliente per fossam Hectore:
 Quis impediit: quis arcuit: quàm uiribus,
 Ajax ualens, fortis, potens, acer, bonus:
 Mouisse quem nusquam suum dicis pedem.
 Vobis & in super illud egit fortiter.
 Quòd quando rursus solus in solum Hectorem
 Sortitus, iniussus licet, procederet,
 Fugitiuam is haud sortem eligit deponere.
 Telluris humentis quidem glebam grauem,
 Sed prima quæ sui leui cum pondere
 Resiliret è galea. Vides quæ fecerit
 Ajax adeo quem criminare turpiter.
 Quem barbara de matre dicis editum
 En hic ego sum præsens tuus ne seruilus:
 Quo tanta dum probra obiicis miser tuos
 Oculos moues: aut quis tui fuerit patris
 Non cognitum proauus: Pelops priscus Phrygum
 De barbarorum stirpe scilicet extitit.
 Quin impiissimus tuus genitor Atreus
 Fratri suam sobolem cibi apposuit uice.
 Sed Cressa te mater genuit ademerat
 Proprium tuus maritū ubi parens ei,
 Dederat marinis piscibusq; ferculum.

Tali genitus à stirpe mihi obiicis genuse
 Genitore qui Telamone sum sanè editus
 Primas in omni qui tenens exercitu
 Matrem meam, præclara quæ de gente erat
 Regina Laomedontis in dya filia,
 Quam seligens huic Hercules donauerat.
 Clarissimis duobus ego clarissimus,
 Virens, eos qui sanguinem ad meum attinent
 Igitur pudefaciam, negabo siue opem,
 Quos talibus malis iacentes nunc uidens
 Repellis à tumulto, sine uerecundia.
 Probe sed illud noueris, quòd si uirum
 Quoquam repuleritis, simul nos treis quidem
 Proieceritis, libenter hic iacebimus.
 Honestior itaq; est mihi causa emori
 Obnoxio diris malis pro fratre iam
 Meo, tua fratris ue tui quàm coniuge.
 Adhæc meam ne rem, tuam sed respice.
 Quòd si malum mihi des, potius olim uelis
 Miser esse, quàm mihi asper id consydera.

Cho. Laërte fatus in tempore ades, si non eos
 Accenderis modo, at magis placaueris,
 Nec ut liges ad sis, sed ut soluas magis.

Vlyss. Quid est uiri quod eminus per sentiam
 Vocem duorum, hic ubi iacet fortissimus
 Aïax, Attidum, propter hunc ne dimicantè

Agæ. Turpissimorum non satis percepimus
 Verborum Vlysses iam, uiro à nequissimo.

Vlyss. Quæ sunt remitto noxam ego, postquam ut male
 Audiuit in luctum grauem quoq; incidit.

Teu. Incessiuit me primus quæ affectus est
 Turpibus, ut est loquutus ille, ita audiit

Quid

Τοῦτος ἄν, τοῖσδ' ὄνειδίζεις ποσσίν·
 ὅς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμώνιο γέγονας
 ὅσις στρατῷ τα πρώτ' ἀριστότατος, ἐμὴν
 ἰχθὺς ξυώνου μητόρ' ἢ φύσει μὲν ἰὼ
 Βασίλεια, Λαομέδοντο· ἐκκριτοῦ δ' ἐνὶ
 Δώρῃμα κένω δ' ὄκνη Αἰκμήνης γόντο·
 Ἄρ' ἴσθ' ἀριστος εἴς ἀριστεῖον Διοῖν
 Βλασῶν ἂν ἀρχώοιμι ὅδ' πρὸς ἄματ'·
 οὐδ' νῦν σὺ τοιοῖσδ' ὅν' ὠνόοισι κήρυξ
 Ὀθρεῖς ἀθάπτου, οὐδ' ἐπ' ἀρχῆν λέγων·
 εὖ νῦν τῷδ' ἰδί. τῶνρ' εἰ βαλεῖτε περ
 βαλεῖτε ἡμᾶς τρεῖς ὁμῶς συληθῆναι
 ἐπεὶ καλὸν μοι τῷδ' ὑπερποντομῆν
 Θανεῖν προδύλω μάλλον, ἢ τ' σῆς ὑπὲρ
 Γωαϊκός, ἢ τῷ σῶθ' ὁμαίμονος λέγω
 πρὸς ταῦθ' ὄρα μὴ τῷ μόν, ἀλλὰ καὶ τῷ σού.
 Ὡς εἶμι πημανεῖς περὶ λήσῃ ποτὲ
 καὶ δ' ἄλλοσ' εἴν' μάλλον ἢ γ' ἐμοὶ θρασύς.
 χό. Ἀναξοδυσσοῦ, καίρομαι δ' ἐλκλυθῶς,
 εἰ μὴ φωνάσω, ἀλλὰ συλλύσομαι πάρος.
 ὁδ. Τίσθ' ἐσὶν ἄνδρες; τιλόθεν γὰρ ἠόδοιμι
 Βοῶν Ἀτρεΐδων τῶσδ' ἐπ' ἄλκιμω νεκρῷ.
 ἔγα. Οὐ γὰρ κλύοντες ἐσμὲν ἀγρίους λόγους
 Ἀναξοδυσσοῦ τῷδ' ὑπὸ ἄνδρος ἀρτίως;
 ὁδ. Ποίους, ἐγὼ γὰρ ἄνδρ' ἐσὶ συγγνώμιω ἔχω
 κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπει κακὰ
 τεύ. Ηἴσθη ἀγχεῖν, δ' ὄρω γὰρ ἰὼ τοιαῦτά με.

- ὄδ. Τί γ' ὀδύρασθ' ὡσεὶ καὶ θλάβην ἔχθης
 ἄγα. Οὐ φησ' ἰάσθ' τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
 Αμοιβὸν, ἀλλὰ πρὸς βίαν θέλω εἶναι.
 ὄδ. Εξείμι οὖν εἰποντι τ' ἀληθῆ φίλω
 Σοὶ μηδὲν ἥσορον ἢ πάρος φωνερετμῆς
 ἄγα. Εἶπ' ἢ γὰρ εἶλω οὐκ αὖ ἐν φρονῶν, ἐπεὶ
 Φίλονσ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
 ὄδ. Ἀκκε νῦν, τὸν ἀνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
 Μὴ τλῆς ἀθεπήν ἴσθ' ἀνααλγῆτως Βαλεῖν.
 Μηδ' ἢ βιά σε μηδ' αὖτως νικησάτω,
 Τόσονδε μισεῖν, ὥστε τλῶ δίκην πατεῖν.
 Καμοὶ γὰρ ἴω ποδ' οὐτ' ἔχθισθ' στρατῷ
 Εξ οὗ κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων.
 Ἀλλ' αὖτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοῖονσ' ἐμοῖ
 Οὐκ ἐν ἀτιμάσαιμ' αὖ, ὥστε μὴ λέγειν
 Ἐν ἀνδρῶ ἰδέην ἄριστον Ἀργείων, ὅθι
 Τοίαν ἀφικόμεδα, πληρῆ Ἀχιλλείως.
 Ωστ' οὐκ αὖ γυδίκως ἀτιμάζοιτό σοι.
 Οὐ γὰρ τοι τῶτον, ἀλλὰ εἴθε θεῶν νόμος
 Οὐ γὰρ τοι τῶτον, ἀλλὰ εἴθε θεῶν νόμος
 " Φθίροισ ἀνδρα δ' οὐ δίκαιον εἶθάνοι,
 " Βλάπτην τὸν ἰδλόν, οὐδ' εἰάν μισθὸν κυρῆς.
 ἄγα. Σὺ ταῦτ' ὀδύρασθ' ἴσθ' ἔπειμα χεῖρ' ἐμοῖς
 ὄδ. Ἐγὼ γ' ἐμισθῶνδ' ἠνίκα ἴω μισεῖν καλόν.
 ἄγα. Οὐ γὰρ θανόντι καὶ πρὸς ἐμβήναι σε χεῖρ'
 ὄδ. Μὴ χεῖρ' Ἀτρείδῃ κέρδ' εἰμι τοῖς μὴ καλοῖς.
 ἄγα. Τόν τοι τύραννον εὐσεβῆν οὐ βράδιον;
 ὄδ. Ἀλλ' εὐ λέγῃσι τοῖς φίλοις, πῶς νέμην.
 ἄγα. Κλύην τὸν ἰδλόν ἀνδρα χεῖρ' ἴω γυτέλει.

Γαῦσαι

Vlyfs.

Aga.

Vlyfs.

Aga.

Vlyfs.

Aga.

Vlyfs.

Aga.

Vlyfs.

Aga.

Vlyfs.

Aga.

Vlyfs. Quid ergo fecit hic adeo ut offenderet?

Aga. Non mortuum uult in sepultum linquere,
Sed me uel inuito sepulturum se ait.

Vlyfs. At te decet uerum adferentem non minus
Quàm uel prius, complecti amicum dulciter.

Aga. Age quæso prudens non habeat, te maximum

Vlyfs. Amicum Achiuos inter quando iudicem?
Audi precor nunc. In sepultum ne fetas
Iacere citra iusta iam funebria

Hominem. Caue sed te superet iniuria

Odisse tantum, ut iusticia succumbere

Videatur. Et mihi quidem insensissimus

Longe omnium in toto fuerat exercitu,

Achillis ex quo sælgida arma rettuli.

Talis licet foret mihi, non hunc tamen

Iam nunc adeo culpauetim, ut uel non eum

Vidisse præstantissimum solummodo

Dicam inter omnes, quotquot alta Pergama

Accessimus Troiæ, animum Achillem exemeto.

Iniuste ideo spoliabis hunc honoribus.

Nihil hunc quidem nam perderes leges deum

• Nec conuenit, iustum nec est, post funera

• Hominem uiro lædi bono. Quamuis tuus

• Dum uiueret fuisset hostis maximus.

Aga. Contra ne me pugnas Vlyffes, ac modo
Defendis haud æquas mali partes uiri?

Vlyfs. Sanè oderam, donec sed erat idoneum.

Aga. Accedere ne te mortuo sic conuenit?

Vlyfs. Malis Atrida rebus haud ita gaudeas.

Aga. An me uereri posse tere hostem meum?

Vlyfs. Bene ad honorandos amicos adferunt.

Aga. Ex ultimis factis bonus noscendus est

Quiesce

ὀδ. Γαῦσαι. κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενοι.
 ἄγα. Μιμνήσ' ὅποιώ φωτι τῷ χάριμ δίδως.
 ὀδ. Οὐδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γυναιὸς ποτ' ἴω.
 ἄγα. Τί ποτε ποιήσεις, ἐχθροῦ ὡδ' ἀιδῆνέκω;
 ὀδ. Νικᾷ γὰρ ἢ ρετή με τ' ἐχθραὸς πολὺ.
 ἄγα. Τοιοῖδε μὲν τοι φῶτ' ἐκπληκτοὶ βροτοῖς.
 ὀδ. Ηἰ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι, καὶ νῦν πικροί.
 ἄγα. Τοιοῖσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτάσσει φίλους;
 ὀδ. Σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
 ἄγα. Ημᾶς σὺ δ' ἴδ' ἔτι πῶς ἠμέρα φανείς.
 ὀδ. Ἀνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πάσιμ ἐνδίκως.
 ἄγα. Ἀνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἔαμ;
 ὀδ. Ἐγωγε καὶ γὰρ αὐτὸς εὐθάδι ἴξομαι.
 ἄγα. Ἡ παῖδ' ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ.
 ὀδ. Τῷ γὰρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ καὶ τῷ πρὸς πονεῖν;
 ἄγα. Σὸν γὰρ ἄρα τῶργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
 ὀδ. Ὡς αὖ ποιήσεις, πανταχῆ χηρὸς γ' ἔσῃ.
 ἄγα. Ἀλλ' εὐγε μὲν τοι τοῖτ' ἐπίσασ' ὡς ἐγώ.
 Σοὶ μὲν νεμοῖμ' αὖ πῆσδ' ἐκὼ μείζω χάριμ.
 Οὐτ' ὁ δὲ κακῆ. καὶ νῦν δ' ὦν, ἐμοίγ' ὁμῶς
 Ἐχθιστὸς ἔσαι. σοὶ δὲ δρᾶν ἔφεδ' ἄχρη.
 ἄγα. Ὅστις σ' ὀδύνοσδ' ἢ μὴ λέγῃ γνώμη σοφόν
 Φύσσει τῶνδ' ὄντα, μῶρεσ' ἐς ἀνῆρ.
 ὀδ. Καὶ νῦν γε Τόλικρον τ' ἀπὸ τῶνδ' ἀγγέλλομαι,
 Ὅσον ποτ' ἐχθρὸς ἴω, τόσον δ' εἶν φίλ' ὅ

Καὶ τόνδε τὸν θανόντα σωθᾶπῃμ βελοῦ,
 Καὶ ξυμπονεῖμ καὶ μηδὲν ἐλλείπειμ, ὄβρι
 Χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιμ πονεῖμ βροτῶς.

πῦ. Ἀριεὺ Ὀδυσσοῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
 Λόγοισι καὶ μ' ἐψύσασ' ἐλπίδιθ' πολυῖ.
 Τότῳ γάρ ὄν' ἔχθισος Ἀργείωμ ἀνὴρ,
 Μόνθ' ἄριστος χερσίμ, οὐδ' ἔτλης πρῶτῳ,
 Θανόντι τῷδε, ζῶμ ἐφυβρίσαι μέγα.
 Ως ὁ στρατιγὸς οὐ πιβρόντητθ' μολῶμ,
 Αὐτίστε χ' ὦ ξυάειμθ' ἠβελησάτῳ.
 Λωβήτομ αὐτόμ ἐκβαλεῖμ ταφῆς ἄτορ.
 Τοιγάρ σφ' ὀλύμπῳ τῷδ' ὁ πρεσβύτωμ πατήρ,
 Μνήμωντ' Ἐριννύς, καὶ τελεσφόρθ' δίκη,
 Κακὸς κακῶς φθείρσαν, ὡσπὸρ ἠβηλομ
 Τὸν ἀνδρῶα λάβαις ἐκβαλεῖμ ἀναξίως.
 Σέδ' ὦ γεραῖε σπέρμα Λαέρτεω πατρός,
 Τάφῃ μὲν ὀκνῶ τῷδ' ἰὼν ψάειμ ἔαρ,
 Μὴ βρ' θανόντι ἄσπερ δ' υγχερὲς ποιῶ.
 Τάδ' ἄλλα κ' ἐξυμπρατῆε κεί' τινα στρατῷ
 Θέλεις κομίζεμ, οὐδὲμ ἄλγθ' ἔξομην.
 Εγὼ δὲ τᾶλλα πάντα πορσωῶ. σὺ δὲ
 Ἀνὴρ κατ' ἡμᾶς ἐδδλὸς ὄν, ἐπίσασο.

ὀδ. Ἀλλ' ἠβηλομ μὲν, εἰ δὲ μὴ σίβι φίλομ
 Πράσσειμ τάδ' ἡμᾶς, εἴμ' ἐπαινέσας τὸ σόν.

πῦ. Ἄλις, ἦδ' κ' γὰρ πολλὸς ἐκτέτατα
 Χρόνθ'· ἀλλ' οἱ μὲν κούλιω κέρπετομ
 Χερσὶ ταχυώετα. τοῖδ' ὑψίβατομ
 Τρίποδ' ἀμφίπυρομ λυτρώδ' ὀσίωμ

Amicus est nobis, utiq; debite
 Condatur hic tumulo, feram quid auxili
 Vosq; adiuuabo, nec relinquam quod solet
 Vel optimis tali uiris casu dari.

Ten. Te ualde Vlyfles prædico, qui spem meam
 Fefelleris. Nam solus infensissimus
 Omnes Achiuos inter huic, tua manu
 Tamen astitisti, nec tibi esse iniurio
 Huic mortuo placuit. Duces exercitus
 Voluere, dico Agamemnonem cum sanguine
 Sibi proximo fratre abiicere sine tumulo,
 Dedecore satis illum simulac affecerant.
 Grandæuus atqui istos Olympicus pater
 Memorq; Erinny's, iusticia cuius suum
 Præbens, malos male destruant, Quòd hunc uirum
 Deceuerint indigne adeo protrudere,
 Cibum marinis ut dedisset belluis,
 Senioris at Laërtis inclyta soboles
 Tumulum sino non te modo huius tangere,
 Ne fors in hoc turbem meum uel mortuum
 In cæteris iuuato. Sin Danaum uelis
 Adferre quosdam nos nihil morabimur.
 Quin res potius fiet mihi gratissima.
 Curabo cætera cuncta ego. Sed noueris
 Carissimum te habendum nobis sedulo.

Vlyfs. Meam uolebam ferre opem. Sin secius
Ten. Vobis uidetur, hinc abeo, probans tua.
 Satis est, abiit modo temporis haud
 Parum. At accelerate cauam manibus
 Alii foueam, tripodem & pedibus
 Altum, accommodum, & igni apponite
 Liquidis purisq; lauachris huic,

*Anapestici di
 metri & mo/
 nometer unus*

Adiunt

Adfint in tempore ut illa mihi.
Sociorum turma è castris nunc
Armata adeat.

Heus tu puer huc uiribus ut potes
Mecum patrem amanter tange tuum
Leuia ut reddamus nunc latera
Vacuemus & illa nigro sanguine.
Nam sufflant dum tepidæ fistulæ
Attrum uenæ ue cruorem. Sed
Age quisquis adesse mihi reputat
Sese carum, incolumis remanens,
Incedat ob huncce uirum condolens.
Mihi opem q̄ ferens, quo nullus erat
Dum supera aura frueretur
Melior terris Aiace,
Quod & audacter confirmo.

- » Cho. Sic multoties experiuntur
» Incognita mortales ante,
» Vatum quæ præcuiſſe
» Nemo, quàm fierent, potuit.

Finis.

Θείδ' ἐπίκαιρον, μία δ' ἐκ κλισίας
 Ἀνδρῶν ἴλη τῶν ὑπαπίδιου
 Κόσμον φερέτω.
 Γαῖ σὺ δὲ πατρόςγ' ὄβριχίης
 Φιλότῃτι θιγῶν, πλοῦρας σῶ εἰμοί
 Τὰς δ' ὑπὸ κέφιζ' ἐπιγῶν θερμαί
 Σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν
 Μηνῶ. ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλῶ ὄρετις ἀνήρ
 Φησὶ παρῆναι, σῶ δὲ βᾶτω.
 Τῶ δ' ἀνδρῶν πονῶν τῶ πάντ' ἀγαθῶ,
 Κεῖ δ' ἔνι πῶ λῶονι θνητῶν
 Αἴαντῶ, ὅτ' ἴω, τότε φωνῶ.
 Ἡ πολλὰ βροχίς δδιν ἰδδισι
 Γνώσθαι, πρὶν ἰδ' εἶμ δ', οὐδ' εἰς μάντις
 Τῶν μελλόντων ὅ, πὶ πράξει.

Τέλος Αἴαντος μαστιγοφόρου.

LECTURE 1

The first part of the lecture
 was devoted to a discussion
 of the general principles
 of the subject. It was
 pointed out that the
 subject is of great
 importance in the
 study of the history
 of the world. The
 lecturer then proceeded
 to discuss the various
 aspects of the subject
 in detail. He first
 dealt with the
 general principles
 and then went on
 to discuss the
 various aspects
 of the subject
 in detail. He
 first dealt with
 the general
 principles and
 then went on
 to discuss the
 various aspects
 of the subject
 in detail.

The second part of the lecture

CALLIMACHI CYRENAEI

HYMNI IN IOVEM ET APOLLO

linem, uetſi à Ioanne Lonicero.

CANDORE ET LITERIS CONSPICVO,
domino Iacobo Letfmero Marpurgensi, amico suo.

Ioannes Lonicerus εὐπράτην.

Ericulum nuper fecimus, num Callimachi Cys-
renei, ueteris poëtae hymnos, latino carmine as-
sequi possemus. Duos per lusum uertimus,
alterum quo Iouem, alterū quo Apollinem ce-
lebrauit. Tu quid effecerimus iudicabis. Cecinimus præterea
Genethliacon diuo Vilhelmo, iuniori Cattorum principi
sacrum. Proinde & illos & hoc, in pignus amicitiae no-

stræ, καὶ κειμήλιον suscipias, oro. ἔρρωσο. Marpurgi

M. D. XXXIII. ex Collegio Pomerii

pridie Calendas Apriles.

CALLIMACHI CYRENAEI

IN IOVEM HYMNVS, VERSVS

à Ioanne Lonicero.

Vid nostræ melius poterint laudare Camœnæ,
 A Ioue deductæ, quàm ipsum regem q̄ deum q̄
 Aeternum, sæuum qui fulmine contudit acri
 Enceladû. & reliquos, crudelia môstra Gigâtes,

San ctâq̄ coelicolis nunc pulchre iura ministrat.

Dicæum'ne canam nunc illum siue Lycaum,

Hæret ualde animus, geminæ nam stirpis habetur.

Iuppiter Idæis natum te montibus aiunt,

Sunt & in Arcadia qui te dicant generatum

Iuppiter: utri mendaces patrem tibi signant:

Cretenses semper uani, struxere sepulchrum

Cretenses rex alme tuum, succumbere morti

Sed nunquam poteras qui cuncta in sæcula uiuis.

Atqui Parthasiæ peperit te Rhea uidetur,

Mons ubi dumetis densus. Locus ille dicatus

Diis remanet superis, cui nunquam reptile sese

Agglomerat, nec homo dignatur uisere, charam

Ne sobolis generandæ spem deperdat, eundem

Appellant priscum Rheæ lectum Apidanenses.

Hic ubi laxauit nixu sua uiscera mater,

Confestim liquidæ quæsiuit aquæ sibi fluxum:

Quo partu purgare suo se possit, & arrus:

Diu tuos genitrix teneros & formet & ornet.

Ingens at nondum Ladon profluxerat usquam,

Nec dum Etimanthus erat uisus purissimus amnis,

Artem q̄ adeo Arcadiam nulla unda rigabat.

Protinus attamen hæc pleno dicenda erat alueo

Latari. Nam quando sua Rhea prole soluta est,

Tum multas certe quercus produxit Iaon,

Quercetum quod fuit, nunc est ubi limpidus amnis
 Multa Melas pariter gestauit plaustra, susurrans,
 Iam fluuius, uerum ante iter & fuit orbita curtus.
 Multa super lustrum fecere animalia fluxus
 Cesserunt Carionis uenientibus undis.

Ac longa fessus quod uia, cursuque uiator
 Ore redit sitiente & anhelato, nullus aquae uim
 Tum uidit, siccam tellurem etenim Arcas habebat,
 Est ubi iam Crathis uitreus, gelidusque Merope.

Sic igitur detenta graui Rhea fata periclo est.
 Heus tellus fili que mihi dulcissime partus
 Non est hic tibi difficilis. Sic diua locuta
 In sublime ferens sua candida brachia, montem
 Percussit sceptro, qui mox ad uerbera motus
 In duo diffiliens ingentia flumina fudit.
 Hic se purificans, tenerum componere corpus
 O rex magne tuum non distulit. Ilico nymphae
 Te dedit ipsa Neda Cretaeum ut ferret in antrum
 Ut clandestinis illic formere magistris.
 Nympharum sane illa Nede est, quae maxima natu
 Inter eas fertur, quarum est ope Iuppiter altus,
 Post Styga praecleari generis, diamque Philyrem.
 Nec fuit ingrata obsequio tali Dea, uerum
 Illius impostum retinet nomen Neda flumen,
 Per celebrem Cauconum urbem (quam Leprion ipsi
 Appellant ciues) decurrens gurgite uasto
 In mare: cuius & Ogygiam uel sumere lympham,
 Vel bibere haud indignatur iam prisca Calistus
 Posteritas, quam alii dixere Lycaonis uisam.

Quando Thenas linquens ad Cnossum proxima uenit
 Iuppiter ipsa ferens te Nympha, Thenaeque propinqua
 Iam starent Cnosso tibi dedidit Omphalus arens

Magne Deus, campū Omphalium hinc fecere Cydones;

Iuppiter hic te Cyrbantum sociæ capere ulnis

Dicææ Meliæ gaudent, tēq; Adrasteia

Auratis gessit cunis, distenta capellæ

Vbera Amaltheæ suxi, prædulcia gustans

Mella, Panacridos hæc apis extant suauia dona.

Illa statim Idæis sunt nata iugis, quibus ullos

Præposuere Panacra fauos nuncq; neq; uites

Nobiliores his nouit Creta insula diues.

Armati saltarunt fortiter & Curetes,

Aerea quassantes arma, ut Saturnia scuti

Tinnitum accipiens auris non prendere posset

Vagitus. Pulchre incrementum sumere uisus

Iuppiter es cœlestis, ali quoq; pulchrius: inde

Factus Ephebus, & en celeri lanugo uenire

Non tardat pede. Quinetiam puer omnia summa

Suadebas ac perfecta. Hanc ob rem tibi cuncti

Noti & maiores generis, committere cœli

Haud ueriti sceptrum, nulla inuidiæue secuti.

Tantam fortunam retines, qua summa polorum

Culmina sortito tibi tradita, maxima regna.

Fama tenet quondam Saturni sorte paratas

Treis gnatis, ædes totidem. Sed quis, modo mente

Haud nutet, credat ueros hos esse poëtas.

Nam sortem quis Olympo mittat pro uel Auerno.

Sit nimium imprudens qui fecerit ista necessum.

• Aequalis fors est rei: sed plurima distant

Illa inter sese magis ut nequeant remoueri.

Nulla fides fuerit cuiquam, si moliar ipse

Persuadere, nihil nam conuenit inter utrunq;

Dispar est precium regnorum nempe duorum.

• Non fortes tegem superum fecere, sed ipsa

Fortia facta quidem manuum uirtusq; tuarum,
 Et robur quo te egregium curru posuisti,
 Armigerumq; tibi sumpſisti, prodigiorum
 Nuncius ille tuorum ut ſir præſtantior ales.
 Talia quaſo meis oſtendas ſigna benignus
 Fœdete amicitia, uicino aut ſanguine iunctis.

Delegiſti hominum qui eſſet digniſſimus. Ergo
 Naues pro quaſtu ſcandentes non tibi ſumis,
 Nec clypeo inſignem, nec cantu ualde potentem.
 Cætera diis mandas longe inferioribus, ipſi
 Rectius ut curent. Tu uero ſumma poteſtas
 Quæſ commiſſa unus tibi deligis atq; requiris.
 Quorum ſubditus imperio eſt et cultor agrorum,
 Et iaculator non temerarius, atq; carinæ
 Prudens ipſe gubernator, quibus omnia ſubſunt.
 * Ecquid non cedit primoribus: omnia nanq;
 * Sancta magiſtratus formidant iura decusq;
 Aere laborantes ita Vulcano ſociamus,
 Armorum fabros Marti, caſtæq; Dianæ
 Venantes dabimus, Phœbo qui tangere pleſto
 Nouerunt citharam ſacros reputabimus omneis.
 * Ex Ioue ſunt reges. Quoniam diuinius ipſe
 Inuenies nuſquam tu regibus, ergo dediſti
 Sic ille ſortemq; tuam, legesq; beatas
 Vrbes ut ſeruent, hinc illos degete ſummis
 Arcibus in cauſa es, cunctorum tutor & autor
 Iure ſuo populum cogunt recteq; gubernant.
 Diuitias illis impertiſti ac ſatis iisdem
 Proſperitatis largire haud tamen omnibus æque,
 Sicut iam noſtro monſtrare licet Ptolemæo.
 Cuius tam lata eſt ac ſplendida copia rerum,
 Ut quæ mane ſuum in pectus perduxerit idem

Perficiat,

IN IOVEM HYMNVS.

117

Perficiat, sero quum surgat uesper Olympo,
 Expediat longe imò maxima, quando tenebras
 Hesperus illustrat nocturno tempore, quamuis
 Concepisse minora uidetur, cætera turba,
 Quæ tamen haud uno possit uel pluribus annis.
 Explere: horum tu uires & pectora frangis.
 Imminuisti ac fregisti. Nam tu modo regnas.
 Iam longum uale cunctorum supreme bonorum
 Saturni dator & largitor prosperitatis.
 Et quis denumeret tua facta aut carmine pangat
 Haud unquam fuit ille Iouis qui dicere miras
 Qui uerit aut laudes, uel splendida facta referte.
 Postera nec talem poterit producere uatem
 Aetas, diuino qui concinat ore Tonantem.
 Summe uale pater, atq; iterum uale, tu mihi quaeso
 Virtutem, sed opem dona munimine cinctam.
 » Blandus fortunæ aspectus uirtute remota
 » Adiutare potest hominem nil. Copia rursus
 » Si desit rerum remanet tum frigida uirtus.
 » Virtutem hinc dona mihi diuitiasq; micantes.

IN APOLLINEM HYMNVS.

L aureus en Phœbi ramus q̄ ualde mouetur
 Quantum tota domus resonat: procul ite prophani
 Illicet ite procul, terram qui crimine uitam
 Ducitis, en ædes pulchro pede quassat Apollo.
 Sua uiter an'ne uides Phœnix quòd Delius ales
 Annuerit subito. Cynusq; per aëra dulce
 Clanxerit ore melos, Musis & Apollini amicis
 Ipsi nunc uectes firmis discedite portis,
 Vosq; seræ, nanq; aduentum celerabit Apollo.
 Vos iuuenes laudate deum cantuq; choróq;.

p

Cuilibet

- Cuilibet haud Phoebus sese manifestat, at illi
 20 Tantum in quo est fas atq; pium, & mens pura renidet
 21 Qui uidet hunc magnus, qui non, paruus, uidet ille est
 22 Sed te conspiciemus Apollo, erimus quoq; magni.
 Institui pueros citharam pulsare decenter.
 23 Haud etenim est precii chelys optima nullius unquam
 Ac docui, ut nunquam teneant citharam taciturnam,
 Nec sibi læticia abstineant, dum aduentat Apollo,
 Si modo percupiant connubia iungere firma
 Siue olim usq; ad caniciem producere uitam.
 Ponere & antiquo fundamine mœnia gliscant
 Ut fera uiuant cum posteritate nepotes.
 Hinc & Apollinæ citharæ auscultate canorem,
 Sic tranquillus agit Pontus, celebrante poëta,
 Aut cytharam aut arcus præclari insignia Phœbi.
 Nec tristis mater Tethis unquam deflet Achillem
 Sicubi io Pæan aures irrepsit eius,
 Gratum carmen Io Pæan. Lachrymosaq; tupes,
 Vuidus in Phrygia lapis extans, iste remittit
 Omnem tristitiam. Sic marmor scœmina facta est
 Viscera dulcia flens, Niobe regina superba.
 24 Io io cātate, malum certamen inire
 25 Aeternis cum diis. Qui certat cum superis diis,
 Conserat is cum rege manus nostro Ptolemæo.
 Magnus honore chorum celebrabit Apollo canentem,
 Quandoquidem ex animo celebretur Apollo ab eodem.
 Sed quur non, quum possit eum ueneretur & ornet
 Phœbus, dum quæ Ioui, reliquis præ, charus ametur.
 Nec uno cantate die Phœbum chorus ardet.
 Impensa nam dignus laude, hinc montibus ipsum
 Extollit, colit, exornat, reueretur, honorat.
 Aurea sunt Phœbo uestis tum fibula, tum q;

Cuius lyra & cordæ Cretenses atq; Phætra,
 Ex auro splendent q; talaria. Delius auri
 Diues & est rerum, Pytho testatur abunde.
 Semper & est pulcher, pulchra floret q; iuuenta
 Nec teneris in sperfa genis macula ulla uidetur.
 Fumans cæsaries oleum diffundit aperto
 Campo, nec tamen unquam adipem stillat coma Phœbi,
 Ipsam sed Panacean. In urbe ubi, protenus illæ
 Deciderint guttæ in terram, ne morte perire
 Cogantur faciunt. Illic expertia fati
 Omnia latentur. Varia resplendet & arte
 Cynthius, haud quisquam iaculo ualet ipse ut Apollo.
 Hic iaculatorum sortitur, carminis idem
 Suauisonum uatem q; creat, cantum q; ministrat.
 Ipsum concernunt arcus, tela atq; phættra.
 Mellita hinc ode, sunt illius atq; lapilli
 Fatidici, quos treis fama est reperisse puellas,
 Hinc q; Thrias dictas, ueluti treis, postera sentit
 Aetas. Ac uates eiusdem numine gaudent.
 Ex ipso medici uitam quoq; reddere fato
 Perfundis possunt, superas q; uocare sub auras.
 Insuper & Phœbum pastorium origine tali
 Concinius, quod is Amphitysi prope læta iugales
 Pascua fertur equas pautisse, nec id sine causa,
 Nimirum Admeti forma specièq; perustus.
 Hinc facile exultant grato iam gramine campi.
 Nec deficit quicquam distentis lacte capellis
 Fœcundæ remanent inter pecudes bene pastæ.
 Quid mirum tantus pastor dum pascit Apollo?
 Hic dum peruigil usq; gregem custodit & atcet
 A mandris cæde horribiles urfos q; lupos q;
 Nunq; lacte carent pecudes, quin ubera turgent

Quæq; suas lactant foetus agnasq; tenellas.
 Quæ fuit unipara illa gemellipara esse uidetur
 Ilico facta dei partu foelicèq; ductu.

Phœbi cultores urbes & mœnia condunt,
 Ac fines scribunt certos quis rite locentur.
 Semper enim uultu dignatur Phœbus amico
 Surgentes urbes, iacit is fundamina primus.
 Bis binos annos natos fundamina prima
 In pulchra Ortygia, Periegem fixit ad amnem,
 Cynthiadum retulit capreatum sæpe Diana
 Venatu capita, è quibus aram struxit Apollo,
 Struxit & exiguam de cornibus ille domunculam,
 Cornibus ex aram fecit, cornutâq; circum
 Iecit munimenta, ædem firmando quietam.
 Sic primum didicit fundamina ponere Phœbus.

Fœcundam Batto nostram monstraui & urbem
 Cynthius ingresso Lybiam, dexter simul ales
 Coruus (non læuum uenturi symbolon alti
 Regni) præcessit populo, nostrisq; datum
 Mœnia iurauit uel regibus. Irrita nunquam
 Pacta uolant Phœbi, seu iuramenta Deorum.

Tèq; Boëdromium non pauci Phœbe salutant,
 Ac multi Clarium, uarium est tibi nomen Apollo,
 Ast ego Carneum patrio te iure uocabo,
 Prima tibi sedes Sparte Carnée, secunda
 Thera de hinc, sed tertia magna Cyrene.
 Sexta quidem è Sparta te duxit clara propago
 Oedipodis Theram Carnée. Sed inde recedens
 Sanus Aristoteles, telluri te applicat Aphrûm.
 Magnificum tibi delubrum struit in super urbe.
 Annua constituit tibi festa, ubi cœditur ingens
 Victima taurorum ære supinata ipsa recumbens.

Io io Carnée, piis placande bonorum
 Voris & precibus, uernis tibi floribus atæ
 Stant cinctæ uel uere nouo. Nam tempora tales
 Producant uarios Zephyro inspirante liquorem
 Roscidum, at in brumæ iam frigore dulcem & odorum
 Ferre crocum fuerunt, uiuus restinguitur ignis
 Non unquam tibi, Non hesternam absumere flammam
 Carbonis cinis ipse potest, candens ue fauilla.
 Delius est nimium lætatus quando Libyffis
 Hostiles homines saltum duxere puellis,
 Quæ flauo splendere suo sibi crine uidentur,
 Legitimæ si quando adsint Carneades horæ.
 Nondum Heraclidæ poterant accedere Cyten
 Sed densum arboribus nemus ad siduo incolæ habebant.
 Id quod uidens rex è facto tum lætior ipso,
 Monstrauit nymphæ hosce suæ, gressum super alta
 Mittusæ figens camuri quoque culmina montis,
 Hypseis qua magnanimum transfixe leonem
 Dicitur, Eurypili perimentem armenta decora.
 Sanctior hoc qui esset, non uidit diuus Apollo
 Usquam alium ue chorum cetum ue magis speciosum.
 Tanta nec imperit cuiquam sua, quanta Cyrenæ
 Cōmoda, despondens sibi primam Harpadya nympham,
 Quam reliquis præfert: ipso nec Battiadæ ulla
 Comperunt plus uel coluerunt numina Phœbo.
 Io io Pæan resonamus, quando quidem illam
 Delphicus inuenit primum populus tibi laudem,
 Dulce & Ephymnion hoc telorum quando doceret
 Factorum ex auro iactum, monstraret & arcum.
 Accessi dum Pythonem occurrit tibi ditus
 Horribilis quæ Draco, quem crebris ictibus illic
 Strauisti iaculorum uelocique sagitta.

Acclamauit continuo tibi Delphica pubes.

Ἰν ἰν ποσειδῶν ἰδ Βελθ

Heus Pæan iaculare, sagittam proiice acutam

Heus iaculare puer, monstrum pete fortiter isthuc,

Quando te talem genuit mater uenetanda

Auxiliatorem. Atq; id ab illo tempore carmen

Concinit, adsiduo celebrat Phœbum q; decoro.

Inuidia ingessit furtiua in Apollinis autem

Haud magni uatem facio, cui Musa negauit

Carmina quæ pontum referant, uel pondere adæquent.

Inuidiam Phœbus pede reppulit ista locutus.

Assyrii Euphratis magnos est cernere fluxus,

Attamen ingenteis sordes, ac deniq; multa

Purgamenta trahit terræ & sub gurgite mersat.

Quolibet haud à fonte solent sibi sumere potum
Quæ puros diuina fauos animalcula condunt.

Cæterum aquæ tenui facto de fonte Siphone

Manantis liquidæ, cui turbida desit amurca,

Restinguunt humore sitim, fructum q; reportant.

Iam q; uale rex, & remoretur sedibus iisdem,

Est ubi perniciës, Momus torpens q; nocens q;.

FINIS.

GENETHLIA CON DIVI

VILHELMI IVNIORIS CATTO

rum principis. ~~Ioannis Lapicem~~

autore.

Svaufonum iam Phœbe melos ne pangere cessa,
 Nunc quatiâs citharam dulciter ipse tuam.
 Nec desit magni proles Rectoris Olympi,
 Diuæ Pietides q̄ Orchomeni q̄ Deæ.
 Tarda precor uestro mihi numine pectora flagrent,
 Accendat mentem spiritus æthereus.
 Ut ne mellifonos inter uelut anser olores
 Inueniar solus non cecinisse chely.
 Nec non ut uidear iam nunc ostendere cunctam
 Vultu læticiam, luminibus q̄ meis.
 Ecquis enim non conetur præconia tantæ
 Speratæ rei promere summa diu:
 Inuidus, ingratus merito censebitur ille
 Quisquis non placido concinit ore decus.
 Nec sese ad sociat lateri iuuenum q̄ senum q̄,
 Qui celebrant festum hunc, copia magna, diem.
 Nascitur en patriæ spes altera, clara propago
 Cattorum princeps qui, modo uiuat, erit.
 Hydria deposita est argentea, tum resolutum
 Purpureum est cingulum, prodiit atq̄ puer.
 Maiorum de stirpe satus iam cernitur infans
 In cunis recubat spes bene magna patris.
 Sic parçæ, sic fata quidem iussere, uolentes
 Consultum Cattis magne Philippe tuis.
 Enixa est gnatum mater Christina marito
 Post decies Lunæ cornua plena suum.
 Dicat Io Præan nunc Hessia, saltet & omnis
 Nympharum cœtus, uirginem q̄ iubat.

Ilithyia

Ilithyia tibi Christinae parturienti
 Astitit auxilium, quo ferat illa pium.
 Adfuit & summo caelorum missus ab arce
 Mercurius neu quid te remoretur agens.
 Iuppiter imò genethlius adiunxit tibi sese,
 Ac soluit foetu uiscera laxa tuo.
 Sunt igitur quòd diis curæ tua pignora mater,
 Haud res exigui ponderis esse potest.
 Gaudeo nunc sobolis tantæ pater optime princeps.
 In quantum crescet filius ille uirumque
 Tuq; dies salue duplato lumine fulgens
 Auricomi Phœbi principis inde noui.
 Alma dies salue utriq; expectata parenti
 Sæpius & uotis rite petita sacris.
 Salue fronde uirens festa exornanda lapillis
 Albis, ac solida condecoranda cedro.
 Ac multis posthac seclis memoranda futuris
 Quando te Fasti posteritatis habent.
 Sape animo uoluens præsentis tempora mecum
 Aestatis, pregnans Hæstiacumq; solum.
 Amplius haud mirot, quam ratione gubernans
 Cuncta deus largo temperet illa sinu.
 Luxuriabat humus, ridebant florida prata,
 Stabant ruricolis gaudia plena suis.
 Flaua Ceres stabat matura, grandis arista
 Ingens & tellus scœnus arata dabat.
 Cattorum salit per colles Liber ad oram
 Qui Rheni uiuunt lætior atq; solet.
 Ac iam Nyssæis contemptis montibus errant
 Sileni Hæstorum, Bacchica turba, iugis.
 Iuppiter intonuit raro nec tetruit urbem
 Fulgetris, iaculis, fulminibusq; potens:

Continuere

CATTORVM PRINCIPIS.

122

Continuere urnam nebulæ & nimbofus Orion,
 Ne nimium tellus humeat arte cauent.
 Sol maria obseruans, ac terras undiq; lustrans,
 Aestiuo rotus tempore gratus erat.
 Nocturno Phœbe scelerato frigore nunquam
 Agros infecit, nam moderata micat.
 Hæc ego miratus mecum portendere quicquam
 Auguror ac fatum uoluere magna puto.
 Nec potui, quidnam ista sibi præfagia signent
 Cernere, donec eras præsto nouelle puer.
 Quàm primum celebris tu dicere natus in atce.
 Castellæ, patriæ gaudia magna tuæ.
 Mox subiit mentem tum scilicet hocce erat isthuc,
 Hæssa quod cælum mitius attigerit.
 Parcebant superi uenturi Herois amore,
 Cunctis tum populis quos habiturus erat.
 Aether cum tellure & in his spirantia profus
 Almam procurant undiq; temperiem.
 Tempore felici sic exceperere superna
 Numina te infantem, blanda futura tibi.
 Hæc præcesserunt haud notæ stamina uitæ,
 Principis ad cunas iam rediisse placet.
 Quàm pater effusis lachrymis precibusq; Philippus
 Ad superos ardens talia uerba sonat.
 Te solum regem implorans hominumq; deumq;
 Conferues foetum cum genitrice precor.
 Difficilis nixus sit parturientibus, atqui
 Tu facilem poteris reddere Magne Deus.
 Sæpe salus matris subiit prægrande peticulum
 Occidit & foetus, tristia dira, miser.
 Tu uero prolemq; regas, matremq; referues,
 Sis pater actutor deprecor alme Deus.

Audiit, hæc fatus, uagitur deinde puelli,
 Audiit uxorem hinc incolumemq; suam.
 Confestim accedit, gaudens non uana fuisse
 Et uota & gemitus, præmia grata, suos.
 Ingressus thalamum perlustrat cuncta puelli
 Et faciem & uultus ora, manus, oculos.
 Miratur digitos, artus formamq; decoram,
 Cogitat & secum, munera quanta Dei.
 Gratatur matri, partus quòd libera curis
 Usque adeo pulchram sustulerit sobolem,
 Ac superis magnas ideo persoluere grates
 Non cessat princeps, magnanimusq; pater.
 Dicat Io Pæan nemo non concinat hymnum,
 Ac suauès cantus cuncta theatra sonent.
 Quisq; suo genitum nuper uenerator honore,
 Muneribus, uotis, carminibusq; piis.
 Cedite nunc superis, ueniunt nam uisere natum,
 Ac Xenii illum condecorare suis.
 Et quoniam rutilat cunis ceu lucida stella
 Ingens uirtutis præbuerit specimen.
 Aureus haud gemmam sic anulus occultit in se
 Quàm pulchre sobolem matris habet gremium.
 Naiades nymphæ Dryadesq; & Oreades omnes
 Adueniunt flores spargere quæq; bonos.
 Lilia cum uiolis, hiacinthos & Narcissos,
 Abrotonum, mentam, malaq; luteola.
 Candidulas quis deinde rosas numerare ualebit,
 Sanguineas pariter quas sibi Cypris amat,
 Iamq; Amarantum & Elichrysum roremq; marinum,
 Posthabeo, cunctas quis memorare potest.
 Hisce coronarunt pueri cunabula nymphæ
 Testatæ Xenii, quàm placuisse uelint.

Imple

Implerunt suauia palatia profusus odore
 Dulciter hinc spirat regia tota domus.
 Nempe sequebantur summi pars maxima Olympi,
 Strauerunt iter hinc fronde uitente deæ.
 Cœlorum rex incedit grauis atq; modestus
 Hæredem patris te iubet esse puer.
 Confirmatq; olim patrio succedere regno
 Te genetose puer, talia fata uolunt.
 Facundum format puerum Cyllenius heros
 Prudentemq; facit, tum parat ingenium.
 Consilio ut possit quondam moderariet ipse
 Cum sibi, tum populis, quis pia iura dabit.
 Non aliquem satis est fines retinere peramplos.
 Nec sine consilium robore multa potest.
 Mars hinc murorum concussor uiribus implet,
 Surgat uti princeps fortis ad arma bonus.
 Inclytus est Heros tria qui possederit illa
 Imperium, eloquium, Peliademq; manum.
 It comes huic hastam uibrans atq; Aegida Pallas
 Eleam palmam, nobile munus habet
 Victrici decorans olea uel tempora patui
 Principis ut Pisæ curribus emineat.
 Latoides per te celebrati Pythia gaudet
 Laurea contexta est, te puer ipsa manet.
 Hinc monet ut teneros uel ab unguibus optima semper
 Secteris magna prosperitate Deum.
 Et quoniam uentura solet prædicere Apollo,
 Quæ sit gesturus fortia facta canit.
 Amphitryoniades uiridi tibi ferta felino
 Texens, natali gaudet adesse tuo.
 Miratur mentem, quæ nunc animosa sub illo
 Pectore contegitur, principe digna uidet.

Hic tacitus reputat, quæ sit uentura Leonis
 Vallibus à te olim gloria, diue puer.
 Pineæ Neptunus fert ornamenta, tenellum
 Infantem exornans talia dista dedit.
 Ponti neglectis portis bimarisq; Corinthi
 Posthac delubris hic ego figo gradum.
 Fortuna crescas nunc prosperiore puelle
 Isthmia uictorem te sibi nostra uocant.
 Et quanquam totus magnorum circulus iste
 Ludorum periit, iam renouare placet.
 Clarebant quondam certamina Græca triumphis
 Sed regni interitu tota perempta iacent.
 Nunc placet hæc in Germanos traducere fines
 Instaurare uiris præmia summa bonis.
 Nobile qua sese Marpurgum tollit in auras
 Metropolis Catti principis atq; thronus.
 Martius est isthic campus, iuxtaq; bicorni
 Murmurat ipse Lanus stridulus alueolo.
 Huc transfere placet Pisæ Quinquernia, & omneis
 Præclaros ludos Græcia quæsi uiguit.
 Paruulus hic Heros, sic digerit omnia fatum.
 Instaurator erit, non ego uana loquor.
 Iunior hic princeps prudens erit Hellanodices
 Præmia uictori, munera pulchra dabit.
 Certantum celebres iterum uisurus honores
 Ad tua secedam littora chare Lane.
 Hinc succincta tenus æturum defessa Diana,
 Venatu rediens ordine uerba facit.
 Tu mecum acripedes disces transfigere ceruos,
 Et sectabere apros, omnigenasq; feras.
 Tali exercitio consuescis surgere in hostem
 Magnanimus, cautus, fortis & intrepidus.

Ac rubicunda Ceres fert spicea ferta puello.
 Promitto fruges, tu modo uiue, meas.
 Montibus attonsis imis ac uallibus uber
 Me curante solum, patria diues arat.
 Vuidus inde mero Bromius sic nutat & infit,
 Spira Nestorios, patris imago, dies.
 Aurea Cattiaco liba carchesia uino,
 Exhilarans animum, hæc gratia nostra, tuum.
 Coelicolæ puero iam talibus undiq; compro.
 Aethereas sedes mox rediere suas.
 Post, equites patriæ ueniunt, sanctusq; senatus,
 Stemmata qui prisco & nobilitate micant.
 Testantur cuncti sibi gaudia facta per huncce
 Natalem, summis laudibus atq; uehunt.
 Venit lata dies qua cernitur esse precantum
 Vox audita patrum, dii superi faueant.
 Muneribus pulchris decorant sobolemq; ferentes
 Argentum, gemmas, ac pretiosa nimis.
 Se curaturos spondent, quo ducere longam
 Vitam infans possit, moribus idq; patris.
 Constantes, fidos, iustos per cuncta fatentur
 Tempora se patri, filioloq; fore.
 Indigetes posthac passis ad sydera palmis,
 Ad superos adunt uota precesq; suas.
 Da pater omnipotens, quando omnia pascis & imple
 Maiestate tua, tum bonitate tua,
 Ut nobis multos princeps longæuus in annos
 Hic infans uiuat prospere modo.
 Ut tali semper post fertilitate gubernet
 Hanc patriam qualis iam undiq; conspicitur.
 Ut cani patris demortua lumina claudat
 Quum cœlos tandem scandere fata uolent.

Sic fati ciues cœlum uidere coruscum
 Annuit & tonitru Iuppiter ipse suo.
 Inclyta Marpurgum studiis domus, arxq; sororum
 Natarum Iouis & Palladis & Charitum.
 Inclyta Marpurgi schola docta corona uiroꝝ
 Quid quaeso interea quid meditare bonis
 Quidnam aliud mediter, quàm quo possimus in unum
 Omnes pro pueri stare salute noui.
 Postulat hoc pietas, studium uirtutis auitam
 Complecti Musas quo pater ille solet.
 Sentiat ut gratas fautoribus esse camœnas
 Quas positas Heros corde Philippus habet.
 Ergo cœlesti nunc ardens flamine uenti
 Antistes sacri, mysteriūq; Dei,
 Claudens arcano sublimia pectore uerba,
 Aeterni regni clauiger adsiduus.
 Attollit puras cum corde ad sydera palmas
 Heredi patriæ prospera cuncta precans.
 Da deus à teneris princeps. ut discat ab annis
 Te colere & sancta te pietate sequi.
 Da pater altitonans studio te semper in omni
 Ante oculos ponat constituatq; suos.
 Assistas puero sic illius imbue mentem
 Religionē tuā, consiliūq; tuo.
 Ut solum te cognoscat regemq; patremq;
 Inq; tuis dictis floreat & uigeat.
 Prudentes iuris, quorum sub pectore proles
 Clara Iouis recubans, intemerata Themis,
 Eunomiam generat pulchram pariliq; labore
 Profert eximiam nobilitate Dicen.
 Incedunt lati, secum sua gaudia uoluunt,
 Iusticiæ exultant emicuisse iubar.

Et quos

- Et quoniam in uarias hominis fortuna figuras
 • Mutatur subito mobilitate celer.
 Sedulo nos dabimus operam, ne oblistere quicquam
 Hæredi possit, clare Philippe tuo.
 Ne fraus insidiæ ue inimicitiaæ ue saluti
 Tendantur, proli huic iniiciant ue manum.
 Nam uigiles nati custodes hi perhibentur
 Aequum, ius, leges, patria, uirtus, honor.
 Dignior hinc plerisq; aliis medicus genus ipsum
 A Phœbo ducens, pectore latus adest.
 Pharmaca multa quidem parat antidotosq; recenter
 In lucem genito docta manus puero.
 Ne strix inficiat, ne noxia toxica lædant,
 Ne sauus morbus membra tenella petat.
 Post Solymæorum diuina charismata linguæ
 Alta mente gerens, pulchrius ore docens,
 Multa Hebræorum depromit uoce, salutem
 Viſuram semper flagitat atq; petit.
 Nec deerat Graio qui numina posceret ore
 Ederet & lingua talia uerba sua.
 Ζῶσι νῦν ἐπιλαμνὲ πᾶσι πολὺοιο γέροντι
 ἡματα, τὰς κείνῃ λαμβανέ σοίτε φερίας
 Σὺ πλεόνων ζυλῶν ἀρετίντε καὶ ἔργα πλεθύμως
 Τῶνδε βίῃ παρεχει καλὰ κάκοπῆρα τείν.
 Maiorum posthac quæ sint uestigia monstrat
 Historias ab auis ex atauisq; trahens.
 Quicq; Mathematicas gerit alto corde figuras
 Sydereos cursus, ætheris atq; uiam.
 Prospera cuncta quidem spondet, sic ex genitura
 Inspecta adfirmans astra fauere tibi.
 Omnes de hinc docti, testantur gaudia uitæ
 Facta suæ, uitam dum tibi stare uident,

Interea quid die pater struis ipse Philippe?
 Affectus patris nos docuisse potest.
 Quid genitrix secum uersat sub mente pudica
 Dum tractat natum dulciter ipsa suum.
 Dii faxint, inquit genitor sit posteritatis
 Principium nostræ filius ille meus.
 Ut uideam insignes nostri splendore nepotes
 Regni, dum nobis stamina firma manent,
 Istuc nimirum mater Christina fideli
 Mente petit, necnon sedulo sperat idem.
 Votis cunctorum nunc undiq; rite solutis,
 Quid nam aliud restet, dic mihi Musa precor.
 Certe nil planè, quàm ut uiuat clara propago,
 Floreat ac semper stemmate ualde nitens.
 Admonet hoc patria nomen uirtute superbum,
 Impositum infanti pulchre Vilhelme tibi.
 Nam quoties reminiscere nominis ipse Vilhelme
 Mox subeunt animo gloria, splendor, honos,
 Gloria, splendor, honos, quibus emicere parentes,
 Maioresq; tui, cuncta per ora uirum:
 Germanis pulchre germanum etiã indere nomen
 Visum est ex multis compositum galeis.
 Ille Vilhelmus erit cui stemmata longa priorum
 Virtutis titulum & nomina clara parant.
 Sin lingua malint quidam te audire pelasgum,
 Protenus ἱερμῶ dicere clare puer.
 Non quod Germanæ id uoci respondeat apte
 Sed quid mollius hoc dulcius atq; sonet
 Mansuetus, mitis, pius & bonus inde uocaris
 Interpret legum, hoc si tibi nomen ames.
 Sanctius hoc quæso quid nomine dicitur unquam
 Principe uel melius conueniens ue magis:

Quàm

CATTORVM PRINCIPIS.

119

Quàm populis placidum dare, consilióq; benignum

Auxiliatorem ciuibus esse suis.

Maiores quare seu dicere siue Vilhelmus

Splendorem egregium nomen habere uides.

Maiorum sectans igitur clarissima facta

Et pius & clarus nomine semper eris.

Hæc pater ipse tuus materq; efflagitat, omnes

Hæc eadem unanimi mente tibi petimus.

Cresce puer, multos ac uiue Vilhelme per annos

Et decus & patriæ gloria magna tuæ.

Sistite Pietides gressum, uestrosq; iubete

Iam cludi cantus, diue Vilhelme Vale.

9

S

rum e
Mem
mum

STANISLAVS

ΑΓΑΘΟΝ ΟΥ
ΤΟ ΤΗ ΑΔΙ
ΚΕΙΝ ΑΔΙΑ
ΤΟ ΤΗ ΕΓΕ
ΔΒΙΝ

GRADIS